

Vrye Weekblad

17 Augustus 1990
R1,50 (R1,33 + 17c AVB)

Breyten oor Boer-wees

Boor 'n gat in jou kop

Kloon vir jou 'n tweeling

Nostradamus het Irak reg
voorspel

Wat sê die mense oor die nuwe
Suid-Afrika?

Die einde van die pad vir die
Arbeiders

Die
bloed
vloei in
die
townships

Nou soek lewendes na lyke

Die wêreld het met skok toegekyk hoe die ernstigste geweld in jare in die Suid-Afrikaanse townships losgebars het. Meer as 150 mense is reeds dood in drie dae van geweld tussen hostelbewoners en plakkers aan die Oos-Rand. Die bloedvergieting het Donderdag na Soweto uitgebrei waar al minstens ses mense gedood en meer as honderd beseer is. Gister het Nelson Mandela en FW de Klerk 'n ongeskeduleerde ontmoeting in Pretoria oor die geweld gehad, en die gesamentlike werkkomitee van die twee partye ontmoet weer in die volgende paar dae om die krisis te bespreek. **AUDREY BROWN** doen verslag

Wat gaan in die Randse townships aan? Niemand weet nie, mense soek maar net die dooies, en 'n ander plek om te woon. Duisende plakkers van Pholapark en Crossroads in Thokoza en Katlehong het toegekyk hoe 'n groot groep gewapende mans vroeg Woensdagoggend op hulle toegesak het om verwoesting te saai. Minstens 150 mense is dood, talle huise is aan die brand gesteek en duisende mense is beseer in geweld wat die afgelope drie dae in die Johannesburgse oostelike townships ontstaan het. Volgens verskeie inwoners van die plakkerskampe is die eerste aanvalle geloods nadat Inkatha Sondag 'n "vredesbyeenkoms" gehou het. Niemand weet presies wat tot dié aanval gelei het nie, maar voor hulle hul oë kon uitvee, was dié gebiede met lyke besaai. Inwoners verskil oor die redes vir die bloedbad: "Hulle baklei omdat 'n Xhosa die danskompetisie Sondag gewen het. Die Zoeloes is gewoond daaraan dat hulle dit altyd wen. Nou is

hulle kwaad," sê 'n geskokte ooggetuie. Ander sê weer dat iemand Sondag in een van die hostelle vermoor is, en dat daar nou wraak geneem word. Maar wat ook al as rede aangegee word, die vingers wys na Inkatha, ondanks dié organisasie se ontkenning dat hulle enigins by die geweld betrokke is. Inwoners beweer dat die "vredesoptogte" wat Inkatha die afgelope maande in verskeie townships aan die Rand gehou het, gereeld op geweld uitgeloop het. Hulle noem as voorbeeld die geval van Sebokeng verlede maand waar meer as 50 mense ná so 'n optog dood is. Maar Nolutvuyo Sihloti van Crossroads bekommer haar nie oor die waaroms van die situasie nie. Al wat sy nou wil weet, is hoe sy haar man in die hande gaan kry. Sy en 'n klompie ander vroue loop nou aan die buitewyke van die een plakkerskamp na die ander op soek na lyke - een van hulle kan dalk haar man wees. "Ek weet nie wat aangaan nie, al wat ek weet,

is dat my man weg is. Hy het 'n rooi trui gedra. He jy hom gesien?" Vrye Weekblad het dié week die geweld geteisterde gebied besoek en op twee lyke afgekon wat eenkant gelê het. Tien ander was in 'n polisievoertuig opgehoop - op pad na die lykshuis waar meer as 100 ander lê. Elizabeth Kuzwayo, 'n Zoeloe-sprekend inwoner van Crossroads, het wag gehou by wa van haar besittings oorgebly het nadat Zoeloe sprekende mans haar huis aangeval het. Sy wy na 'n smeulende houpie as en sinkplate - dit is a wat van haar tuiste oorgebly het. Wat het gebeur? Kuzwayo weet nie so moc nie. Al wat sy weet, is dat sy omstreeks vieruu die oggend wakker gemaak is met die geluide va bloeddorstige mans. "Ek het nie geweet wat aangaa nie en ek was te bang om te loer want ek kon hoo hoe vroumense skreeu en kinders huil. Verskei skote het afgegaan." Voor sy mooi geweet het waar sy haarsel bevind, het 'n klompie mans haar huis ingebars. "Hulle wou weet waar die mans is. Ek het vi hulle gesê my seuns is nie hier nie, net my sie man. Die mans het Zoeloe gepraat. Hulle het ni vir my gevra of ek van Natal af kom nie. Hulle he my uit die huis gejaag en dit aan die bran gesteek. Dit was vir my snaaks dat die feit dat e Zoeloe-sprekend is geen verskil gemaak het nie Ons het dan gehoor dat hulle net Xhosa-mens doodmaak. Maar almal in die kamp is aangeval. Nou is almal bang." Kuzwayo se bure praat verskillende tale. Dit i duidelik dat die aanvallers nie net Xhosas in di plakkerskamp aanval nie. 'n Veldwerker van die Suid-Afrikaanse Raa van Kerke gee dié verduideliking: "Pholapark e Crossroads is twee hoogs-georganiseerde plakkers kampe. Die gemeenskappe hier het die staat e die polisie baie probleme gegee. Ek dink hull word nou aangeval om hulle te destabiliseer sodz die politieke werk wat hier gedoen word, verlor kan gaan." Die politiek van die situasie ontglim die mens wat nou hul huise moet verlaat. Vir hulle is d belangriker om 'n veilige slaapplek vir die aand t kry. Toe ons die gebied teen skemer verlaat, wa die polisie besig om beslag te lê op sommige va die wapens wat openlik deur hostel-inwoners gedra is. 'n Man is glo laatmiddag aan die bran gesteek, en almal is bang.

Inwoners van Katlehong vlug voor traanrook wat deur die polisie afgevuur is.

(Foto: AP)

**IDASA
PRETORIA**

**WELKOM
TUIS
AAN**

**CHARLES
BESTER**

Gereed vir oorlog. 'n Magsvertoon deur gewapende Inkatha-ondersteuners in Soweto.

(Foto: AP)

die townships

'Ek weet nie wat aangaan nie, al wat ek weet, is dat my man weg is. Hy het 'n rooi trui gedra. Het jy hom gesien?'

Word die Rand 'n tweede Natal?

THANDEKA GQUBULE

VIR die mosaïek van etniese groepe in townships aan die Rand het die "Zoeloe-bedreiging" nou 'n skrikwekkende werklikheid geword.

Inkatha is besig met 'n landwyse weringsveldtog om die beweging polities buite die grense van KwaZulu/Natal te vestig.

Tydens 'n onlangse vergadering van Inkatha in Johannesburg, het die nuwe Randse leierskap van die party die ANC se poging om Inkatha te isoleer en sy politieke invloed te beperk, veroordeel.

Die Wes-Randse sekretaris van Inkatha, Humphrey Ndlovu, het by dié vergadering pogings deur die Vaal Civic Organisation om Inkatha te verhoed om in Sebokeng op te tree, as belaglik bestempel.

"Ons sal organiseer en regoor die land lede werf," het Ndlovu gewaarsku.

'n Groep van 3 000 Zoeloe-sprekende mans het onlangs 'n optog deur die strate van Soweto gehou.

Die vrese van inwoners dat die Natal-oorlog na die Rand versprei, is waarskynlik nie ongegrond nie.

Volgens 'n onlangse opname deur die marknavorsingsagentskap Market Research Africa, wat onder 2 281 respondente gedoen is, is daar "buite Natal 'n hoë vlak van bewustheid van Inkatha, dit is net so bekend soos die UDF, maar daar is bevind dat dit die bewustheid is van 'n organisasie wat ongewild is en gevrees word".

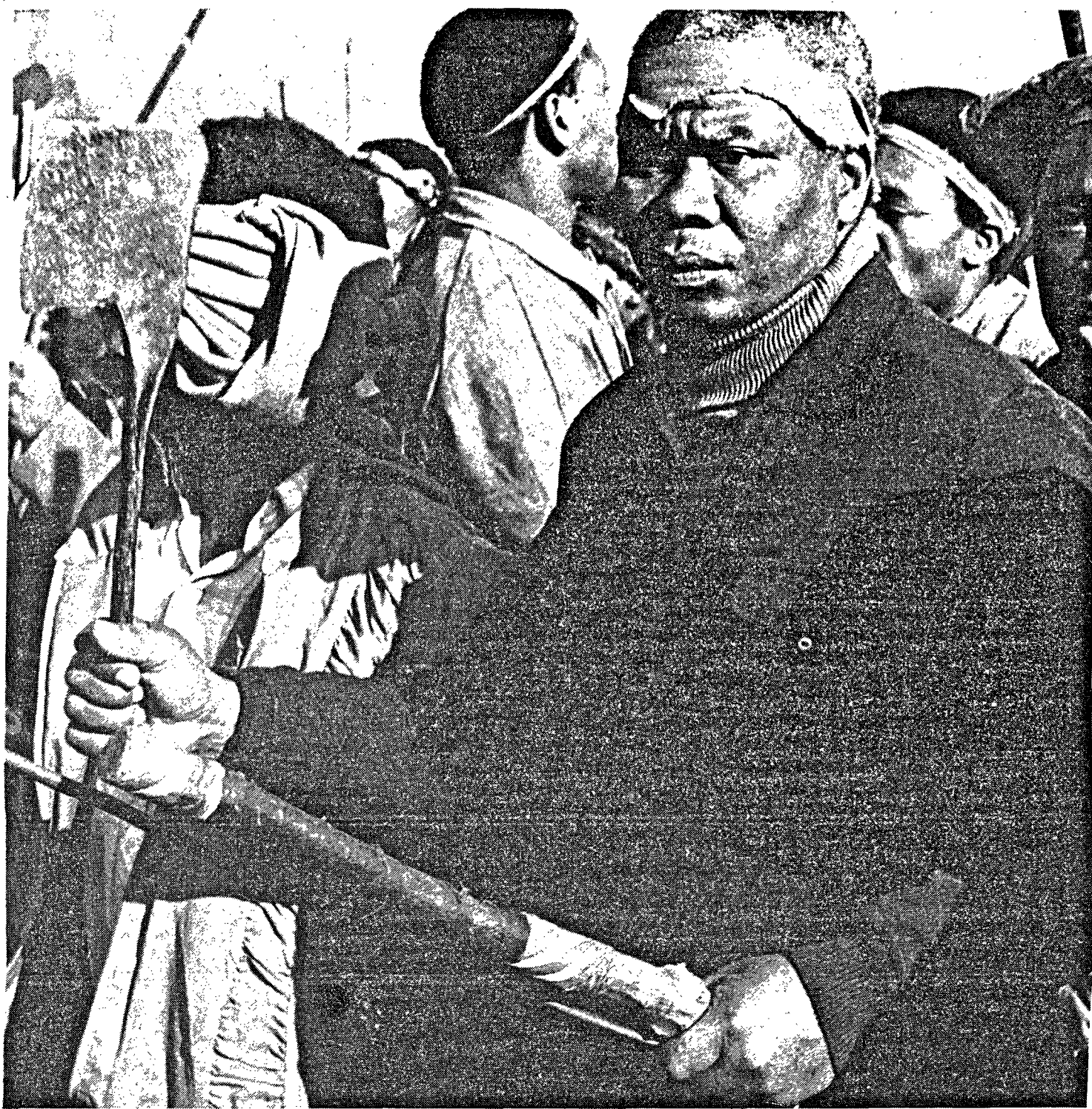
'n Verrassende bevinding is dat "swartmense hulle nader aan pres FW de Klerk voel as aan Inkatha".

Die breë demokratiese beweging het dit intussen duidelik gestel dat pogings om die situasie te ontloot, die volgende sal behels:

* Voorbereidings vir 'n ontmoeting tussen die vise-president van die ANC, Nelson Mandela, en die hoofminister van KwaZulu, Mangosuthu Buthelezi;

* Hernieude pogings om die gesamentlike vredeskomitee van die ANC en Inkatha op die been te bring.

Vrye Weekblad, 17 Augustus 1990

Hostelbewoners van Inhanzane Is met stokke, pangas en ander wapens bewapen teen die gemeenskap van Jabawu.

(Foto: Dynamic Images)

'n Familie op straat in Pholapark

(Foto: Dynamic Images)

Die dodeselle bly vol

MINSTENS vier mense is die afgelope tien dae in hooggeregshowe in Suid-Afrika skuldig bevind aan moord "met verswarende omstandighede" en die doodstraf opgelê. Ingevolge die nuwe stelsel sal die terdoodveroordeeldes se sake outomaties vir hersiening na die Appèlhof in Bloemfontein verwys word.

Intussen bestaan die vrees onder voorstanders van die afskaffing van die doodstraf dat 'n reeks van teregstellings volgende jaar mag plaasvind nadat die moratorium daarop onlangs verval het met die inwerkingtreding van die Strafwysingswet.

Daar word verwag dat daar vanjaar geen verdere teregstellings sal wees nie weens die nuwe bepaling waarvolgens 'n paneel van deskundiges vonnisse van terdoodveroordeeldes gaan hersien. Die laaste teregstelling was in Januarie voordat staatspresident FW de Klerk 'n moratorium daarop geplaas het.

Suid-Afrika het nog altyd 'n reputasie gehad as een van die lande wat die meeste mense teregstel. Teregstellings het 'n hoogtepunt in 1987 bereik toe 172 mense gehang is. Verlede jaar het dié syfer tot 53 gedaal. Daar is tans 321 mense in die dodeselle in die Sentrale Gevangenis in Pretoria.

Die nuwe bepaling is gegrond op 'n kommissie wat deur pres De Klerk aangestel is om die doodstraf te hersien. Die belangrikste aspekte daarvan is:

* Verpligte doodstraf word afgeskaf. Regters

is voorheen verplig om die doodstraf op te lê in gevalle waar geen versagtende omstandighede gevind kon word nie. Lewenslange tronkstraf word as alternatief vir die doodstraf beklemtoon.

* Huisbraak met verswarende omstandighede is nie meer met die dood strafbaar nie. Die doodstraf vir hoogverraad is slegs van toepassing waar Suid-Afrika in 'n staat van oorlog verkeer.

* Die Appèlhof moet nou alle doodsvonnisse bekragtig. Daar is nou 'n outomatiese reg van appèl vir alle terdoodveroordeeldes en daar hoef nie meer aansoek gedoen te word om teen dié vonnis te appelleer nie.

* Indien die Appèlhof wel 'n doodsvonnis bekragtig het, en die veroordeelde nie binne 21 dae 'n versoekskrif om begenadiging aan die Staatspresident gerig het nie, sal die staat 'n advokaat namens hom aanstel om dit te doen.

* Streekshowe en landdroste kan nou moordsake verhoor indien die Prokureur-generaal van mening is dat daar die nodige getuïenis is om iemand ter dood te veroordeel.

* 'n Paneel word aangestel om die vonnisse van veroordeeldes wat tans in die dodeselle sit, te heroorweeg. Die paneel moet veral vasstel of die veroordeelde alle uitweë gevolg het om begenadiging te kry.

Prof Hugh Corder van die departement van publieke reg aan die Universiteit van Kaapstad en lid van die Vereniging vir die Afskaffing van die Doodstraf, sê die nuwe bepaling gaan tereg-

stellings drasties laat daal en die veranderinge is 'n groot verbetering op die ou stelsel.

Regslui vir Menseregte sê die bepaling waarvolgens die diskresie aan regters self oorgelaat word, die oplegging van die doodstraf nog meer arbitrêr maak. "Nou, nog meer as ooit tevore, word die lot van 'n persoon wat aan 'n halmsmisdaad skuldig bevind word, bepaal deur die aard van die verhoorregter."

Corder stem saam en sê verskeie studies het al bewys dat sekere regters meer geneig is om die doodstraf op te lê as ander. So byvoorbeeld het 'n onlangse studie bewys dat sowat 80 persent van die doodstrawwe in die Kaapse afdeling van die hooggeregshof deur net vier regters opgelê word.

Aan die ander kant, sê Corder, maak dié bepaling dit makliker vir regters wat nog altyd teen die doodstraf gekant was. Die bepaling waarvolgens verswarende omstandighede gevind moet word, is nog nuut in Suid-Afrika.

Die bepaling waarvolgens alle doodsvonnisse na die Appèlhof verwys word, is volgens Corder uiters noodsaaklik, maar kan 'n swaar las op dié hof teweeg bring en beteken dat veroordeeldes baie langer in die dodeselle op begenadiging moet wag.

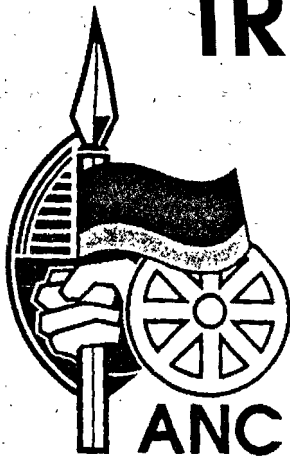
"Die moontlikheid dat 'n onskuldige persoon ter dood veroordeel word, word al hoe geringer. Die einddoel is natuurlik om die doodstraf heeltemal afgeskaf te kry, en ek dink is ons reeds op pad daarheen," sê Corder.

Die dodeselle in die Sentrale Gevangenis in Pretoria het vandeeweke verskeie nuwe bewoners gekry - twee weke nadat die verpligte oplegging van die doodstraf afgeskaf is en die minister van Justisie, Kobie Coetsee, regters versoek het om meer klem te lê op lewenslange tronkstraf as alternatief vir die doodstraf. JACQUES PAUW het verder gaan ondersoek instel

Regslui vir Menseregte sê dit is jammer dat verkragting nie ook op die lys van misdade geplaas is waarvoor die doodstraf nie meer opgelê kan word nie. Sy sê die moontlikheid van die doodstraf vir verkragting spoor verkragters aan om hul slagoffers dood te maak.

Jerry Richardson, eertydse afrigter van die Mandela United Soccer Club, het een van die eerste persone in Suid-Afrika geword om weens moord met "verswarende omstandighede" die doodstraf te kry.

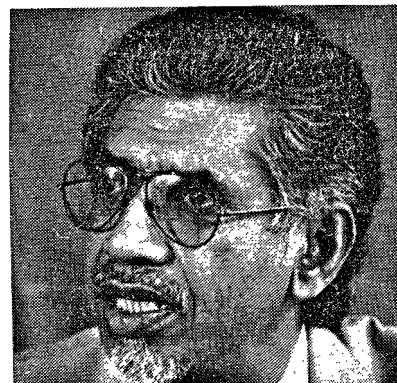
TREE OP TEEN AANHOUINGS

Die regering sê hy skep 'n vreedsame klimaat. Tog word 120 patriotte aangehou. Wie is die regering besig om om die bos te lei? Aanhoudings duur voort. Die marteling duur voort. Die regering verhoed vrye politieke bedrywighede.

JY KAN DIT KEER!

23 Augustus is die Dag van Optrede teen Aanhouding. Sluit aan by die veldtog om alle aangehoudenes te bevry. Ons stemme moet gehoor word. Ons organisasie moet vryelik kan optree. Marsjeer na die polisiekantoor. Marsjeer na die howe. Hou straatoptogte. Hou protesvergaderings en betogings. Organiseer sit-stakings. Laat ons stemme gehoor word.

Mac Maharaj

STOP AANHOUINGS MET ONS OPTREDE!
DRING AAN OP DIE VRYLATING VAN MAC MAHARAJ EN ALLE POLITIEKE AANGEHOUDENES.

TREE OP TEEN AANHOUINGS OP 23 AUGUSTUS

Uitgereik deur die African National Congress, Suid-Afrikaanse Kommuniste Party en die Congress of South African Trade Unions.

Kloning: 'n wonderantwoord vir die landbou

Kloning het 'n nuwe wonderwoord in dierewetenskap geword. Navorsers is wêreldwyd besig om in laboratoriums volmaak-geskape en siektevrye diere uit bevrugte eierselle te skep. Wat meer is, navorsers meen dat tot 500 diere uit 'n enkele sel voortgebring kan word. Maar kloning wek ook vrees by oningelikes: kan dit wetenskaplikes in staat stel om God te speel, of een of ander super-menseras te teel? PEARLIE JOUBERT het die antwoorde gaan soek.

VYF honderd beeste uit 'n enkele sel, elkeen volmaak geskape en bykans siektevry?

Wat jare gelede nog net 'n wilde gedagte was, is besig om 'n werklikheid te word.

Die skepping van geneties-identiese individue is nie meer net teorie nie. Die nuwe magiese woord in die dierewetenskap is kloning.

Australiese wetenskaplikes het pas deur middel van kloning 'n identiese drieling skape "gemaak". Selfs die kinkel in hul wol is presies dieselfde, hulle klink en ruik en dink selfs eenders. Die tegnieke wat deur die Australiese navorsingseenheid, Emtech, vervolmaak en binne twee jaar kommersieel bemark sal kan word, beteken dat tot sestien lammers deur middel van kloning uit 'n enkele bevrugte eiersel voortgebring kan word.

Emtech sê 'n prima-skaapas kan nou geskep word en 'n revolusie in die boerderybedryf veroorsaak. Dié ras is nie net siektevry nie, maar die boer is verseker van 'n gehalte-kudde wat vinnig kan aanwas.

Dr Zen Fourie, navorser van die departement obstetrie en ginekologie aan die Universiteit van Pretoria, sê kloning is 'n werklikheid en suksesvolle resultate word in die laboratorium

behaal.

Ook in Suid-Afrika word daar wyd met kloning geëksperimenteer. Volgens Fourie is die eerste suksesvolle eierseldeling en -oorplanting reeds in 1891 gedoen. Skaapselle is in die ingewande van 'n haas na Suid-Afrika vervoer en twee identiese skape is gebore. Alhoewel dit nie kloning was nie, was die beginsel bykans dieselfde.

Kloning beteken bloot die oordrag van chromosome en sitoplasma van een lewende wese na 'n ander. Wanneer twee lewende individue dieselfde chromosoom- en sitoplasma-samestelling het, sal hulle in alle opsigte identies wees.

Die Emtech-tegniek is uniek in dié sin dat vorige metodes van kloning die embryo of 'n bevrugte eiersel in twee verdeel het. Die Emtech-tegniek onttrek egter die verskillende selle van 'n bevrugte eiersel sodra die 16-sel verdelingsfase bereik is.

Navorsing en eksperimentering op die kloning van dierselle is reeds gevorder en landbouwetenskaplikes is baie opgewonde oor die moontlikhede van kloning vir die Suid-Afrikaanse ekonomie.

Volgens dr Graham Kay van die Navorsingsinstituut vir Vee- en

Suiwelkunde het die Mediese Universiteit van Suid-Afrika (Medunsa) die meeste navorsing op dié gebied reeds gedoen.

"Suid-Afrika, in vergelyking met die res van die wêreld, is agter in dié veld omdat die gesofistikeerde tegnologie wat met kloning gepaard gaan, baie duur is.

"In sekere droë gebiede in Suid-Afrika aard beeste met 'n sekere genetiese samestelling veel beter as ander. Die boer kan nou deur middel van kloning sy beste bul en beste koei neem en tot soveel as 500 beeste "maak" deur 'n enkele bevrugte eiersel te neem en in ander koeie in te plant.

"Net so kan 'n boer 'n koei, wat een kalf per jaar kry, se bevrugte eiersel in 'n ander koei implant wat net een kalf elke drie jaar kry."

Ander voordele van kloning is dat die beste ram se sperm en ooi se eiersel geneem kan word wat sal verseker dat:

- * die skape uitstekende wol lewer,
- * in volmaakte gesondheid en siektevry is, en

* dié skape so gekloon is dat 'n spesifieke markaanvraag gelewer kan word.

Kay sê die nadeel verbonde aan kloning is dat 'n geslote genetiese pool kan ontstaan. Indien 'n prima-beeras byvoorbeeld deur kloning geskep word, kan dit gebeur dat jy 300 beeste met dieselfde genetiese defek gaan kry omdat almal van dieselfde chromosoom- en sitoplasma samestelling afkomstig is.

Kloning kan op drie maniere gedoen word:

* Tydens die eerste kloning van lewende selle is 'n eiersel in 'n redelike vroeë stadium van bevrugting bloot in twee gesny. Net na bevrugting word die enkele saamgesmelte sel uit die harde omhulsel van die eiersel gehaal en in twee verdeel. In dié stadium kan daar twee identiese individue ontwikkel omdat die chromosome en sitoplasma in dié twee selle identies is.

Hoewel dié vorm van kloning identiese individue tot gevolg het, sê Kay dat daar altyd klein verskille

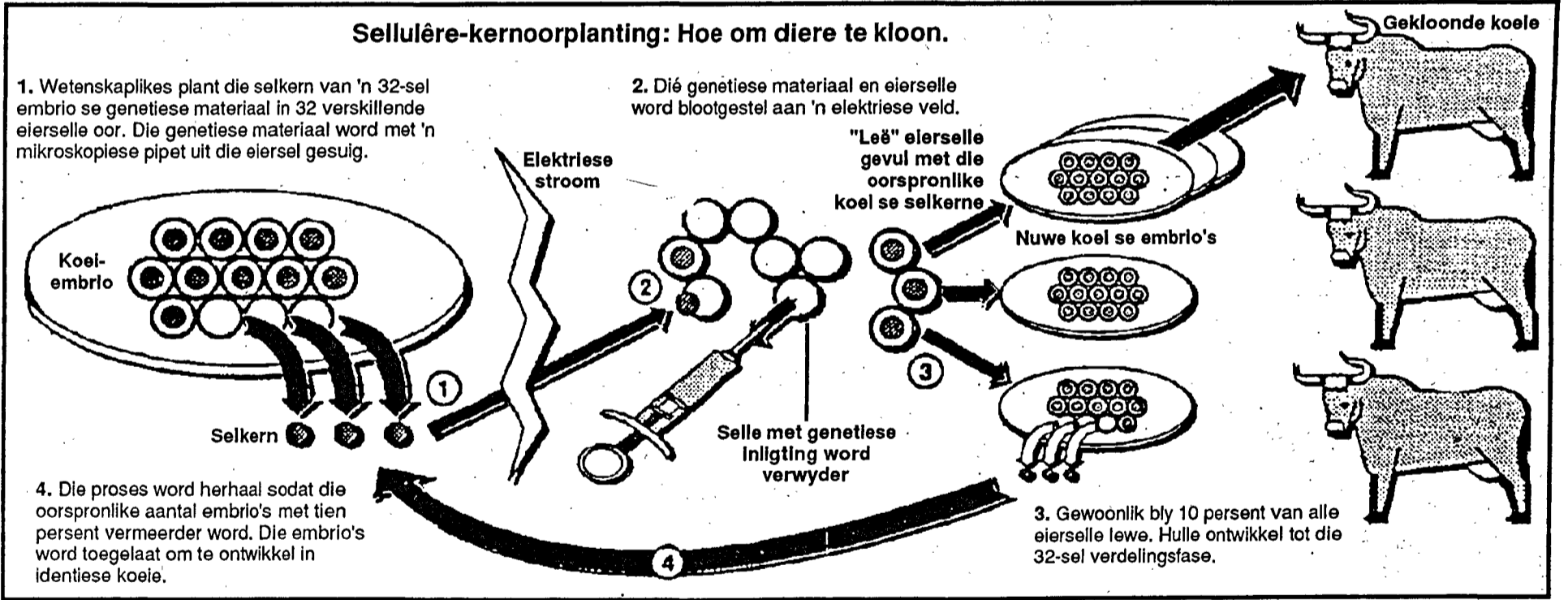
tussen die twee gekloonde diere is. Dié metode is reeds vir tien jaar bekend in Suid-Afrika.

* Die tweede metode, wat baie belangstelling op die oomblik geniet, is kloning waardeur die kern van een diere na 'n ander oorgeplant word. Dit is die mees kommersiële metode van kloning.

Volgens Kay is dié metode slegs 95 persent ware kloning omdat net die chromosome, en nie die sitoplasma nie, van die bevrugte eiersel oorgedra word. "Daar is bewyse dat die sitoplasma die voorkoms van diere kan beïnvloed - as dié metode van kloning gebruik word, is daar dus 'n groter kans dat die diere nie presies dieselfde gaan lyk nie."

Dié metode word gebruik wanneer die eiersel gereed is vir bevrugting. (kyk skets). Dit het meer gesofistikeerde en tegnologiese vaardighede nodig.

* Die jongste metode van kloning word op die vier tot agt selverdelingsfase gedoen, maar min navorsing is nog hieroor gedoen.

Kloning kán supermense ook kweek

HOEWEL kloning nog nie op menslike eierselle gedoen is nie, kan suksesvolle kloning tot gevolg hê dat twee identiese mense gebore kan word.

Só sê dr Zen Fourie, navorser van die departement obstetrie en ginekologie aan die Universiteit van Pretoria. Fourie doen die afgelope jare self navorsing in dié veld.

Wanneer dit by die kloning van menslike eierselle kom, ontstaan allerlei etiese vrae en skram kenners weg van selfs die moontlikheid dat menslike eierselle gekloon en identiese tweeling gebore kan word.

Sowel Fourie as dr Kay Graham van die Navorsingsinstituut vir Vee- en Suiwelkunde meen dat dit oneties sou wees om identiese tweeling in 'n laboratorium te probeer maak, hoewel die moontlikheid bestaan dat een of

ander wetenskaplike dit eendag mag probeer doen.

Hoewel sulke tweeling uiterlik absoluut identies sal wees, bestaan daar nog onsekerheid of hulle geestestoestand dieselfde sal wees.

"Ek weet ook nie of 'n mens dit ooit sal weet nie, want daar is soveel etiese probleme rondom die kloning van menslike eierselle," sê Fourie.

"Wetgewing is ook nog nie in so 'n mate gevorder dat 'n dokter beskerm sal word indien kloning op mense gedoen word nie."

Voordat kloning op mense gedoen kan word, sal navorsers eers die probleem moet aanspreek oor wat die implikasies sou wees indien hulle 'n abnormale sperm kies en die identiese tweeling wat "gemaak" word, genetiese gebreke sou hê. Dokters

word nog nie wetlik hierteen beskerm nie. Ongeveer ses persent van 'n man se sperm is hormonaal abnormaal. Daar is geen manier waarop 'n dokter voor die tyd kan vasstel of die sperm wat hy uit miljoene gekies het, deel van dié ses persent is nie.

Kloning van menslik bevrugte eierselle kan verreikende gevolge vir mediese vooruitgang hê. Daar bestaan bewyse dat tot 30 persent van alle embryo's 'n chromosoom-defek het. Deur 'n sekere metode van kloning kan dié chromosoom behandeling word tydens die selverdelingsfase. Fourie sê die algemene beswaar teen sulke navorsing is mense se etiese besware teen "onnatuurlike" ingryping.

Die beginsel van selkloning in die behandeling van veral genetiese afwykings kan oneindige voordele

vir die mensdom inhou.

Dokters meen dat selkloning hul in staat kan stel om in 'n baie vroeë stadium van swangerskap moontlike genetiese afwykings te diagnoseer en reeds in die baarmoeder te behandel.

Dit werk so: sodra die bevrugte eiersel in vier selle verdeel het, kan dokters een sel verwyder en ondersoek vir moontlike afwykings. Die drie selle wat oorbly, het 'n 75 persent kans op oorlewing.

Genesing kan in 'n vroeë stadium plaasvind en het veral voordele vir families met 'n geskiedenis van genetiese siektes. Dit sal noodwendig tot gevolg hê dat daar 'n sigbare vermindering in genetiese siektes sal wees.

Navorsing wat aan die Flinders Mediese Sentrum in Adelaide in Australië gedoen is, het reeds gewys

dat gekloonde eierselle teen baie lae temperature bewaar kan word.

Die moontlikhede wat dié tegnologie inhou, kan verreikende gevolge vir gesinsbeplanning inhou. Medici meen egter dat dié metodes in die nabye toekoms eties onaanvaarbaar sal bly.

Volgens Fourie is dit baie duur om selle te kloon en mense daarvoor op te lei. Omdat Suid-Afrika in vergelyking met byvoorbeeld Amerika nog agter is in dié veld, word navorsing net op 'n baie klein skaal gedoen.

"Tegnici, navorsers en akademici moet hulself afvra of dit in Suid-Afrika, met soveel gesondheidsprobleme, ekonomiese regverdigbaar is om soveel geld te spandeer aan iets wat net op klein skaal aangewend word."

Nou is dit net afdraande

Die boodskap is duidelik

Ná die uitbarsting van geweld in Port Elizabeth en Uitenhage se bruin gebiede verlede week, wat tot die dood van 47 mense in vier dae gelei het, vra baie mense of dit die teken was dat die einde vir Eerwaarde Allan Hendrickse se Arbeidersparty aangebreek het. CHRISTELLE DE JAGER het gaan ondersoek instel

"DIT is nou 'n bevryde ANC-sonc. Die Arbeiders is hier dood," was verlede week die kreet van jeugdiges in die brandende en geplunderde strate van die Oos-Kaapse bruin gebiede.

Dié woorde is 'n droewige teken vir die Arbeidersparty, wat 15 jaar gelede nog groot geweld onder die bruin gemeenskap geniet het.

Eerw Allan Hendrickse was toe ook nog 'n gewilde politieke figuur met hoë geloofwaardigheid as 'n harde vegter teen apartheid.

Gedurende 1976 se politieke storming is hy vir drie maande ingevolge veiligheidswetgewing in aanhouding geneem, en later vrygelaat op voorwaarde dat hy vir 'n maand lank nie politieke toesprake maak nie. Hy het egter onmiddellik ná sy vrylating die regering opnuut begin aanval. "Kameraad" Hendrickse was die mense se held.

Toe kom die Arbeiders se Howick-besluit in 1983 om wel aan die driekamer-parlement deel te neem. Die party het gladweg en met groot geesdrif in "die stelsel" in beweging en skielik heelwat mag gekry. Kort daarna het die beskuldigings van korrupsie teen parlamentslede en bestuurskomiteelede van die Arbeidersparty begin.

Hendrickse se nou reeds bekende swem-uitstapie by King's Beach in Port Elizabeth in Januarie 1987 en sy daaropvolgende vermederde apologie aan PW Botha, het hom die slegste van die situasie laat afkom.

Sy luidrugtige teenkanting teen die Wet op Groepsgebiede is ook in Hendrickse se eie gemeenskappe dikwels sinies bekyk na aanleiding van voorvalle by Kleinskool in Port Elizabeth en Langa in Uitenhage waar die Arbeiders daarvan beskuldig is dat hulle eintlik ten gunste was van die verklaring van die gebiede as "kleurlinggebiede", om sodoende grond vir middelklasbehuiging te kry. In albei gevalle sou dit die gedwonge verskuiwing van swartmense beteken.

Opnames deur 'n monitor-span wat sedert 2

Februarie in Port Elizabeth navorsing doen, toon dat die Arbeiders as 'n politieke mag nou heeltemal oorskadu is en dat so min as agt persent bruinmense nog polities lojaal teenoor die Arbeiders is.

In teenstelling hiermee is daar in die opname gevind dat die ANC in die bruin gemeenskap as 'n politieke beweging nou gevestig is. Daar word beraam dat 41 persent van die bruin kiesers nou 'n ANC/UDF-alliansie sou steun, 31 persent die regering en 19 persent die Demokratiese Party.

Dit is veral sedert die algemene verkiesing van 6 September verlede jaar en vanjaar se hervormings dat 'n groot swaai van loyaliteit plaasgevind het. Van die kiesers wat op 6 September nog lojaal was teenoor die Arbeiders, het 70 persent hul loyaliteite sedertdien verander.

Rory Riordan van die Menseregte Trust in Port Elizabeth en een van die Monitor-navorsers sê die afname in steun is 'n langtermyn-verskynsel wat in 1969 begin het toe die Arbeiders nog 48 persent steun in verkiesings gehad het. Daarvandaan was dit net afdraande, veral weens die veldtogte van die United Democratic Front sedert 1984 en Staatspresident FW de Klerk se hervormings.

Alex Boraine, hoof van die Instituut vir 'n Demokratiese Alternatief in Suid-Afrika (Idasa), sê die Arbeiders is nou net 'n leë dop met geen werklike substansie nie.

"Dit gaan eenvoudig verdwyn. Die geveg is nou tussen die ANC en die NP vir die steun van bruin mense. Wat in Port Elizabeth gebeur het, was 'n aanduiding van die groot gevoel van troubreuk wat daar teenoor die Arbeiders is."

Boraine sê die grootste fout wat wat die Arbeiders gemaak het en die begin van die einde vir die party, was hul toetreding tot die parlement.

"Dit was 'n strategie deur die regering om eerder te ko-opteer as te domineer, wat baie goed gewerk het met die Arbeiders. Miskien is die Arbeiders met goeie bedoelings in die parlement in, maar hulle het niks uitgerig in terme van die afbreek van apartheid nie. Hulle kon ook nie die sosio-ekonomiese beloftes wat aan hul mense gemaak is, nakom nie."

Trevor Manuel van die ANC sê die sluimerende woede van die bruinmense teenoor die Arbeiders het nou tot 'n punt gekom en die party het geen toekoms in die nuwe Suid-Afrika nie.

"As 'n mens goed kyk na die uitbreek van geweld in die Oos-Kaap, sal jy sien dat die winkels en besighede wat afgebrand is, dié is wat aan Arbeider-lede behoort het. Daar is 'n sterk gevoel dat hul die stelsel tot hul eie voordeel gebruik het. Die ANC keur glad nie aksies soos die afbrand van Hendrickse se kerk goed nie, maar die feit dat so iets gebeur, wys op die vlak van woede.

"Voor 1983 het die Arbeiders die grootste steun van die gepolitiseerde deel van die bruin gemeenskap gehad. Veral in die Oos-Kaap en die Wes-Kaapse platteland het hul goeie steun gehad. Nou is die bestuurskomitees in die platteland besig om te bedank en ons het baie plattelandse lede op dorpie waar daar Arbeidsmagsbasisse was," sê Manuel.

'n Politieke wetenskaplike by die Universiteit van die Wes-Kaap, Keith Gottschalk, stem saam dat dit die einde van die pad vir die Arbeiders is. Hy sê ko-opsie het eintlik teen die Arbeiders en die regering gewerk.

"Die regering en die polisie se onluste-eenheid het saam baie suksesvol die steun van die bruin gemeenskap van die Arbeiders na die ANC laat skuif," sê hy.

Hendrickse se seun, Peter Hendrickse, LP vir Addo en woordvoerder vir die Arbeiders, stem glad nie saam dat dit die einde van die pad is vir die party nie.

"Ons het definitief 'n toekoms as 'n onafhanklike party en beplan glad nie 'n alliansie met die NP of die ANC, soos al bespiegel is nie. Ons gaan ook nie verdwyn nie."

Hendrickse betwis die syfer wat in die Monitor-verslag gegee word en sê dat die Arbeiders steeds ten minste 40 persent steun in die Oos-Kaap geniet en dat daar elke dag nog navrae is oor lidmaatskap, veral van die Wes-Kaap.

"Mense begin nou regtig na ons beleid kyk en hul besef dat ons 'n oplossing aanbied," sê hy.

Gee ons geld terug, asseblief Minister!

DIE lastersaak wat genl Lothar Neethling teen Vrye Weekblad aanhangig gemaak het ná beweringe dat hy betrokke was by die polisie se moordbenades en die verskaffing van gif waarmee politieke teenstanders van die regering vermoor is, dien op 12 November in die Hooggeregshof in Johannesburg.

Vrye Weekblad se onthullings het regstreeks gelei tot die aanstelling van die Harms-kommissie wat politieke moorde ondersoek.

Die koerant se prokureurs het aangedui dat waarborg van R500 000 verskaf moet word voordat advokate opdrag gegee kan word om Vrye Weekblad se saak te stel.

As deel van die poging om dié bedrag in die hande te kry, het Vrye Weekblad dié week die volgende brief aan die minister van Binnelandse Sake, Gene Louw, gestuur:

Geagte Minister Louw

Op 7 Desember 1988 het u departement Vrye Weekblad ingevolge die Wet op die Registrasie van Nuisblaai en Drukkersname van 1971 as nuusblad geregistreer.

U departement, op advies van die Minister van Justisie, het 'n bedrag van R30 000 van die eienaar, Wending Publikasies Beperk, as deposito geëis vir dié registrasie, terwyl die normale fooi maar R10 beloop.

Die redes wat u kantoor vir dié hoë deposito aangegee het, is dat daar 'n vermoede van u kant is dat Vrye Weekblad die belange van verbode organisasies sou wou bevorder.

Ons wil dit aan u stel dat dié motivering weggeval het deurdat sedert 2 Februarie vanjaar geen verbode organisasies meer bestaan nie.

Ons stel dit ook graag aan u dat u departement en dié van u kollega van Justisie nou al meer as 20 maande lank die geleentheid gehad het om 'n oordeel te vel oor waarvoor Vrye Weekblad werklik staan. Dit behoort teen dié tyd vir u duidelik te wees dat die koerant nie die belange van enige politieke party, beweging of drukgroep dien nie, maar alleen dié van die Suid-Afrikaanse publiek; en dat Vrye Weekblad se enigste politieke agenda

een is van diens aan die demokrasie, menseregte, skoon en verantwoordelike regering, en vryheid van spraak en van die media.

Die openbare persepsie van die meeste Suid-Afkaners, glo ons, is dat Vrye Weekblad 'n hoogs gerespekteerde, verantwoordelike en geloofwaardige nuusblad is wat slegs die nasionale belang dien.

Ons verwys u ook graag na Artikel 7 van die Pretoria Minuut van 6 Augustus 1990, waarin daar onder meer gestel word dat die regering onmiddellike aandag skenk aan die herroeping van sekere bepalinge van die Wet op Binnelandse Veiligheid, ook die bepaling wat voorsiening maak vir 'n bedrag wat as deposito betaal moet

word voor 'n koerant geregistreer kan word.

In die lig van bogenoemde wil ons 'n dringende versoek tot u rig om die bedrag van R29 990 so gou as moontlik aan Wending Publikasies Beperk terug te betaal. Die dringendheid lê veral daarin dat ons tans gewikkeld is in 'n uiters duur hofgeding waarvoor ons binne enkele weke geldelike sekuriteit aan ons regsvertegenwoordigers moet verskaf.

Ons waardeer u aandag en u simpatieke ooringewing van ons versoek.

Die uwe
 MAX DU PREEZ
 Redakteur

ANC vry na Boesak

HENNIE SERFONTEIN

DIE ANC het dié week twee ontmoetings met dr Allan Boesak gehad om sy politieke toekoms te bespreek.

Donderdag het Boesak in Johannesburg, op uitnodiging van die ANC, met die senior ANC-leier, Walter Sisulu, gepraat. En vandag sal Boesak 'n drie-man afvaardiging van die Wes-Kaapse leierskap van die ANC - Trevor Manuel, Christo Pinto en Johnny Issel - in Kaapstad te woord staan. Dié gesprekke volg kort op die aankondiging verlede week deur Boesak dat hy voornemens is om 'n politieke loopbaan te volg. Hy het dit egter duidelik gestel dat hy voorlopig nie van plan is om by enige politieke party aan te sluit nie.

Dit volg op sy onlangse besluit om as predikant en uit 'n kerklike ampte te bedank, nadat die nuus oor sy verhouding met die joernalis, Elna Botha, op die lappe gekom het. Sedertdien is aangekondig dat Boesak van sy vrou, Dorothy, gaan skei.

Boesak het dié week verduidelik dat hy as direkteur van die Stigting van Geregtigheid en

Vrede, hom gaan toespits om hulp te verleen aan gemeenskappe waar daar krisisse ontstaan vanuit politieke, ekonomiese en sosiale omstandighede.

In politieke kringe is dit reeds lank bekend dat daar spanning tussen Boesak en organisasies soos die ANC en die UDF bestaan. Hy is beskermheer en stigterslid van die UDF.

'n Senior lid van die ANC het erken dat daar kommer onder ANC-leiers is oor die vervoering tussen Boesak en die ANC-leierskap in die Wes-Kaap. Daarby is dit ook bekend dat die werwing van die ANC onder die bruin gemeenskap uiters stadig vorder.

In die verlede het die charismatiese Boesak daarin geslaag om reuse-skare te lok. Daar teenoor is die opkoms by openbare vergaderings van die ANC, veral in Wes-Kaapland, teleurstellend.

Boesak het, na bewering, die afgelope paar maande ook drie indringende gesprekke met Staatspresident FW de Klerk oor die politieke situasie in die land gehad. Dit het aanleiding gegee tot bespiegelinge dat Boesak 'n politieke assosiasie met De Klerk soek, iets wat deur die Boesak-kamp ten sterkste ontken word.

Só voel die gewone mense

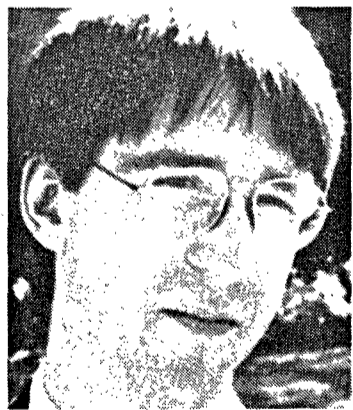

Solomon Bassle (bo), 'n 24-jarige televisie-technikus: Baie witmense is bang vir die toekoms want hulle weet nie wat om te verwag nie. Hulle weet hulle gaan die voordele wat apartheid vir hulle gegee het, verloor, maar hulle vrees is onnodig en een of ander tyd moet ons tot 'n vergelyk kom. Ek hoop net dit kan sonder bloedvergieting gebeur.

Geoffrey Zacharias (bo), 'n 31-jarige laboratorium-technikus: Dinge sal uiteindelik seker orraait wees en ons in die regte rigting beweeg, maar dit gaan lank neem en moeilik wees. Die meeste mense is 40 jaar lank al in die ander rigting gekondisioneer is en dit kan nie oornag verander nie.

Justice Sithole, 'n 28-jarige straatmuis: Die gesprekke gaan Suid-Afrika vir almal beter maak en werkloosheid verminder. Dit moes net lank gelede gebeur het.

Peter Engelbert (bo), 'n 21-jarige Duitser wat tydelik in Suid-Afrika werk: Ek is net drie maande hier en weet nie veel nie, maar dit kom voor asof Mandela en De Klerk iets bereik. As 'n Europeër is dit egter moeilik om te verstaan hoekom die ANC nog aan die SAKP vasklou.

Suid-Afrika se politici praat vreeslik baie deesdae. Vrye Weekblad het gewonder hoe voel gewone mense oor die ontwikkelinge in die politiek die laaste tyd. CHRISTELLE DE JAGER het deur die strate van Johannesburg gestap en met die gewone mense gaan praat om uit te vind. Baie was bang om hul mening saam met hul naam te laat publiseer, terwyl ander te bang was om enigsins te sê wat hul dink. Dit is politiek, los my daaruit, mens weet nooit wat kan gebeur as jy oor sulke goed praat nie, was van die argumente wat gereeld gehoor is. Daar was egter dié wat graag wou gesels oor wat die nuwe Suid-Afrika vir hul beteken en wat hulle dink van die NP en die ANC se pogings om by 'n onderhandelde skikking uit te kom

Claudia Mbatha (bo), 'n 18-jarige matriekleerling van Soweto: Ek is baie gelukkig oor die gesprekke tussen die ANC en die regering. Ek dink FW is opreg, en Mandela wil goed doen vir die hele Suid-Afrika. Ek dink hul gaan my toekoms beter maak.

Samuel Sepura, 'n 23-jarige bode: Ons skuld De Klerk 'n kans om te wys wathy probeer doen. Hy is die enigste leier wat die guts gehad het om 'n kans te vat.

Sylvester Adams, 'n 40-jarige winkelassistent: Mense is nou in Suid-Afrika onderstebo en hul baklei met mekaar. Dit is die witman se skuld want hul veroorsaak die probleme. FW is orraait en hul kan maar praat, maar dit gaan niks verander nie. Die witman se gesindheid moet verander. Dit is al wat gaan help. FW het te min steun van sy mense en kan dit nie alleen doen nie.

Elton Mabaso (bo), 'n 29-jarige akteur: Ek gee nie om wie praat, en hoe dit reggekry word nie. Al wat ek wil hê, is vrede. Dinge kan net vir al Suid-Afrika se mense beter word as daar vrede in die land is.

Noreen Maku, 'n 17-jarige leerling: Dit is goed dat hulle praat. Dit gaan Suid-Afrika verander en dit meer regverdig maak.

Gary Bradley (bo), 'n 31-jarige immigrant wat drie jaar lank by die Markteater werk: Ek hoop alles gaan vreedzaam gebeur, maar ek dink daar gaan moeilikheid wees. Dit kom voor asof die regering en die ANC dinge doen agter die algemene publiek se rug en nie oopis oor hul planne vir die toekoms nie. Mense is onseker en weet nie wat regtig aan die gang is of wat om te verwag nie. Dit speel in die hande van die regses wat uit die onsekerheid sterker word.

Desmond du Plessis (bo), 'n 25-jarige meterleser vir die stadsraad se elektrisiteitsafdeling: Die mense moet ophou baklei en werkloosheid moet verminder word. Ek stel nie eintlik belang in die politiek of die gesprekke nie, want dit affekteer nie eintlik my lewe nie.

Walter Munyane, 'n 52-jarige arbeider: Dit is goed dat hulle praat, maar ons weet nog nie wat gaan gebeur nie. En niks het eintlik sover verander nie. Ons wag nog, en kan miskien vir 'n lang tyd wag.

Rivian Singh, 'n 20-jarige klerk by 'n versekeringsmaatskappy: Daar gaan nog rasse-diskriminasie en probleme wees, maar die regering beweeg in die regte rigting en dinge sal stadig begin beter word. Mense is altyd bang vir verandering, maar nou moet ons, en die regses ook, besef daar is geen keuse nie.

Goody Buthelezi (bo), 'n 22-jarige student: Ek is positief oor die toekoms, maar daar gaan steeds probleme wees. Daar is baie witmense wat bang is vir 'n nuwe Suid-Afrika. Ons swartes is bereid om hulle halfpad te ontmoet, maar dan moet ons daar-die kans gegun word. En alles moet sonder geweld gedoen word. Dit is ons toekoms en dit is moontlik.

Paulna Yeats (bo), 'n 40-jarige huisvrou wat drie weke gelede saam met haar ingenieur-man na Suid-Afrika geïmmigreer het: Ek was vreesbevange voor ek hierheen gekom het, maar wat ek gesien en gehoor het vandat ek hier is, is heeltemal anders. Die mense is vriendelik, daar is 'n goeie gees en dit lyk my daar word groot vordering gemaak. Ek sien nou daarna uit om hier te lewe.

André Eric Gerlicke (bo), 'n 50-jarige bestuurder: Die gesprekke tussen FW en Mandela is die grootste farce. Ek is nie bekommerd nie. Die swartes sal nie in my leeftyd, of in my kinders s'n die land regeer nie. Dit is onmoontlik. Hulle is te verdeeld, en al kom hulle bymekaar, kan jy jou net indink hoe hulle dit sal regkry. Kyk net na die tuislande. Miskien sal 'n Zoeloe soos Buthelezi oorneem as president, maar dit sal net vir die show wees. Eugene TerreBlanche is ook mal. Wat bedoel hy met sy tuisland vir Afrikaners, en wie is Afrikaners in elk geval?

Deo Sigaban, 'n 32-jarige sakeman: Ja, hopelik sal ons almal by die verandering baat. Ek is so 80 persent positief.

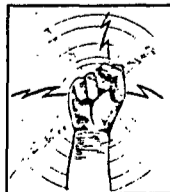
Alice Thomas, 'n 24-jarige boekhouer by die streekdienseraad: Ek stem heelhartig saam met die nuwe Suid-Afrika. Ons beweeg definitief in die regte rigting. Ons is almal tog mense en dinge moet verander.

Edwin Richard Lewis (bo), 'n 59-jarige ketelmaker: Wel, daar word vordering gemaak, maar dit is baie stadig. Met die geweld wat aan die gang is, moet dinge vinniger beweeg. As daar uiteindelik van apartheid ontslae geraak gaan word, kan ons dit net sowel gou doen.

Elizabeth Hipkin, 'n 20-jarige klerk by 'n versekeringsmaatskappy: Ek is baie positief oor die toekoms. Ek is bly dat die regering en die ANC nou praat. Hul moes dit lank gelede gedoen het, maar dit is seker beter laat as nooit. Witmense sal moet aanpas en besef dat dit nie meer 'n maklike rit met outomatiese voordele gaan wees nie. Dit is meriete en opvoeding wat gaan tel, hoewel ek dink dat daar vir 'n lang tyd nog baie rasse-diskriminasie gaan wees.

MARCH ON SABC

- The people shall broadcast!
- Democratise radio and TV!
- Stop Nat propaganda!

Time: 10 am • Date: Saturday 25 August • Starting point: Corner Wanderers & Plein Streets, Johannesburg (near St Marys Cathedral)

Issued by the Campaign for Open Media, PO Box 16939, Doornfontein 2028

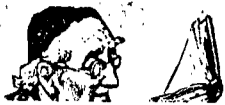

**Menseregte
vir almal**

Laat boor 'n gat in jou skedel

SKEDELBORING - die Engelse woord is trepanation - is 'n eeue-oue gebruik om van allerlei senu-toestande ontslae te raak. Tot met die Eerste Wêreldoorlog het dit nog redelik algemeen voorgekom, en in die laat hippie-jare was daar weer 'n oplewing daarvan onder die psigedelieses. Nou is daar weer mense wat dié praktyk bedryf.

Waar mense destyds 'n gaatjie in hul skedels laat boor het om siektes gesond te maak of bose geeste te laat ontsnap, word dit deesdae gedoen om die psige te stimuleer - amper soos die gebruik van dwelmmiddels, meditasie of joga.

Amanda Fielding, 'n Britse vrou wat skedelboring by haar vriende aanbeveel en dit selfs al as platform in 'n parlementêre verkiesing gebruik het, sê die hele idee van "high" wees is om bloed na die brein te laat vloei.

"Dit is presies wat skedelboring doen - 'n permanente en konstante high word behou. As die high wat LSD jou gee, 100 persent en dié van dagga 50 persent is, dan is 'n gat in die kop 'n konstante 30 tot 35 persent". Sy het self in 1970 al 'n gat in haar skedel geboor.

Amanda se vriend Joe Mellen sê in 'n onderhoud met die Britse koerant The Guardian dat hulle gedurende die sestigerjare, toe hy en Amanda "total dropouts" was, op 'n soektog na 'n "permanente high" gegaan het. Hulle glo hulle het dit in skedelboring gevind.

"Daar is niks eienaardigs daarentrent nie; dis net 'n klein gaatjie deur jou skedel," sê Mellen, asof dit die mees natuurlike ding ter wêreld is. In die 16de eeu al het mense letterlik hul koppe in gieters verander, sê Amanda.

Amanda en Joe se belangstelling is geprikkel deur 'n vriend van hulle, 'n Hollandse mediese student, wat skedelboring 'n klompie jare gelede "herontdek" het. Hy het 'n man by 'n partytjie staan en dophou wat op sy kop staan. Dit was duidelik baie goed vir die man.

Skielik het die Hollander agtergekom dat die mensdom se probleme eintlik met swaartekrag te doene het en dat ons brein-bloed-verhoudings nie is wat dit behoort te wees nie ('n

probleem van ons eie toedoen omdat ons op ons agterpote staan). Hy kom toe tot die gevolgtrekking dat dit heeltemal onprakties sou wees om mense die heeltyd op hul koppe te laat staan, en som toe op dat 'n gat in die skedel die brein sal laat "klop" en sodoende die volume bloed in die brein sal verhoog. Die mediese-student boor toe self 'n gat deur sy skedel en kom agter dat die resultaat ongewoonlik was: hy het nog nooit beter gevoel nie.

Skedelboorders glo ook die praktyk het heelwat mediese voordele soos dat dit 'n kuur is vir skeelhoofpyn en vallende siekte.

Volgens dr CF Kieck van die Mediese Vereniging en eerste sekretaris van die Vereniging van Neurochirurge van Suid-Afrika is skedelboring deur die ou Egiptenare ge-

bruik om van bose geeste ontslae te raak. Vallende siekte is glo as boos beskou en is deur middel van skedelboring afgedryf.

Kieck sê dit is gevaarlik vir die gewone mens om 'n gat in sy skedel te boor. Hy kan dalk te diep boor en sodoende interne bloeding veroorsaak. Kieck sê ook dat die idee om meer bloed na die brein toe te voer, is nonsens aangesien die bloedtoevoer na die brein geregleer word, wat beteken dat die brein net 'n bepaalde hoeveelheid bloed kan akkomodeer.

"Die brein reguleer bloed self, en ek kan nie insien hoe dat meer bloed 'n high-sensasie kan veroorsaak nie."

Volgens nog 'n dokter kan bykomende bloed in die brein net nadelig wees vir die brein aangesien die bloedare van die brein kan bars of kan swel. Daar is ook 'n risiko dat die harsings besmet kan word, wat dan tot dodelike breinvliesontsteking kan lei.

Die Britse Mediese Vereniging (BMA) het ook nie die nuwigheid ernstig opgeneem nie. Amanda was

woedend hieroor en besluit toe om vir die parlement te staan. Onder die banier Skedelboring vir Nasionale Gesondheid, het Amanda in 1983 se algemene verkiesings 189 stemme op haar verenig.

Skedelboring is glo baie eenvoudig om self uit te voer. 'n Mens skeer 'n kaal kol op jou kop en maak dan 'n kort snit in die kopvel. Die vel word oopgevou, en die gat van sowat 'n sentimeter deursnit word met 'n chirurgiese boor geboor.

Dit neem ongeveer vier uur voordat die effek van die "operasie" merkbaar is. In Amanda se geval was dit 'n "wonderlike stilte en absolute vrede in my kop".

'n Jong Johannesburger wat elke dag van sy lewe dagga rook, het baie belanggestel in hierdie nuwigheid en wou meer daarvoor weet omdat sy high nooit lank genoeg is nie. Die idee van 'n permanente high was vir hom baie indrukwekkend en hy sê hy sal dit graag wil probeer.

Nog 'n man met wie Vrye Weekblad gesels het, glo so iets kan dalk vir sy vrou nuttig wees - "enige verandering moet 'n verbetering wees".

Maar die meeste mense wat daarvoor uitgevra is, het gegril by die hele idee of net gedink dit is waansin.

Ursula, 'n student aan die Randse Afrikaanse Universiteit, sê dat sy definitief nie 'n gat in haar skedel sal laat boor nie omdat sy nie die logika in 'n permanente staat van euforie sien nie. "Die rede waarom mens high word, is reeds omdat dit nie permanent is nie. Ek sou sê dat mens high wil word omdat jy die alledaagse werklike vir 'n tydjie wil ontvlug. As jy op 'n konstante high is, dan verloor jy mos in 'n mate jou sin vir realiteit en het geen basis om na terug te keer nie."

Sy is duidelik nie iemand wat haar maklik 'n gat in die kop sal laat praat nie.

Kenner voorspel Aids-katastrofe vir SA

MARIUS BOSCH

SUID-AFRIKA stuur op 'n reuse-katastrofe af as gevolg van Aids - met kommerwekkende projeksies van 10 miljoen Suid-Afrikaanse Aids-lyers binne die volgende tien jaar, volgens ontleders.

Ekonomiese ontleder Edward Osborn het dié week gewaarsku dat die omvang van die Aids-epidemie "van so 'n aard is dat dit noodwendig 'n fundamentele rol in alle denke oor, en beplanning van die toekoms moet speel".

In 'n artikel van die Nedcor-groep se ekonomiese eenheid se jongste "Gids tot die ekonomie", sê Osborn die akkuraatheid van die Aids-projeksies kan in twyfel getrek word, "maar dit is duidelik dat daar geen twyfel bestaan oor die onafwendbaarheid van 'n katastrofe nie".

Syfers wat die regering verlede

maand uitgereik het, toon dat Aids-gevalle in Suid-Afrika die hoogte ingeskiet het van slegs twee in 1982 tot 430 tot en met 21 Junie vanjaar. Ten minste 206 van dié pasiënte het reeds gesterf, met 224 mense wat landwyd steeds aan dié siekte ly.

Projeksies deur mediese navorsers en versekeringsmaatskappye is dat tussen 7,5 en 10 miljoen Suid-Afrikans teen die jaar 2001 HIV-positief sal wees.

Osborn voorspel teen die jaar 2000 sal 48 persent van die volwasse bevolking óf HIV-positief óf volskaalse Aids-lyers wees.

Moontlike toekoms-scenario's sluit in 'n vinnige toename in Aids-verwante siektes teen die einde van die eeu, wat 'n hoogtepunt teen die jaar 2007 sal bereik met een miljoen sterftes, sê Osborn.

Volgens die regeringsyfers is 244 van die 255 Aids-gevalle onder blankes sedert 1982 deur homo- en

biseksuele aktiwiteite oorgegdra, terwyl net twee uit die 156 gevalle onder swartmense deur homo- en biseksuele aktiwiteite oorgegdra is.

Altesame 123 swart Aids-lyers het die siekte deur heteroseksuele aktiwiteite opgedoen.

Van die ander 19 Aids-lyers was nege bruin homoseksuele mans.

Die enigste deel van Suid-Afrika se vier amptelike rasse-groepe om dié siekte vry te spring was Indiërvroue.

Osborn sê in sy artikel dat die geraamde toename in Aids die koste van mediese behandeling tot R90 biljoen in die volgende eeu kan laat styg - R20 biljoen meer as die huidige totale mediese begroting.

"'n Angswekkende maar moontlik realistiese alternatief is dat Aids-kolonies soortgelyk aan kolonies vir melaatses - soos na bewering by die Kariba-meer in Zimbabwe - gestig word," sê Osborn. - AFP

Pasgebore baba skenk bloed deur naelstring

BALTIMORE - Dokters het dié week die bloed uit die naelstring van 'n pasgebore dogterjie na haar broer, 'n leukemie-lyer, oorgetap.

Dit is die eerste keer dat so 'n oortapping gebruik is in 'n poging om 'n leukemie-pasiënt te behandel, sê dokters.

Die vier-jarige seuntjie, Michael Sancilio, ly aan 'n seldsame vorm van leukemie, en dokters voorspel dat hy binne 'n jaar sal sterf indien sy beenmurg nie vervang word nie. Geen geskikte murg is nog gevind nie.

Met Michael se suster se geboorte op 1 Mei, het die dokters bloed uit haar naelstring getap met die hoop dat sy 'n geskikte skenker sal wees.

Haar bloed is dié week na haar boetie oorgetap.

Dr John Wagner sê: "Ons het gedink hy het die kans om nog 'n paar maande te oorleef, maar dit is nie bekend of die siekte sal vererger en lewensgevaarlik sal word nie. Ons het besluit om voort te gaan en 'n kans gevat om die bloed uit die naelstring te tap eerder as om te wag vir die skenker om oud genoeg te word."

Michael het agt dae se intensiewe chemoterapie ondergaan om die kankermurg te vernietig. Christina se selle is in 'n aar naby sy hart ingespuut en na verwagting behoort dit sy bene binne te dring en kankervrye murg binne 30 dae te vorm.

Dokters by die John Hopkins-hospitaal sê hulle weet van drie naelstring-bloedtoetappings - twee in Frankryk en een in Ohio. Dit is gedoen om 'n ander siekte - Fanconi se anemie - te behandel. - AFP

Nostradamus weer in die kol

Toe Saddam Hoessein van Irak twee weke gelede oorloggeluide begin maak het, het volgelinge van Michel Nostradamus, die 16e eeuse Franse astroloog, hul ore gepsits. Nostradamus het 450 jaar gelede voorspel dat die Derde Wêreldoorlog in Irak sou begin. AUDREY BROWN vertel van dié en ander voorspellings en gesels met kenners wat meen Suid-Afrika pas ook in die prentjie

"DIE groot bende en anti-Christelike sekte van die Moslems gaan in Iraken Sirië, naby die Eufrate, opstaan met 'n leër en sal die wet van die Christendom as sy vyand sien," het Nostradamus in 1555 geskryf.

"Die Irakese gaan opmars teen die bondgenote van Spanje terwyl die mense hulself geniet, al laggende om die eettafels. Almal sal aan die slaap gevang word.

"Die Arabiese leier gaan oorlog verklaar teen die soewereine monargie en die mag van die kerk sal deur 'n see-inval ondermyn word. Daar sal meer as 'n miljoen soldate in Iran wees, en Satan sal Turkye en Egipte binneval."

Wanneer sê Nostradamus gaan dit alles gebeur? In Julie 1999, het hy geskryf, sal daar 'n "groot leier" opstaan, terwyl die oorlog "daarvoor en daarna" sal woed.

Nostradamus het darem 'n oorwinning vir die Weste voorspel.

Hy het ook voorspel dat die twee groot magte nie vyandig teenoor mekaar sou wees nie.

Bush

Pres George Bush van Amerika het vroeër dié week gesê dat die krisis makliker hanteerbaar is omdat sy land en die Sowjet-Unie nou in vrede saamleef. Maar volgens Nostradamus kan ons die vrede nie vertrou nie omdat Rusland teen Amerika gaan draai om die Moslems te ondersteun. Sy standpunt word beaam deur twee ander kommentators; Rod Suskin en Moulana Ibrahim Moosa.

Volgens Moosa, 'n lektor in Islamitiese-denke en kultuur aan die Universiteit van Kaapstad, is die Sowjet-Unie se posisie in die saak nie so duidelik as wat dit nou voorkom nie: "Amerika het die Russe gekoopteer om sanksies teen Irak te verkondig. Maar die voorsitterskap van die Vellighedsraad van die VVO word later dié maand deur Rusland oorgeneem. Dan kan dit miskien 'n ander storie wees."

Ander kenners wys ook dat die Sowjet-Unie, Irak se grootste wapen-verskaffer, se posisie letwat dubbelsinnig is.

Gyselaar

Nostradamus het ook voorspel dat die Moslems 'n heilige oorlog of "jihad" sal verkondig en dat Europa verskeur sal word deur mense wat vyandig staan teenoor Christene. Verlede Sondag het Hussein 'n "jihad" aangekondig.

Die volgende deel van Nostradamus se voorspelling lyk op dié oomblik onwaarskynlik: Hy vertel dat die pous sy tuiste sal verlaat om skulling teen dié aanslag te soek in Frankryk. Maar dis nie al nie.

Die leier van Brittanje sal vir twee jaar as gyselaar aangehou word, en die pous sal vermoor word nadat Italië deur 'n mag wat "die wet van die Christen as sy vyand sal beskou", oorrumpel word.

Die Moslem-magte sal die hele wêreld probeer orneem - totdat "die Land van die Olifante" ingryp. Daar heers tans 'n sterk anti-Arabiese aanslag in lande soos Frankryk, waar die regtervleuel kwaai teen Arabiere in dié land optree.

Nostradamus se volgelinge glo dat die "Land van Olifante" na Suid-Afrika verwys, deels omdat daar meer plekke hier is wat die woord

Michel Nostradamus

(Uit: David Pitt Francis: Nostradamus, Prohecies of Present Time, 1985, The Aquarian Press)

"ollfant" insluit as enige ander land ter wêreld.

Volgens Nostradamus swaal die deelname van dié land die ewewig van kragte in die guns van die Westerse magte. Maar dan begin die oorlog wat "lankal broei" in die "Land van die Olifante" in alle erns. Dié oorlog vernietig die land.

Suid-Afrika het al heelwat wapens aan Irak verkoop. Suskin glo dat die "oorlog wat lankal broei" 'n verwysing na die rasse-oorlog in Suid-Afrika is.

Doodreg

Volgens Suskins, 'n student van Nostradamus, is daar goeie rede om dié profeet te glo omdat hy "doodreg" was in alles wat hy voorspel het - ons verstaan net nie baie van die dinge wat hy sê nie.

Nostradamus, wat in die 16e eeu geleef het, moes onder die swaard van godsdienslike onverdraagsaamheid sy voorspellinge verkondig en hy moes baie slim te werk gaan. Dus het hy sy voorspellinge volgens 'n kode gemaak. Dié kode is na twintig jaar se werk deur 'n Franse astroloog, Jean Charles de Fontbrune, ontdek.

Ondanks dié feit kon Nostradamus tog baie duidelik aan geslagte ná hom vertel hoe die Eerste en Tweede Wêreldoorloë sou begin.

Hy het die koms van Hitler voorspel asook die verloop van die Franse Revolusie met Napoleon as die tweede anti-Christ.

Suskin sê: "Soos die dae verbygaan, word elkeen van sy voorspellings as waar bewys. Dit laat my gril."

Die res van Suid-Afrika gril saam. Verlede week is alle boeke wat na Nostradamus se voorspellinge verwys, uitverkoop.

Verwoes

Mense is bang omdat Nostradamus praat van 'n oorlog wat die hele wêreld gaan verwoes: hy voorspel die derde anti-Christ wat "erger is as enige van dié wat voor hom gekom het."

Gevra hoe dit moontlik is om te weet wie dit sou wees, sê Suskin: "Nostradamus beskryf in groot besonderhede wie die persoon is. Volgens verskeie leerlinge van Nostradamus is dit

nie Hussein nie.

"Ek dink Hussein is hier om die pad oop te maak vir die ware anti-Christ. Ons ken hom nog nie, maar as hy verskyn, sal almal weet wie hy is."

Nostradamus beskryf die anti-Christ as "'n slim man wat verkies sal word sonder dat hy enigets sê. Hy sal as 'n heilige voorkom, hy sal

'n eenvoudige lewe lei. Skielik sal hy sy tirannie blootstel, en die magtigste lande sal aan hom onderdanig wees." Dit kan dus nie die Ajatolla Khomeini of Muammar Gaddafi wees nie.

"Mense het natuurlik gegis dat dit een van die twee kon wees, maar kenners het geweet dit is nie moontlik nie. Nostradamus het in elk geval baie duidelik die Ajatolla uitgeken."

Hongersnood

Sy voorspelling oor die Ajatolla lui so: "Revolusie, hongersnood en oorlog sal sonder ophou voortgaan. Godsdienstige fanatisme sal die Sjah bedreig wie se einde in Frankryk sal begin omdat 'n profeet in 'n versteekte plek gehou word."

Volgens Suskin is dit presies wat gebeur het: die Ajatolla is in 'n godsdienstige tuiste weg van die wêreld versteek totdat die godsdienstige fanatisme in Iran tot 'n hoogtepunt opgebou het. Toe is hy terug Iran toe om die land oor te neem.

Hy het ook geskryf oor Muammar Gaddafi: "'n Libiese staatshoof, magtig in die Weste, sal die gemoedere van talle Arabiere teen die Franse opsweep."

Suskin sê Nostradamus het voorspel dat 'n kort vrede sal volg ná die oorlog wat deur Irak begin is.

Alliansie

Die oorlog word beëindig nadat 'n land - Suskin glo dit is Suid-Afrika - tussenbeide tree om die Russe, wat in die tussentyd sy rug op die Westerse lande gedraai het om 'n alliansie met die Moslems aan te gaan, teë te gaan.

Frankryk keer terug na die monargie, maar die Franse koning sterf en Rusland word 'n demokratiese stelsel. Maar dan ontstaan daar 'n alliansie tussen die Moslems en die "geel rasse" van die Verre-Ooste. Dis hier waar die anti-Christ sy ware kleure wys. En dan begin die Derde Wêreldoorlog in alle erns."

Die vraag wat by baie mense ontstaan is natuurlik: Kan Nostradamus se voorspellinge waar word? Suskin glo so - hy vertel dat Nostradamus selfs voorspel het dat mense sy voorspellinge sou spot: "Rusland sal die Weste op loop sit, maar nóg die mense gebore tot die revolusie, nóg die Duitsers sal na my boodskap luister wanneer die pous die oorlog noem."

Islam ontevrede met voorspelling

IRAK se inval in Koeweit het baie mense na die voorspellings van Nostradamus laat gryp omdat hy van 'n Midde-Oosterse "anti-Christ", wat die Derde Wêreldoorlog gaan ontketen, praat. Maar baie volgelinge van Islam is ontevrede met dié voorspelling, en glo dit moet in 'n breër konteks geplaas word.

Volgens Moulana Ibrahim Moosa, 'n lektor in Islamitiese-studies aan die Universiteit van Kaapstad, is daar 'n sterk anti-Islamitiese gevoel wat dwarsoor die wêreld heers.

"Dit is baie maklik vir mense om van die anti-Christ as 'n Moslem te praat, maar sedert die oorlog teen Iran in 1981 begin het, het die anti-Islamitiese gevoel wêreldwyd sterk toegeneem. Die situasie moet in dié konteks verstaan word.

"Dis ook in dié konteks wat 'n mens die Weste se ondersteuning vir die omstrede 'Satanic Verses' van Salman Rushdie moet verstaan."

Moosa sê Irak het die agt jaar lange oorlog met Iran met die ondersteuning van Amerika en ander Westerse lande, asook baie van die magtige Arabiese lande, begin.

"Agt jaar was Saddam Hoessein van Irak die Weste se 'hitman' in die Midde-Ooste. Nou wil hy sy betaling vir dié oorlog hê. Die Arabiese koninkryke het hom in die steek gelaat. Ek stort geen transe vir die Arabiese magte nie, omdat hulle hande drup van die bloed. Ek sal ook geen transe stort as daar 'n oorlog uitbreek nie omdat Amerika hulself as die polisieman van die wêreld aangestel het.

"Maar hulle oordeel net sekere lande. Toe Israel die Gaza-strook en die Wesoeier ingeval het, het hulle nie veel te sê gehad nie. Hulle beskou ook die wêreld se bronne as hul eie, en dit is verkeerd. Wat sou gebeur as die Arabiere die Niagara-valle as hul s'n beskou het? Dit sou nie toegelaat word nie."

Maar, volgens Moosa, is daar veel dieper redes waarom die anti-Islamitiese gevoelens opgesweep word: die wêreld het 'n nuwe sondebok nodig. Noudat Rusland en Amerika vrede gemaak het, moet daar 'n nuwe "vyand" gevind word.

"Dit lyk of die Weste altyd 'n vyand nodig het. Noudat die Russe gekoopteer is, moet iemand sy plek inneem."

Moosa sê deur die eeue is daar 'n sterk afkeer in Islam - soos in die werk van Shakespeare en Chaucer weerspieël word. "Die kruistogte van die 13e eeu was 'n oorlog teen Islam. En Shakespeare se Otello maak van die Moor 'n barbaar. Sels Karl Marx het geskryf dat die Moslems en die mense van Indië oorheers moet word. Die kruistog-mentaliteit leef nog voort."

Van Nostradamus se voorspelling sê Moosa: "Westerse Christene bestempel ander mense as anti-Christe - wat van dié wat nie 'n konsep van Christus in hul geloof het nie? Is hulle almal anti-Christe? Die Weste beskou alles net uit hul oogpunt, dus neem hulle aan dat die hele wêreld sogenaamde Christene is."

Hy dink tog dat voorspellings waarde het, hoewel hy nie glo dat Nostradamus vry was van die vooroordele van sy tyd nie: "Ek dink sy voorspelling is interessante bespiegeling, maar in sy tyd was die koue oorlog tussen Frankryk en Islam op sy koudste. 'n Mens moet ook in gedagte hou dat die anti-Christ nie noodwendig 'n persoon hoef te wees nie - dit kan 'n geskiedkundige mag wees."

AGTERGROND

11

Marxisme en godsdiensvryheid

Afrika byt nie aan ateïsme nie

KOMMUNISME het die waarde van 'n godsdiens vir sy aanhangers in die sin dat dit 'n volledige verklaring gee van die werklikheid, en van die mens as 'n deel van die werklikheid, skryf 'n Brit, RM Carew Hunt.

Nog 'n politieke teoretikus en skrywer, William T Bluhm, verwys na Marx as "n sekulêre profeet".

Die apokaliptiese wyse waarop Marx oor die geskiedenis filosofeer, herinner aan 'n "gesekulariseerde weergawe van die Joods-Christelike filosofie van die geskiedenis en die aanbreek van die eindtyd", sê Bluhm.

"Dit beeld 'n swaar beproefde mensdom uit, wat deur eeue van boosheid, lyding en ongeregtheid swoeg, maar wat uiteindelik en skielik uitkom in 'n paradys van behaaglikheid en regverdigheid, waarin die uitverkorenes (die proletariaat) ... wat langdurige onderdrukking verduur het, die ereplek gegee word."

Wat sê Marx oor godsdiens?

'n Gesaghebbende boek oor die verskillende ideologieë wat in Suid-Afrika 'n rol speel, "Contending Ideologies in South Africa", (Leatt, Kneifel en Nürnberger), verduidelik dat Marx sy idees by die filosoof Ludwig Feuerbach oorgeneem het.

Feuerbach het gesê die mens het van homself vervreemd geraak deur sekere eienskappe wat deel is van sy eie natuur op 'n bo-aardse wese te projekteer.

"Indien die leiers van die SAKP oortuigde kommuniste is, kan 'n mens verwag dat hulle ateïste sal wees. Maar ek verwag nie dat hulle dit aan die groot klok sal hang nie, omdat die bevolking nie op daardie punt goed sal reageer nie."

Marx het gesê godsdiens - en by implikasie al die produkte van die menslike verstand - is 'n gevolg van die mens se materiële omstandighede.

Hy het godsdiens beskou as die ideologiese vervulling van die mens wat vervreemd is van sy omgewing, "die uitdrukking van ware ellende en terselfdertyd sy beskerming daarteen".

Godsdiens gee uitdrukking aan die hoop vir 'n beter wêreld, vir 'n heel wêreld waarin geregtigheid seëvier, maar godsdiens doen niks om dié ideale te verwesenlik nie.

Godsdiens, sê Marx, "is die sug van die gefolterde skepsel, die hart van 'n hartelose wêreld". Dit dien om die posisie van die dominerende klas oor die onderdrukte te regverdig. Dit is die "opium van die massas"; dit sus mense tot passiwiteit en gehoorsaamheid, tot die aanvaarding van die onheilige stand van sake as "die wil van God".

Georganiseerde godsdiens en persoonlike geloof dien dus as struikelblokke vir maatskaplike vordering. Kerke laat die kapitaliste toe om winste te maak, en beperk hulself tot die vertroosting van die slagoffers met 'n denkbeeldige hemel, en leer hulle om mensliedend te wees teenoor hulle onderdrukkers.

Godsdiens sal vanself verdwyn wanneer die rede vir sy bestaan, naamlik die mens se vervreemding, verdwyn, sê Marx. In die kom-

Die bekendstelling van die Suid-Afrikaanse Kommunistiese Party twee weke gelede, het die debat oor Marxisme en godsdiensvryheid op die voorgrond gestoot. Dit laat opnuut vrae ontstaan oor die oorsprong van die ateïstiese aard van die ideologie van Marxisme, die verskillende vorme van Marxisme, en die analogie dat verskeie teoloë - ook in Suid-Afrika - van Marxistiese analises gebruik maak in hul denkwysse. INA VAN DER LINDE het met 'n paar teoloë gaan gesels.

munistiese gemeenskap sal daar geen nodigheid vir godsdiens wees nie. Die mens sal alles in almal wees.

Terwyl daar omtrent net soveel vorme van sosialisme, Marxisme, en kommunisme ontwikkel het as wat daar verskillende teologieë in die Christelike godsdiens is, blyk dit dat godsdiensvryheid omtrent net in die Oos-Europese kommunistiese lande ooit 'n kwessie was.

Wanneer Afrika-leiers sekere aspekte van Marxisme aanhang, beteken dit nie dat hulle kommunisme onveranderd aanvaar nie. Die ateïstiese karakter daarvan word bestempel as vreemd aan die Afrika-karakter.

Prof Klaus Nürnberger van Godsdiensstudies aan die Universiteit van Natal en 'n mede-skrywer van die boek "Contending Ideologies", sê hoewel ateïsme 'n belangrike aspek van kommunisme is, Afrika-leiers besef dat die bevolking baie godsdiensdig is.

"Indien die leiers van die SAKP oortuigde kommuniste is, kan 'n mens verwag dat hulle ateïste sal wees. Maar ek verwag nie dat hulle dit aan die groot klok sal hang nie, omdat die bevolking nie op daardie punt goed sal reageer nie."

Die eintlike aantrekkingskrag van die kommunisme in Suid-Afrika skuil

in die klem wat hulle op sosiale geregtigheid plaas, sê Nürnberger, en dit is regoor die wêreld die geval.

Hy moes in die verlede dikwels konferensies reël oor die debat kapitalisme/marxisme, en dit het hom opgeval dat swartmense, insluitend teoloë, glad nie bekommerd is oor die ateïstiese aspek van kommunisme nie.

"Op die konferensies het die swart deelnemers nooit eintlik verstaan hoekom wittes so opgewonde raak hieroor nie. Die rede hiervoor, sê hulle, is omdat Marxisme nou verwant is aan die Christelike geloof in die opsig dat albei werk vir sosiale geregtigheid."

Hierteenoor sien wittense die hel oopgaan wanneer kommunisme ter sprake kom.

Nürnberger sê in 'n empiriese ondersoek wat hy vir die RGN gedoen het, is vasgestel dat mense sosialisties dink as hulle onder 'n sekere inkomstepeil val. Sodra hulle egter bokant 'n sekere inkomstepeil val, dink hulle in terme van 'n vrye ondernemingstelsel. En dit geld wit en swart, sê hy. Suid-Afrikaners het geen ervaring van kommunisme nie. Wat vir hulle belangrik is, is hul sosiale posisie.

Hy wys ook daarop dat bevrydingsteoloë in die Derde Wêreld van

die sosiale analitiese metodes van die Marxisme gebruik maak. Van die metafisika, waarvan ateïsme 'n deel uitmaak, word egter nêrens werklik aangetref nie.

Op die vraag oor wat agter die vrese vir die SAKP lê, sê Nürnberger dit is nie omdat kommunisme ateïsties is nie, maar die feit dat dit die bestaande sosiale strukture aanval, wat sekere voorregte aan sekere mense bied.

Hoe gebruik teoloë Marxisme?

Dr Ras van Niekerk, teoloog aan Unisa, verduidelik dat daar net soveel verskillende aanwendings en beïnvloedings by verskillende teologiese tradisies is as wat daar verskille is in Marxistiese beïnvloeding in staatsvorme.

Een van die voorste eksponente van Marxistiese analise, dr Itumeleng Mosala van Godsdiensstudies aan die Universiteit van Kaapstad, lewer in die jongste uitgawe van die "Journal of Black Theology" byvoorbeeld striemende kritiek op kapitalisme.

Hiervoor maak hy gebruik van die woordeskat en konsepte van Marx. Hy skryf: "...daar is geen bevrydende toekoms ... vir die Christendom en die kerk uit hulle verslawing aan die bourgeois-ideologie en -praktyk nie, behalwe as 'n sosia-

listiese Christelike praktyk gevestig kan word."

Hy sê ook die keuse vir die Suidpunt van Afrika lê nie tussen sosialisme en kapitalisme nie, maar tussen "sosialisme en barbarisme".

Mosala sê daar is bourgeois-vorme en werkersklas-vorme van die Christendom. Hy bestempel dit as 'n mistasting om te dink dat die spanning tussen die twee botsende strominge nie-ideologies opgelos kan word.

Hy sê voorts: "...ek is van mening dat Christene wat nie sosialiste is nie, nie Christene kan wees nie... kapitalistiese Christendom is teenstrydig met die Evangelie van Jesus van Nasaret."

Van Niekerk sê Marxisme het by baie teoloë geleit tot 'n konkrete analise van dit wat in hulle samelewings fout gegaan het. Die besef dat godsdiens ook konkreet moet wees, val nie uit die lug nie, sê hy. Dis nie die Christendom wat self daartoe gekom het nie, maar dit is kritiek op die Christendom onder andere vanuit die Marxisme wat tot aanpassings gelei het.

Mofokeng sê Marxisme verskaf die beste analitiese gereedskap om die gekompliseerdheid van die kapitalistiese stelsel te verstaan. Die kennis kan aangewend word om verandering in 'n gemeenskap te bewerkstellig.

Hy wys daarop dat die Bybel in 'n feodalistiese omgewing geskryf is, waar die frustrasies van kapitalisme nie bestaan het nie. Deur analities te kyk na die oorsake van die probleme in byvoorbeeld 'n kapitalistiese stelsel, kan iets daadwerklik gedoen word aan die onderdrukking van die werkersklas - 'n aspek waartoe die verkondiging van sieleheil of die voed van die hongeres nie veel bydra nie.

"Ons gebruik Marx om mense wakker te maak om self verantwoordelikheid vir hulle omstandighede te neem en iets daaraan te doen," sê Mofokeng.

Môre hoef nie 'n lang dag te wees nie...

Die wenkbroue het gelig toe daar op 4 November 1988 'n nuwe, onafhanklike koerant verskyn het wat bo-aan sy naam op die voorblad verklaar: Die nuwe stem vir die nuwe Suid-Afrika.

Baie het sinies gevra: Wat is hierdie kastige "nuwe Suid-Afrika" waarvan julle praat?

Miskien was ons die tyd 'n bietjie vooruit. Nou ja. Liewer te ver voor as te ver agter. En ons hou nogal daarvan om voor te loop, al vang 'n mens die meeste wind daar.

Vandag praat selfs destyds se agterosse al van die "nuwe Suid-Afrika".

As jy saam wil voor bly, kan jy nie bekostig om langer sonder Vrye Weekblad klaar te kom nie. Vul sommer nou 'n tjek of poswissel in en ons lewer Vrye Weekblad elke Vrydagoggend op jou voorstoep af. As jy nie in die PWV-gebied, Bloemfontein, die Kaapse Skiereiland, Paarl, Stellenbosch, Strand of Somerset-wes woon nie, dan stuur ons dit per pos aan.

Dit kos R75 vir twaalf maande en R40 vir ses maande (AVB en aflewering ingesluit). Stuur aan Vrye Weekblad, Posbus 177, Newtown 2113

Vrye Weekblad

Ons is die nuwe Suid-Afrika

Kom, loop saam met ons die toekoms in

Wêreld:

Oorlogskuiwe

Frankryk, die grootste Westerse verskaffer van wapentuig aan Irak, naas die Sowjet-Unie, verskaf geheime inligting oor alle wapens wat hy aan Irak verkoop het, aan Amerika. Volgens ongeïdentifiseerde bronne, word detail oor die presiese vermoëns en swak punte van die wapentuig wat aan Irak verkoop is, aan Amerika verskaf. Intussen oorweeg die Sowjet-unie soortgelyke optrede. Irak maak 'n ongekende aanbod om sy troepe uit Iran te onttrek en om Teheran se regte op die strategiese Shatt All-Arab-kanaal te erken. Ontleders wys daarop dat president Saddam Hussein met dié skuif vir Iran in die Midde-Oosterse krisis wil neutraliseer. Hulle sê dit wys op Irak se toenemende politieke en ekonomiese isolasie sedert sy troepe Koeweit binnegeval het.

Egiptenare meld aan

Honderde Egiptiese mans, wat slagspreuke teen Irak skree, vergader buite die Saoedi-Arabiëse ambassade in Kaïro en verklaar hulle bereid om in dié land se weermag te dien. Bronne in die ambassade sê meer as 9 000 Egiptenare is reeds in die Saoediese weermag opgeteken ter voorbereiding vir 'n aanval van Irak.

Britse olie

Brittanje sal voortgaan om vir die volgende 25 jaar aansienlike hoeveelhede olie te produseer en sal feitlik tot die einde van die eeu selfvoorsienend wees. 'n Streeksowerheid in Skotland sê 'n bykomende 80 olieveld sal in die volgende 20 jaar ontwikkel word.

Dispuut oor grond

Dosyne mense word beseer in 'n nag van geweld in Montreal, Kanada. Duisende betogers raak in geveg met die polisie betrokke oor 'n maandelange grond-dispuut tussen Mohawk-Indiane en die federale regering van die land. Die dispuut gaan oor grond in Oka, waar die uitbreiding van 'n golfbaan 'n gebied bedreig waarop die Indiane aanspraak maak.

Liberië verval

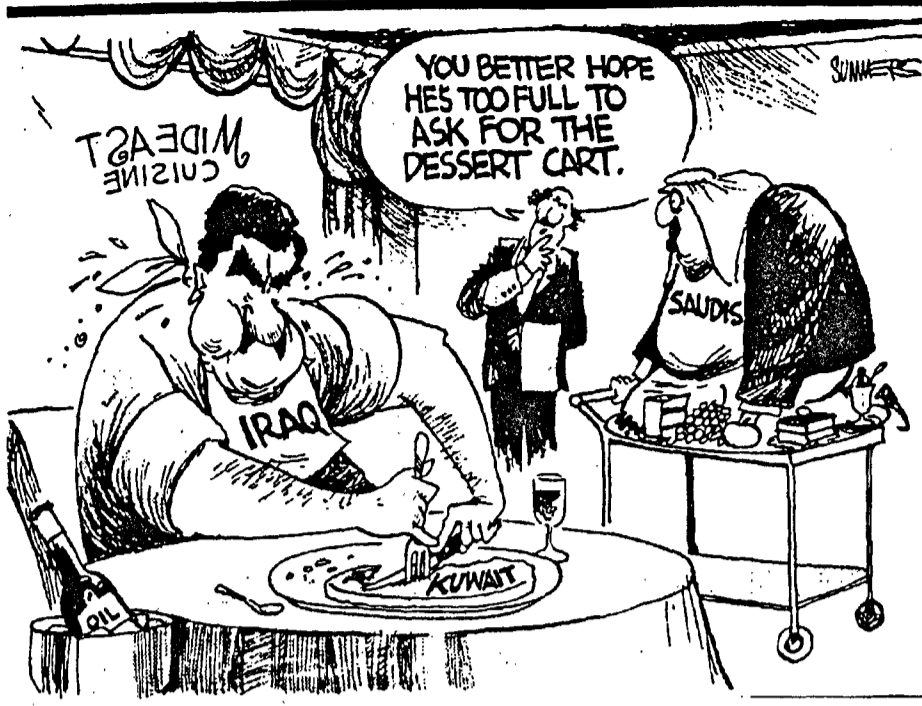
Minstens 18 burgerlikes word deur Liberiese regeringsoldate in Paynesville, 'n woonbuurt van Monrovië, afgemaai. Intussen wag die Wes-Afrika vredesmag in Freetown vir toestemming om in te gryp in die land se voortslepende burgeroorlog. Intussen is dit vir die NPFL-rebelle 'n wedloop teen tyd om pres Samuel Doe se oorblywende 1 500 troepe te oorweldig en bewind oor te neem voordat die vredesmag ingryp. Die Wes-Duitse, Egiptiese en Morokkaanse regerings besluit om hul ambassades in Monrovië te ontruim.

Zambië hulle s'n

President Kenneth Kaunda van Zambië sê hy sal nie toelaat dat druk om 'n veelparty-stelsel in die land aanvaar te kry, hom van sy posisie as leier van die land beroof nie. Met die loodsing van 'n veldtog vir die referendum, waarin daar in Augustus volgende jaar besluit sal word of Zambië na 'n veelparty-stelsel moet verander, sê Kaunda "die tyd het aangebreek dat die United National Independence Party sy kragte loslaat, want Zambië is ons s'n".

Vrede vir Mosambiek

Verteenwoordigers van die regering van Mosambiek en van Renamo ontmoet vir 'n tweede keer in Rome, Italië, vir samesprekings om die burgeroorlog in Mosambiek te beëindig. Die eerste ronde samesprekinge is in Julie gehou. Volgens 'n gesamentlike verklaring wat na die jongste samesprekings uitgereik is, was die gesprek vrugbaar en het dit wedersydse begrip en respek bevorder.

Summers van Orlando Sentinel in Newsweek van 20 Augustus 1990

Hongersnood in Uganda

Minstens 26 mense sterf weens hongersnood in Uganda se Karamoja-streek sedert die Wêreld voedsel-program drie weke gelede die voorsiening van noodvoedsel aan die gebied opgeskort het. Die program is opgeskort nadat 'n vragmotorbestuurder van die organisasie in 'n lokval vermoor is. 'n Regeringsampenaar sê daar bestaan die vermoede dat plaaslike handelaars die lokvalle stel omdat die noodvoedsel hulle handel benadeel.

Genoeg kos

Die totale graanproduksie van die wêreld behoort vanjaar vir die eerste keer in vier jaar in die planeet se behoefte te voorsien. Die Verenigde Volke se organisasie vir Voedsel en Landbou, sê graanproduksie behoort in die 1990/91 seisoen 1,93-biljoen ton te oorskry. Die organisasie wys daarop dat produksie en verbruik mekaar net-net sal uitbalanseer.

Unita wil praat

Unita vra die regering van Angola om na die onderhandelingsstafel terug te keer in 'n soektog na vrede in die land. Dit volg op die uitstel van die derde ronde vredesamesprekings wat in Lissabon sou plaasvind. 'n Regeringswoordvoerder sê die jongste samesprekings is uitgestel na die jongste Unita-aanvalle op regeringsmagte in die suide van Angola. Intussen ontken die regering van Namibia beskuldigings dat hy voorbereidings tref om MPLA-troepe te help in 'n aanval op Unita in die suide van Angola.

Dov Fedler In The Star, 15 Augustus 1990

Spanning laai op

Militêre spanning tussen Pakistan en Indië laai op. Die eerste minister van Indië, Vishwanath Pratap Singh, waarsku dat Indië reg is vir 'n tweede vyheidsoorlog eerder as om toe te gee aan terrorisme op die land se grense. Intussen beskuldig die regering van Pakistan Indië van 'n aanval op 'n een van sy grensposte.

Suid-Afrika:

'n Groot bluf

Staatspresident FW de Klerk se visie van 'n nuwe Suid-Afrika is niks meer as 'n groot bluf nie. S6 sê die leier van die Konservatiewe Party, dr Andries Treurnicht, by die KP se Vrystaat-kongres. "Waar is regverdigheid wanneer onskuldige gematigde mense blootgestel word aan geweld en wanneer jou volk verklein word?" vra Treurnicht.

AWB-onskuld

Die leier van die AWB, Eugene Terreblanche, sê hy staan nie geweld teen swart individue voor nie. Terreblanche sê 'n revolusie sal nie in Suid-Afrika deur blankes of verregses begin word nie, maar deur "kommuniste" wat sê dat hulle die opskorting van die gewapende stryd voorstaan, maar nie geweld wil afswaar nie.

Samesprekings verhoed

Die vise-president van die ANC, Nelson Mandela, word deur elemente in sy eie organisasie verhoed om in gesprek te tree met die hoofminister van KwaZulu, Mangosuthu Buthelezi. Hierdie stelling word deur Buthelezi in 'n TV-onderhoud gemaak. Hy sê daar is geen hoop op 'n einde aan die geweld in Natal as gesamentlike vredesvergaderings nie deur homself en Mandela albei toegesprek word nie.

Huurboikot bespreek

Geen finale besluite is nog geneem oor die beëindiging van die vyf jaar-oue huurboikot in Soweto nie. Hoewel die Transvaalse Provinsiale Administrasie, die Soweto People's delegation en drie plaaslike bestuurs verskeie voorstelle van die Gesamentlike Tegnieëse Komitee bespreek, word geen finale besluit geneem nie.

Bande herstel

Pres De Klerk en die president van Madagaskar, Didier Ratsiraka, herstel ekonomiese en kommersiële bande tussen die twee lande na 15 jaar van vyandigheid. Tegnieëse en kulturele bande sowel as toerisme tussen die twee lande sal deur beide regerings bevorder word.

Polisie betoog

Afgedankte lede van Venda se polisiemag betoog teen die land se departement van Wet en Orde en dring aan op hul heraanstelling. Hulle dring ook aan op die afdanking van die Kommissaris van Polisie in Venda, luit-genl DK Denies, erkenning van hul vakbond, Popcru, en die inhegtenisname van offisiere wat hulle voor die bewindsoorname skuldig gemaak het aan misdade.

Bop en ANC

Die regering van Bophuthatswana sinspeel op die moontlikheid van 'n ontmoeting met die ANC. 'n Regeringswoordvoerder sê so 'n vergadering sal beide logies en raadsaam wees. "Die regering ondersoek die houdings van alle politieke groeperings in Suid-Afrika en wil ook sy eie mening laat blyk", lui die verklaring van Bophuthatswana.

Geen onderwys

Onderwys in die Witbank-omgewing kom tot stilstand met 'n sitstaking deur meer as 400 onderwysers by die kantore van die Departement van Onderwys en Opleiding. 'n Woordvoerder van die Hoëveld-streek van die Departement sê alles in hul vermoë is reeds gedoen om die griewe van die onderwysers tegemoet te kom en dat die Departement bereid is tot verdere gesprek met die onderwysers.

Bester nou vry

Charles Bester, wat ses jaar tronkstraf uitdien vir weiering om in die SA weermag diens te doen, word na 20 maande gevangenisstraf uit die Kroonstad Gevangenis vrygelaat. Die Randse Hooggeregshof staan Bester se appèl teen sy vonnis toe en sê dat die 20 maande wat hy reeds uitgedien het, genoeg is. Die End Conscription Campaign doen 'n beroep op die regering om nie gewetensbeswaars verder te vervolg nie en om vir 'n alternatief tot militêre dienspog voor-siening te maak.

SA en Irak

Suid-Afrika het geen uitstaande kontrakte vir die voorsiening van wapens aan Irak nie en sal alles in sy vermoë doen om aan die Verenigde Volke se boikot van dié Midde-Oosterse land te voldoen. S6 sê die minister van Buitelandse Sake, Pik Botha. Op 'n vraag in 'n televisiedebat of Suid-Afrika se kontrak vir die voorsiening van die G5-kanon ook die voorsiening van ammunisie aan Irak insluit, sê Botha dat dit regeringsbeleid is om nie hierdie soort inligting bekend te maak nie.

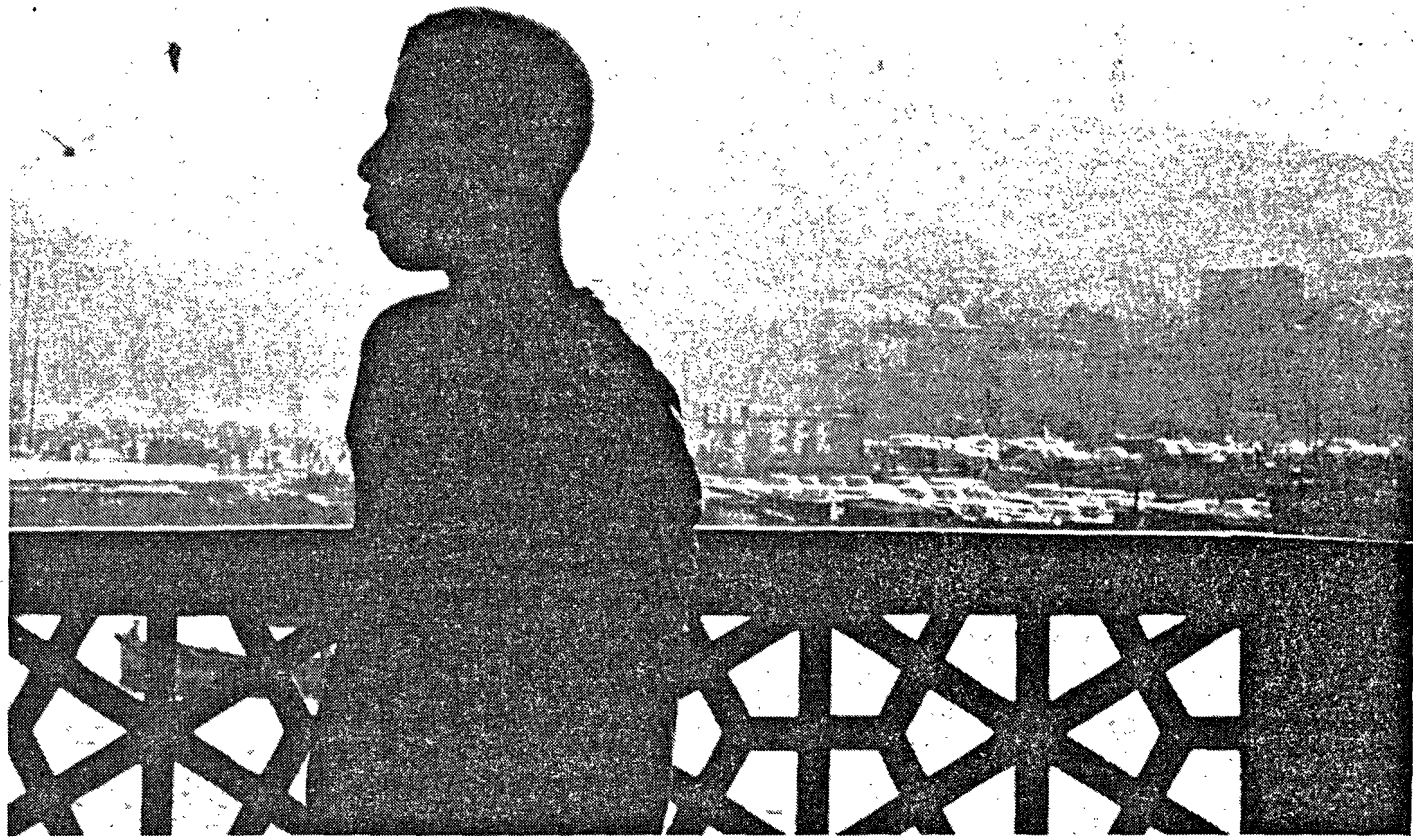
Boesak en politiek

Dr Allan Boesak sê hy gaan voort met sy betrokkenheid in die politieke arena. Die World Alliance of Reformed churches vra Boesak om by die politiek in Suid-Afrika betrokke te bly ná sy bedanking as president van die organisasie. Hy ontken enige moontlikheid dat hy sy eie politieke party gaan stig. Intussen word 'n Amerikaanse teoloog, prof Jane Dempsey Douglass, verkies tot nuwe president van die World Alliance.

*Alle berigte deur AFP, Sapa

'God se swart mond'

Daar is 'n biografie uit oor die Amerikaanse skrywer en vryheidsvegter James Baldwin en 'n dokumentêre rolprent oor sy lewe, 'The Price of the Ticket', wys binnekort by die Weekly Mail-Filmfees. KOOS PRINSLOO doen verslag

James Baldwin in Istanboel, die stad wat hom sewe jaar lank 'n toevlugsoord teen rassisme gebied het

Foto: Sadat Pakay

OP die "uitdagende" vraag van 'n joernalis waarom hy so baie skryf oor hoe dit voel om swart en homoseksueel te wees, het James Baldwin met 'n effense glimlag geantwoord, "I didn't have a lot of choice."

Nie dat een van dié twee benouende etikette Baldwin juis aangestaan het nie: "From my point of view, no label, no slogan, no party, no skin color and indeed no religion is more important than the human being."

In 1956 het hy in sy roman "Giovanni's Room" openhartig geskryf oor 'n homoseksuele liefdesverhouding, lank voor die Stonewall-opstand van 1969 wat die begin van die sogenaamde gay-bevrydingstryd in Amerika inlei: "'Giovanni's Room' comes out of something which tormented and frightened me, the question of my own sexuality. It also simplified my life...nobody could blackmail me. You know: You didn't tell me, I told you."

Maar Baldwin se bevrydingstryd was nie beperk tot seksuele politiek nie. Hy het hom in Frankryk gaan vestig om weg te kom van Amerika se rassisme, net om te besef die Franse het ook "Negroes", die Algeryne.

"Once I found myself on the other side of the ocean I could see where I came from very clearly, and I could see that I carried myself, which is my home, with me. You can never escape that. I am the grandson of a slave, and I am a writer. I must deal with both," het hy aan die New York Times gesê.

Baldwin het daarmee ge-"deal" deur in 1962 terug te keer na Amerika en sy gewig in te gooi as 'n woordvoerder vir die swart bevrydingstryd, 'n rol wat van hom 'n prominente openbare figuur gemaak het.

Hoewel hy baie ontnugter is deur die sluipmoord op drie van sy vriende en kollegas (Medgar Evers, Martin Luther King, Jr. en Malcolm X), deur die manier waarop die WASP-establishment sy woede geïnstitusioneel het tot prime-time vermaak en deur die Black Panthers se verwer-

ping omdat hy teen geweld was, het hy tot en met sy dood homself verwoed beywer vir menseregte.

Baldwin het die volle verantwoordelikheid, op persoonlike én maatskaplike vlak, vir hierdie gebrek aan "a lot of choice" aanvaar - sônder om die humanisme van sy kunstenaarskap prys te gee. Amiri Baraka se woorde by Baldwin se begrafnis som dit goed op: "Jimmy was God's black revolutionary mouth - if there is a God."

Sedert Baldwin se dood drie jaar gelede aan maagkanker het 'n nuwe belangstelling in dié legendariese mens se lewe ontstaan. Onlangs is 'n biografie, "James Baldwin: Artist on Fire", van WJ Weatherby gepubliseer en 'n huldigingsbundel, "James Baldwin: The Legacy", saamgestel deur Quincy Troupe. (Kyk elders op die blad Breyten Breytenbach se huldigingsgedig aan Baldwin uit sy nuwe boek, "Soos die so".)

By die Weekly Mail-Filmfees binnekort in Kaapstad en Johannesburg draai ook 'n dokumentêre deur die New York-filmmaker Karen Thorsen: "James Baldwin: The Price of the Ticket". Dié ontroerende portret bevat argiefmateriaal wat sy dwarsoor die wêreld heen gaan uitsnuffel het, selfs filmmateriaal van die skrywer as jongeling in Frankryk en Turkye.

Prikkelende stof oor Baldwin kom uit 'n nuwe boek van Lynne Segal, "Slow Motion - Changing Masculinities, Changing Men" (Virago, R39,95). Veral in die hoofstuk, "Competing Masculinities: Black Masculinity and the White Man's Black Man" voer Segal 'n interessante betoog:

"If you're a Negro," sê Baldwin in 1968 in 'n onderhoud, "you're the target for everybody's fantasies. If you're a black woman you know how to do dirty things! And if you're a black boy you wouldn't believe the holocaust that opens over your head with all these despicable males looking

for somebody to act out their fantasies on."

Baldwin was een van die eerste skrywers wat daarop gewys het dat witmans altyd nog iemand nodig had om hul fantasie op uit te leef, sê Segal.

"The white man's unadmitted - and apparently, to him, unspeakable - private fears and longings are projected onto the Negro," skryf Baldwin in "The Fire Next Time".

Segal wys daarop dat in die Westerse bewussyn "ras" dikwels die assosiasie "seks" oproep, en seks weer die hel, die dood, donkerte en die verleidelike weg na ondergang. Swart word verbind met die "vuil" geheime van seks. En hierdie assosiasie tussen swartmans en seks was die onderliggende motivering vir die "lynchings" (witvroue moes beskerm word!) in die Suide van Amerika - een van die vreesaanjaende temas waaroor Baldwin skryf in sy bundel kortstories "Going to Meet the Man".

As jy wil weet van die ongesonde psige van die witman, vra 'n swartman, verklaar Baldwin herhaaldelik: "I have spent most of my life, after all, watching white people and ouwitting them, so that I might survive. I think I know something about the American masculinity which most men of my generation do not know because they have not been menaced by it in the way that I have been. It is still true, alas, that to be an American negro is to be a kind of walking phallic symbol: which means that one pays in one's own personality, for the sexual insecurity of others."

Dis juis hierdie prys wat Baldwin betaal het, vir sy velkleur en sy seksuele oriëntasie, wat hom tot en met sy dood in 1987 een van die kragtigste en oortuigendste manlike kommentators oor wit Amerikaanse manlikheid maak, sê Segal.

Baldwin beskryf die ongelooflike skok oor betasting deur van die "most powerful, most nigger-hating", wit Amerikaanse mans met sy

eerste besoek aan die Deep South: "it is absolutely certain that white men, who invented the nigger's big black prick, are still at the mercy of this nightmare, are still, for the most part, doomed in one way or another, to attempt to make this prick their own."

Daar is min goed wat moeiliker verstaanbaar én vergeefbaar is, sê Baldwin, as die Amerikaanse idee van manlikheid: "On every street corner, I was called a faggot. This meant I was despised, and, however horrible that is, it is clear. What was not clear at that time of my life was what motivated the men and boys who mocked me and chased me; for, if they found me when they were alone, they spoke very gently and wanted me to take them home and make love ... The bafflement and pain this caused in me remain beyond description."

In "No Name in the Street", wat in 1972 gepubliseer is, skryf Baldwin: "If Americans were not so terrified of their private selves, they would never have needed to invent and could never have become so dependent on what they still call 'the Negro problem'. This problem, which they invented in order to safeguard their purity, has made them criminals and monsters, and it is destroying them."

Wat sekerlikook van 'n groot gedeelte van die Suid-Afrikaanse samelewing gesê kan word.

Blues vir Mister Jimmy

2 Oktober 1988

Die Harmattan waai 'n grys-versluiserde gestalte

oor Gorée-eiland

palmbome kruin en kreun in die wind,
'n boot staan witseil teen die blou
soomlose verdieping van 'n waterskeiding
waar hemel en brander wisselvloei
soos stroom en droom

En die hart staan lyk
met gespitste pyn
die rou-sing in die mond

"Goëie aanlêplek, gasvrye klimaat,
die toue sing, die huise ruim
oor 'n preweling van kelders,
die oseaan lê oop na 'n brave new world,
flambojante smeul, haai en aasvoëls praat
nog van vergange feeste"

Vlak onder die geheue dobber en bloei die baie
blougeswelde kadawers
as uitkalwerende opdamming
van Afrika se kus

BREYTEN BREYTENBACH

(Uit: "Soos die so", 'n dagboek-bundel wat eersdaags by Taurus-uitgewers verskyn.)

Notes of a Native Son: 'n fragment

JAMES BALDWIN

"But as for me and my house," my father had said, "we will serve the Lord." I wondered as we drove him to his resting place, what this line had meant for him. I had heard him preach it many times. I had preached it once myself, proudly giving it an interpretation different from my father's. Now the whole thing came back to me, as though my father and I were on our way to Sunday school and I were memorizing the golden text: *And if it seem evil unto you to serve the Lord, choose you this day whom you will serve; whether the gods which your father served that were on the other side of the flood, or the gods of the Amorites, in whose land ye dwell; but as for me and my house, we will serve the Lord.* I suspected in these familiar lines a meaning which had never

been there for me before. All of my father's texts and songs, which I had decided were meaningless, were arranged before me at his death like empty bottles, waiting to hold the meaning which life would give them for me. This was his legacy: nothing is ever escaped. That bleakly memorable morning I hated the unbelievable streets and the Negroes and the whites who had, equally, made them that way. But I knew that it was folly, as my father would have said, this bitterness was folly. It was necessary to hold on to the things that mattered. The dead man mattered, the new life mattered; blackness and whiteness did not matter; to believe that they did was to acquiesce in one's own destruction. Hatred, which could destroy so much, never failed to destroy the man who hated and this was an immutable law.

It began to seem that one would have to hold in the mind forever two ideas which seemed to be in opposition. The first idea was acceptance, the acceptance, totally without rancor, of life as it is, and men as they are: in the light of this idea, it goes without saying that injustice is a commonplace. But this did not mean that one could be complacent, for the second idea was of equal power: that one must never, in one's own life, accept these injustices as commonplace but must fight them with all one's strength. This fight begins, however, in the heart and it had now been laid to my charge to keep my own heart free of hatred and despair. This intimation made my heart heavy and, now that my father was irrecoverable, I wished that he had been beside me so that I could have searched his face for the answers which only the future would give me now.

Terreurbewind word oopgevelek

PIERRE GLACHANT

MOSKOU - In die Sowjet-Unie is daar nou 'n duidelike besef dat hernuwing nie moontlik is sonder dat 'n onverskrokke veroordeling van Stalin se arbitrêre terreurbewind - wat verpligte kollektiwisme onder die boerestand en die verdrukking van etniese en geloofsgroepe afgedwing het - plaasvind nie.

Dié rehabilitasie-bevel van Sowjet-president, Mikhail Gorbatsjof, behels dat Stalin se miljoene naamlose slagoffers nou openlik aangespreek en ondersoek gaan word.

Westerse waarnemers meen dat tussen 15 en 20 miljoen mense, insluitende slagoffers van hongersnood, tydens die Stalin-bewind dood is, terwyl die Britse geskiedkundige Robert Conquest die sterftesyfer tot so hoog as 40 miljoen skat.

Die Sowjet-geskiedkundige Roy Medvedev sê die terreur van die dertigerjare het drie miljoen lewens geëis, terwyl daar in die daaropvolgende wêreldoorlog nog 10 miljoen uitgewis is. 'n Verdere miljoen is in die tydperk 1947 - 1953 dood.

Ander Sowjet-geskiedkundiges waarsku

President Mikhail Gorbatsjof

dat dit onmoontlik is om 'n akkurate syfer van dié verwoesting te gee, omdat Stalin aan dié sensus van 1937 gepeuter het.

Stalin se opvolger, Nikita Kroeostjof, het begin om die skade te herstel deur duisende

onskuldige aangehoudenes teen die einde van die vyftigerjare uit die strafkampe vry te laat.

In Gorbatsjof se aankondiging word daar gemeld dat daar reeds by die twintigste kongres van die Kommuniste Party in 1956 'n poging gemaak is om geregtigheid te herstel, maar dat die proses met stampe en stote gepeerd gegaan het.

Teen die laat sestigerjare tydens die Bresjnef-bewind, het dié herstelfase heeltemal tot stilstand gekom.

Die rehabilitasie van sommige vooraanstaande persone het vinnig gevorder nadat Gorbatsjof in 1985 aan bewind gekom het, omdat hy ook teenstanders van Stalin in sy regering opgeneem het. Onder hulle tel Kamenev, Zinoviev en Bukharin.

Die stigter van die Rooi Leër, Leon Trotskie, se naam moet egter nog steeds gesuiwer word. Sy naam is dekades lank uit die geskiedenisboeke van die Sowjet-unie gelaat, maar nou kry hy darem erkenning vir sy betekenisvolle rol in die geskiedenis. Gorbatsjof se bevel maak egter geen spesifieke melding van Trotskie of enige ander persone in die geskie-

denis nie.

Daar is voorstelle van die sentrale en republikeinse regerings aangevra oor hoe om burgerregte aan die slagoffers van Stalin te herstel.

Dié herstelprogram hou egter aansienlike probleme in. Die verskeie etniese groepe wat na Sentraal-Asië gedeporteer is na beweerde sameswering met die Nazi's, gaan nou hulle pogings verdubbel om na hul tuislande terug te keer.

Sowat 100 000 Tartare is reeds terug na die Krim en hulle hervestiging skep groot probleme vir die owerhede.

Ander groepe wat sal verweg om gerepatrieer te word, sluit in Mekhitaanse Turke wat oorspronklik van Georgia kom, Koreane wat van die Verre-Ooste na Kazachstan verskuif is, en die Koerde wat hoop om na Azerbajan terug te keer.

Gorbatsjof het die rehabilitasie-program onder beheer van sy presidensiële raad geplaas omdat hy dit as "sosiaal en politieke belangrik" ag.

'n Komitee van die Politburo was voorheen in beheer van dié program. - AFP

Museum bied blik op donker kant

HERVE CLERC

PARYS - Die knelverband, die pynbank en ander minder bekende toerusting wat gebruik is vir marteling en moord, word tans in 'n nuwe museum in die middel van Parys uitgestal. Daar bied dit aan belangstellende besoekers 'n blik op die "donker kant" van die Europese geskiedenis.

Die museum, wat in 'n byderwetse winkelkompleks in die Les Halles-distrik geleë is, lok daaglik sowat 1200 besoekers, nou volgens die Britse bestuur van die museum.

Die tema van die museum is nou wel so 'n bietjie grillerig, maar die bestuur hou by hul standpunt dat die beperking van die Franse ministerie van binnelandse sake dat kinders jonger as twaalf nie die museum mag besoek nie, oorbodig is.

Die bestuur meen dat as die twee Britse prinsies, William en Henry, hulself by die "London dungeon", die Britse museum waarop die nuwe een in Parys gegrond is, kan geniet, dan is dié uitstalling heel geskik vir enige ander jeugdige besoekers. "Bloed"-spatsels teen die mure, gille en 'n gekerm wat op band opgeneem is en die gekraak van beendere wat uit hul posisies geskeur word, bied iets vir elke smaak.

Die eerste vloer van die museum word gewy aan die meer grusame tydperke in die Franse geskiedenis: die teregstelling van Louis XIV; die teregstelling van die meester van die Tempeliers-orde, Jacques de Molay, in die 14e eeu; en die marteling van Catherine Voisin, wat in die 17e eeu van heksery verdink is - sy word gillend uitgebeeld met haar vingers stokstyf in pyn uitgesper...

Die tweede verdieping fokus op die metodes van marteling, met natuurlik die nodige klankbaan en selfs die gepaardgaande reuke soos modder, was en brandende kole, daarby. Hier word die besoeker ingelig oor die verskil tussen marteling met die doel om inligting te bekom, en marteling met die doel om op die lang duur tot dood te lei.

In die eerste kategorie val byvoorbeeld die marteling deur die bok; volgens oorlewering 'n eg Franse uitvinding. Eerstens het jy 'n oortreder nodig. Laat hom vir so 'n tydjie met sy voete en bene in soutwater staan. Laat dan 'n paar minute toe vir die soutoplossing om aan die oortreder se bene droog te word. Trek dan 'n bok nader. Die bok begin om met sy growwe tong die soutoplossing van die slagoffer se bene af te lek, en stukkie vir stukkie sy vel daarmee saam... - AFP

MONROVIË - 'n Rebel en ondersteuner van Charles Taylor kyk na die lyk van 'n slagoffer wat deur een van sy comrades gesket is. Die slagoffer was 'n vlugteling wat uit die oorlogsone na veiligheid probeer vlug het (Foto: AFP)

Schnapsgate word 'n Poolse skandaal

MARYAN KAFARSKI

WARSKOU - Hulle verwys daarna as Schnapsgate: 'n Poolse skandaal waarin ingevoerde belastingvrye drank uit die Weste 'n paar gelukkige Pole baie ryk maak.

Derduisende mense het al 'n fortuin gemaak en verskeie staatsdepartemente is deur dié skandaal geskud.

Die hele gemors het in Desember 1988 begin toe Pole se ekonomie in die rigting van 'n vryemarkstelsel begin beweeg het.

Die departement van buitelandse ekonomiese verhoudinge het invoerbeheer uit die Weste verslap. Ongelukkig het dié besluit saamgeval met 'n regeringsbesluit om prysbeheer af te stel - en gevolglik het die prys van wodka die hoogte ingeskiet.

Die departement het elke Poolse burger toege-

laat om onbeperkte hoeveelhede drank in die buiteland te koop en dit was voldoende om dié drank by die doeane-kantoor "vir eie gebruik" te verklaar.

Die Pole het die geleentheid aangegryp en die drank is teen tot 500 persent wins van die hand gesit.

Die sluise is ooggemaak: meer as 10 miljoen liter sterk drank en 7,5 miljoen liter wyn het Pole binnegestroom.

So het daar byvoorbeeld 'n vrou met 40 000 liter se alkohol in haar tenkwa by die doeane op Szczecin opgedaag. "Dis vireie gebruik," het sy aan die verbaasde doeane-amptenare gesê.

Mense staan tou met emmers om drank regstreeks uit tenkwaens te koop.

Die media het op loop gegaan met dié "skandaal": die publiek was glo ontstoke en die betrokke staatsdepartemente - finansies, buite-

landse ekonomiese verhoudinge en binnelandse sake - het opgetree. Of so het hulle gedink.

Hulle het die belasting gehef - net vir Pole, nie buitelanders nie.

Skielik het "buitelanders met Poolse verbintenisse" die drankmark betree, en tussen 12 en 30 Maart vanjaar het twee miljoen liter sterk drank die land binnegekam.

Pole en buitelanders word toe onder dieselfde kam geskeer.

Maar smokkel drank word steeds oral verkoop: in die strate, deur tot deur, of in staatswinkels waar die verkoopsmanne en die smokkelaars kop in een mus is.

En die boere sukkel om hul aartappels, waarvan wodka gemaak word, te verkoop.

Die Poolse regering moet nou besluit: word die oorsaak van die hele gemors voor onvermoed of georganiseerde misdaad se deur gelê? - AFP

Hoessein die Palestyne se held...

CHARLES WEGMAN

GAZA - Palestynse kinders sê hy lyk soos Rambo, en hul ouers beskou hom as 'n tweede Nasser - die president van Irak, Saddam Hoessein, is die held in die Israëli-besette Gaza-strook.

Hoessein se gewildheid het sedert Sondag, toe hy die ontsetting van die Gaza-strook deur Israel as voorwaarde tot 'n skikking van die Golf-krisis gestel het, met rasse skrede toegeneem.

"Saddam is reeds in besit van Koeweit se olie. Nadat hy klaarge-speel het met die Verenigde State van Amerika, sal hy met die Sioniste (Israëli's) afreken," sê die elf-jarige Mahmoud, en spog met 'n tekening van 'n groot Irakiese vuus wat Israel verpletter.

Hoessein, wat deur die Westerse media as 'n "slagter" beskryf word en meer onlangs met Hitler vergelyk word, word in die Palestynse vlugtelingskamp by Shati as die "Verlosser van Bagdad" uitgebeeld.

Die Hamas - 'n fundamentele Palestynse groep - het dié week 'n beroep op die mense gedoen om 'n algemene staking in die Israëli-besette gebied te hou "ter ondersteuning van Irak en om protes aan te teken teen Amerika se besetting van die Moslem-state".

Sedert die eerste Amerikaanse troepe in Saoedi-Arabië geland het, is pro-Irak-optogte so te sê daaglik in die besette gebied gehou.

Sekulêre en godsdienstige Pales-

'n Israëli-grenspoliseman skiet rubberkoeëls na Palestynse oproeriges wat Saddam Hoessein openlik steun. (Foto: AFP)

tyne bising Hoessein, en Irak se Koeweit-inval is deur 'n Arabiese lid van die Israëli-parlement as "die eerste stap na Arabiese eenheid" beskryf.

Die ondergrondse leierskap van die Palestynse populêre opstand wat dié gebied sedert Desember 1987 teister, het hul klaarblyklik agter Hoessein geskaar.

"Hou moed, Saddam," sê 'n slagspreuk teen 'n muur met die teken van die ondergrondse leier-

skap daarby.

"Saddam is die held van die Arabiese nasie," lees 'n ander.

Ahmad Al-Yazigi, 'n dokter by die Shifa-hospitaal in Gaza, sê: "Saddam Hoessein het net so gewild soos die PLO-leier, Jasser Arafat, geword."

Talle Palestynse volwassenes beskou Hoessein as die geestelike erfgenaam van die gewese Egiptiese leier Gamal Abdel Nasser, die groot voorstander van Pan-Arabiese Nasionalisme.

"Saddam verstaan en verwoord die vryheidsaspirasies van die nuwe Palestynse geslag. Ek vertrou hom, want ek glo hy is eerlik as hy sê hy wil die verwaarloose Palestynse kwessie oplos," sê Yazigi.

As bewys van Yazigi se stelling, het hospitaalampnare aangekondig dat die ouers van ses babaseuns wat op dieselfde dag gebore is, hul seuns Saddam genoem het.

Maar nie almal in die besette gebiede is so geesdriftig oor Hoessein se besetting van Koeweit nie.

'n Gebedsleier by die die Bethlehem-moskee, Imam Omar Ibn Khatab, is deur aanbidders aangeval en uit die gebou gegooi omdat hy gesê het die besetting van Koeweit is "ongeregverdig".

'n Vooraanstaande Palestynse prokureur en kenner van Palestynse uitgewekenes in die Golf, Shahabi Al-Zaeem, sê: "Ons kan nie geskok wees deur die onlangse besetting van Koeweit as ons in ag neem dat Israel die Arabiese gebiede

al die afgelope 23 jaar beset nie."

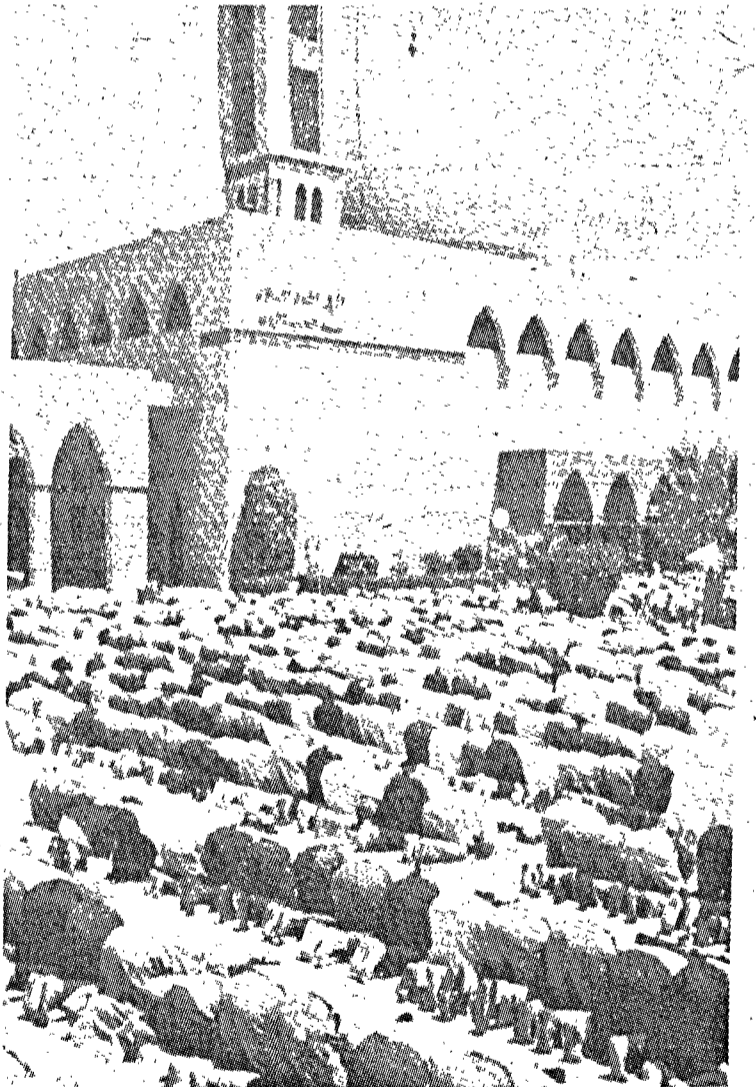
Zaeem is ook oortuig van Hoessein se "eerlike strewe" om die Israëli-besetting te beëindig, maar hy waarsku dat Palestynse ondersteuning vir Bagdad 'n prys het.

"Palestynse in Saoedi-Arabië (as gevolg van die PLO se steun aan Irak) word toenemend as die vyand beskou en die Riyadh-owerhede het onlangs geweier om die verblyfpermitte van nagenoeg 5000 Palestyne te hernieu," sê hy.

Hy voorspel dat dié Palestyne binnekort na Jordanië gestuur sal word.

Volgens Zaeem is daar 250 000 Palestyne in Saoedi-Arabië en 300 000 in Koeweit.

Intussen probeer die PLO om 'n politieke skikking in die Golf te vind. Die onder-bevelvoerder van dié organisasie, Salah Khalaf Abu Iyad, het aan verslaggewers in Tunisië gesê dat Arafat die Golf, Jemen en Soedan besoek het om 'n oplossing van die krisis te bespreek. - AFP

Duisende volgelingen van die Moslem-broederskap dié week in gebed. Ná die gebed het hulle 'n reuse-protesoptog teen Amerika se teenwoordigheid in die Golf gehou. (Foto: AFP)

...en die Jordaniërs wil hom help

AMMAN - Jordaniërs is besig om in hul tienduiseende aan te meld ter verdediging van Saddam Hoessein en die "nuwe kruistog" teen die Arabiese wêreld.

Altesame 80 000 Jordaniërs - woedend oor Amerika se ontplooiing van troepe in Saoedi-Arabië - het aangebied om sy aan sy niet die Irakiese weermag te veg indien dié land aangeval word, volgens woordvoerders van die vrywilligers.

Die populêre Jordaniëse komitee ter ondersteuning van die Irakiese weermag sê die afgelope twee dae, sedert aanmeldkantore geopen is, het 'n gemiddeld van 10 000 Jordaniërs daaglik aangemeld.

Die toeloop van vrywilligers is aangevuur deur Amerika se besluit verlede week om sy lugmag en voetsoldate in Saoedi-Arabië te ontplooi. Dié Amerikaanse optrede word deur die militantes beskryf as 'n "nuwe

kruistog van die Weste op Arabiese grondgebied".

In die toenemende spanning het koning Hoessein van Jordanië dié week opdrag gegee dat burgerlike beskerming- en eerstehulpentra in die woongebiede gestig word.

Jordanië se weermag - meer as 85 000 troepe - is sedert Irak se inval in Koeweit op 'n gedeeltelike gereedheidsgrondslag geplaas en alle offisiere se verlof is opgeskort. - AFP

Die bekommerde Emir van Koeweit, Jaber Al Sabah, dié week tydens die sitting van die Arabiese lande om die Golf-krisis te bespreek. (Foto: AFP)

BRIEWE

(Van bl 20)

Winnie en heuning

Aluta Discontinua van Lynnwoodr skryf:

Winnie wil nie weet dat die stryd verby is nie. Haar onlangse uitspraak dat geweld nog steeds aangewend kon word, nieëntoende die feit dat die ANC die gewapende stryd laat vaar het, laat die vraag opkom waarom sy so hardnekkig met radikale uitsprake volhard, terwyl ander se oë reeds oopgegaan het.

Dalk sit sy, soos "Winnie the Pooh", te lank met haar vingers in die soet heuning, en vind dit moeilik om die werklikheid te hanteer?

Selfs "n boxes and necklaces"-uitspraak kon haar nie ontmasker nie - nie God se volmaakte vrou nie.

Of is dit haar herinneringe aan al die jare daar in Brandfort wat die revolusionêre vlam te hoog laat brand, sodat sy voel die fort moet steeds gehou word?

Miskien is dit spanning van 'n verhoor waar een van haar handlangers weens moord skuldig bevind is en waar die vraag gevra word: wie gaan volgende vervolg word?

Die feit van die saak bly staan, Nelson se Waterloo is dalk nader aan sy hart as wat goed is vir die Nuwe Suid-Afrika (en dit is nou nie net vir die mense wat die huis op Trafalgarplein moet beman nie).

Soos wat Nelson destyds 'n albatros om iemand anders se nek geword het, lyk dit asof hy ook 'n albatros om sy eie nek gekry het.

Niemand kan ontken dat hy 'n belangrike versoeningsrol speel in die Suid-Afrikaanse politiek nie. Hy is egter nie 'n gesonde persoon nie en stap ook al aan op die lewenspad. Watter rol eien sy vrou haarself toe op die kruispad van ons geskiedenis? Is sy 'n getroue wederhelf langs Nelson se sy?

Behoeve Suid Afrika, Winnie "Cora Aquina" Mandela.

Die kruis van die saak is: wat Winnie Mandela sê, is nie goed nie - nie vir haarself nie, nie vir Nelson Mandela nie en ook nie vir die Nuwe Suid-Afrika nie.

Geen land kan 'n staatsman bekostig wie se vrou 'n ondersteuner van geweld is nie.

Of is ons almal se vingers in die heuningpot sodat ons dit nie kan agterkom nie?

(Brief verkort - redakteur)

ANC en Christene

GG Jules van die Strand skryf: Namens wie dink prof Johan Heyns praat hy wanneer hy Nelson Mandela se verhouding met die Christelike godsdiens bevaagteken?

Vanaf 1912 het Christene 'n groot

Matt Sandham

rol binne die ANC gespeel. Intendeel, die ANC is die enigste organisasie wat so 'n wye spektrum van godsdiensdienste onder hulle lede openbaar.

Heyns en andere het nie die NP-regering se "Christenskap" van die afgelope 42 jaar bevaagteken toe:

- * Aanhouding sonder verhoor aan die orde van die dag was;
- * Jong kinders in 1976, 1980, 1984-

- 85 voor die voet gedood is;
- * Aangehoudenenes die ewigheid op 'n koeke seep ingegly het;
- * Swartmense toegang geweier is tot woongebeide, godgewee strande, biblioteke, ensovoorts;
- * Duisende swartmense se gesinslewe verbokkel is deur die nie-toelating van vroue in die stede;
- * Swartmense hongere lone vir lang werksure betaal is;

* 'n Dominee se bril in sy gesig stukend geslaan is tydens die Pollsmoor-optog nie.

Heyns, asook ander geestelike leiers, moet konsekwent wees en almal wat onmenslik optree, NP-regering of ANC, aanspreek.

Ek is 'n belydende Christen en wil dit duidelik stel dat Heyns nie namens my of 70 persent Christene die vrae aan Mandela gestel het nie.

Klein advertensies

Om 'n advertensie in hierdie kolom te plaas, bel vir Peppy of Cathy (011) 836-2151, fax (011) 838-5901, of skryf aan Posbus 177, Newtown 2113. Die spertyd vir kleinadvertensies is 5 nm op die Dinsdag voor publikasie.

PERSOONLIK

Alle Bles Bridges- en Danie Botha-plakkate kan gestuur word aan: Jaco, Swanstraat 92, Eastlynne. Tel: 880-2368

Die Takhare vir Vrede slaan weer eens, hul oë op na die mynhope en weet hulle hulp sal nie daarvandaan kom nie

Die Bleskoppe teen Apartheid sê die vrede-sduif het die Oos-

Rand verlaat

WOONPLEK

Quiet house with pool in Orange Grove: Two rooms, private bath, separate entrance. R600-00. Tel: 483-2528 Gwyne

Auckland Park: Kingsway Mansion, pragtige woonstel om te deel, het balkon, kaggel, en swembad. R375.00 per maand, bel 447-3298 en los 'n boodskap vir Katinka

Garden Route: Riverside House, Great Brak River. R50.00 per person per day B & B. Lunch/Dinner extra. River frontage. Splendid beach nearby. For more information phone (04442) 3387

DIENTSTE

AFRICAN LANGUAGES: An introductory Zulu language and culture course will be commencing on Tuesday the 21st of August. The course will be 12

weeks in duration, and will comprise 12 consecutive Tuesday evenings. Meetings will be held from 7pm - 8.30pm and the venue will be in Parktown. To secure a place phone Viv at 483-1572. All welcome

AGGRIEVED BY AN UNFAIR DISMISSAL FROM WORK?

You may legally claim compensation and/or re-instatement in your job. Please contact: Tel (011) 609-3405. Fax (011) 609-3405 for immediate assistance

REGTERBREIN DINAMIKA

Vergroot jou kreatiwiteit, produktiwiteit, probleemoplossingsvermoë, intuïsie en kommunikasie dramaties. 'n Werkswinkel van 67 aangename oefeninge aktiveer jou artistieke brein. Skakel (011) 643-4659

BEDREWE VERWER

Huise, woonstelle, kantore. Ultstekende verwysings. Vir verdere inligting skakel (011) 728-4678 (Vrydae, Saterdag en Sondag) of skakel (011) 787-7734

TIK EN VERTAALWERK - Bel Louise by (012) 46-6577

TAROT READINGS Uncover what you really are, by letting yourself be yourself, by let-

ting that is not yourself, fall away. R30. Please phone Ushke at (011) 614-5398

DIENSPILIG ADVIESDIENS

Vir gratis en onafhanklike advies oor dienspilig. Skakel: Durban (031) 301-5663 Richard (w); Pietermaritzburg (0331) 94-4079 Mark (h); Kaapstad (021) 689-1194 (5:30 nm); Grahamstad (0461) 26067 Rudi (h) of gaan na die Methodistekerk, Pritchardstraat 79 op Dinsdae 4:30 - 7:00 nm

POWA (People Opposing Women Abuse) is 'n ondersteuning- en inligtingsdiens vir mishandelde en verkrachte vroue. Ons bied ook werksinkels en opleidingsprogramme aan oor geweld teen vroue. Vir verdere inligting skakel (011) 642-4345

VISUAL ART COURSES

Learning to see. Eye training to look at shape, form, colour, dimension translated into drawing, painting, sculpture and crafts. Classes available day and evenings for children and adults. Phone Maggie van Wezel at 614-7297 after 5pm

The Institute For Philosophical Practical and Teaching offers the opportunity to gain perspective on existen-

tial crises and problems in living. For more information phone (011) 648-3079

GEBEURE

Woensdagaand, 22 Augustus om 7.30nm Is daar 'n poësievoortlesing by die Johannesburg Art Foundation: Achmat Dangor, Francis Faller, Lucas Malan en Don Mattera. Musiek deur Deborah James, Geoff Thomson en Winty Thomson (laasgenoemde bespeel die amadinda - 'n Ugandese xilofoon). Lede van die gehoor kan ook kort voorbeelde van hul werk voorlees. Almal welkom

Die Departement Afrikaans en Nederlands by Wits bied aan: 'n Lesing deur Breyten Breytenbach - "A Partial Reading of South Africa". Donderdag, 23 Augustus, 5.30 nm, Basement 5, Senaats-huis. Almal welkom

USIS bied aan: "A Town Meeting" onder voorsitterskap van prof Tom Farer van die American University Law School oor "Minority Rights and Majority Interests: Where should the Line be Drawn?" Die

publiek is welkom. Dit begin om 17h00 in die USIS-ouditorium, 111 Commisionerstraat, 3e vloer. Tel: (011) 29-3451

CRAFTS

Have you got some unusual knick-knacks to sell at the Flea Market? Tel Manfred at (011) 788-3994

MARK

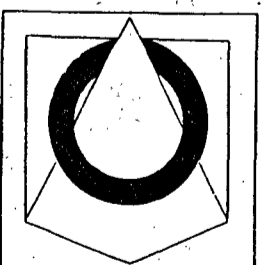
Illustrations, comics, logos and graphics designed. Good, quick and cheap. Contact M Krouse and A Lord at (011) 339-6880 day and night

Kashgar

Handgeweeftedhurries (gestreepte katoënsakke) en silwerjuweliërsware van Nepal, Indië en Thailand te koop. Winkel 68, The First, Rosebank. Tel: (011) 880-3566

Tarief: R15 vir 25 woorde of 'n gedeelte daarvan

JACOB J Regop

HELP OM VERLORE ENERGIE TERUG TE PLAAS DEUR DIE VOEDINGS-VITAMINES WAT VIR NORMALE LIGGAAMLIGE FUNKSIES VEREIS WORD, TE VERVANG

Stuur R20 (AVB ingesluit) vir 30 kapsules, saam met die koepon hieronder, aan: EMCOR, Posbus 582, Milnerton 7435. Tel (021) 551-4360

Naam: .....
 Adres: .....
 .....
 Poskode: .....
 Telefoon: .....

OOK VERKRYGBAAR BY JOU NAASTE APTEEK

Suid-Afrika nou beslis 'n wêreldkrag in die marathon

Uiteindelik! Erkenning vir David en Frith

HAZEL WOODWARD

DAVID Tsebe is die derde beste marathonatleet in die wereld en onder die vroue is Frith van der Merwe die vierde beste vrou - en dis amptelik.

Hulle verskyn op die ranglyste wat vandeeweek deur die toonaangewende Britse atletiektidskryf, "Athletics Today" gepubliseer is.

Myrtle Bothma, wat haar eintlik op hekkieswedlope toespits, word as die beste vrou oor 400m gereken en die spiesgooier Tom Petranoff, wat Amerika onlangs vir Suid-Afrika verruil het, is ook onder die eerste tien.

Dit is jammer dat daar nie 'n keurlys vir ultra-marathonatlete is nie (die afstande wissel; tye kan dus nie vergelyk word nie). Oor 90 of 100km ken Bruce Fordyce nie sy gelyke nie. Sy enigste nederlaag in

'n ultra die afgelope agt jaar was die gevolg van 'n liederlike maagaandoening in België 'n jaar of twee gelede.

En oor 56km vergelyk Willie Mtolo goed met die wêreld se bes-tes.

Die erkenning wat ons atlete nou kry kom nogal uit 'n onverwagse oord. Tot vroeër vanjaar sou 'n mens kon sweer Suid-Afrikanners was deursigtig. Hul prestasies is eenvoudig verswyg, hoe goed hulle ookal was.

Hoewel Suid-Afrikanners vanjaar skitterend in baan- en veldnommers presteer het, kan daar min twyfel wees oor die feit dat ons eintlike krag in padwedlope lê.

Die baanseisoen in die Noorde-lyke Halfond is nog lank nie verby nie, wat beteken dat Myrtle se tyd nog oortref kan word. Al Europa en Amerika se vernaamste padwedlope vind egter aan die begin van

die jaar plaas.

Drie Suid-Afrikanners spog met tye onder twee uur 10 minute in die marathon: Tsebe (2 uur 9 min 50 sek), Zithulele Sinqe, wat die Suid-Afrikaanse rekord hou met sy tyd van 2:08:04 en Willie Mtolo (2:08:15).

Al drie gaan op 9 September in Durban vir die Ford-Marathon aantree. As die weer saamspeel, is 'n nuwe rekordtyd beslis binne hul bereik. Kenners meen veral Tsebe kan nog heelwat beter tye behaal.

Hy kan straks die eerste Suid-Afrikander word wat die lint in onder 2:08 breek.

Zinqe wil natuurlik nie die rekord afstaan nie en Mtolo meen hy kan albei klop. Hy het die Stad-na-Stadwedloop misgeloop omdat hy bitter graag in Durban wil wen.

'n Verdere aansporing vir die drietal is 'n Ford Laser 1600 Sport.

Frith, wat 'n bietjie in Frankryk kuier, herstel nog van die stresfraktuur wat haar vanjaar uit die Comrades gehou het en sal nie vanjaar 'n wêreldtyd behaal nie.

Maar sy gaan haar voortaan op die marathon toespits, wat net 'n verbetering in haar tye tot gevolg kan hê. Haar beste tyd is 2:27:36. Sy kan nog 'n hele paar minute daarvan afsny.

Frith van der Merwe

Vrye Weekblad

Vrye Weekblad is 'n onafhanklike weeklikse koerant wat uitgegee word deur Wending Publikasies Bepêrk (Reg. no. 88/04168/06). Die direkteure van Wending Publikasies Bepêrk is Max du Preez, Christo Nel, Chris Otto, Van Zyl Slabbert en Sample Terreblanche. Die aandeelhouers van Wending Publikasies Bepêrk is die direkteure en werknemers van die maatskappy.

Wending Publikasies Bepêrk en Vrye Weekblad se adres is: Breëstraat 153, Newtown.

Die posadres is Posbus 177, Newtown 2113.

Die telefoonnommer is (011) 836-2151-9 en die faksnommer 838 5901.

Redaksie

Redakteur: Max du Preez

Hoofredaksie: Jacques Pauw, Ina van der Linde en Hennie Serfontein

Nuusredaksie: Christelle Terreblanche, Christelle de Jager, Audrey Brown, Pearlle Joubert, Phineus Tshukudu, Irene Louw

Sub-redakteur: Ryk Hattingh

Ontwerp: Andrea Vinassa, Esmá Anderson

Vrydag-redaksie: Andrea Vinassa, Koos Prinsloo

Sportredakteur: Tinus Horn

Vrye Weekblad Boeke/Books: Koos Prinsloo, Ryk Hattingh

Bestuur

Advertensies en bemerking: Manle Eagar.

Redaksionele assistent: Cathy Fennessy

Navorsing en biblioteek: Laetitia Pople.

Boekhouding: Clara Nkutha

Kantoorbestuur: Joseph Moetaesl, Vernon Zulu, Peppy Maripan

Buitekantore

Kaapstad-kantoor: Christelle Terreblanche.

Tel (021) 24 8049 / 23-2722

Pretoria-kantoor: Ina van der Linde. Tel (012) 834 879

Vrye Weekblad kos R1,33 plus 17c AVB. Dit kos R75 (AVB ingesluit) om vir 'n jaar lank in te teken, en R40 (AVB ingesluit) vir ses maande. In Namibia, Swaziland, Lesotho en Botswana kos die koerant R1,50 plus verkoopbelasting. Tariewe vir buitelandse intekenare is op navraag by (011) 497-2911 beskikbaar.

Probleme met verspreiding moet gerig word aan Cathy Fennessy by (011) 836 2151.

ALL BLACK-RUGBY oorheers die volgende paar dae se TV-sport op die SAUK se kanale én op M-NET.

"Mud and Glory", M-NET se opwindende reeks oor die helde van All Black-rugby, kyk Saterdagmiddag (3.30) na die loopbane van John Kirwan en Brian Williams, en gaan die SAUK se uitsending van die Curriebekerwedstryd tussen Natal en die Vrystaat stellig kwaal opdraand gee.

En Maandagaand (9nm) wys die SAUK die derde en laaste toets in die reeks om die Bledisloe-beker tussen die All Blacks en Australië.

Vrystaat se ondersteuners durf nie die wedstryd teen Natal misloop nie. Dis die Blikore se reg-of-weg-wedstryd; as hulle verloor, is hul kans om die Goue Beker te wen, finaal daarmee heen.

Saterdagagaand (9nm) wys die SAUK 'n opname van die wedstryd tussen Transvaal en die Oostelike Provinsie, wat baie belangrik vir die manne van die Baai is. As hulle Natal nog wil vang, móet hulle dié wedstryd wen.

M-NET het vandeeweek aangekondig dat Britse sokker voortaan wye dekking op dié betaalkanaal gaan ontvang. Hulle skop af met die wedstryd tussen Tottenham en Manchester City, wat volgende naweek uitgesaal word.

All Blacks oorheers sport op TV

Gaan Minnie die volgende slagoffer van Luyt se ysterhand word?

Transvaal is terug in die woestyn

DAAR kan nou geen twyfel meer wees nie: Transvaal se rugby is presies waar hy was voor die paleis-revolusie waarin Jannie le Roux as voorsitter uitgeskop is om vir Louis Luyt plek te maak.

Soos Le Roux regeer Luyt met 'n ysterhand en soos Le Roux is hy só deeglik ingegrawe dat dit bitter moeilik sal wees om van hom ontslae te raak, al doen hy ook wat.

Verlede week is Luyt daarvan beskuldig dat hy keurder gespeel het toe Transvaal ses manne die trekpas gegee het ná die groot nederlaag teen die Vrystaat.

Dit was dié keer nie die geval nie. Die keurkomitee het self die besluite geneem. Maar dit is ook so dat Luyt uit sy pad uit gegaan het om hulle te laat verstaan hoe hy oor die saak voel.

Na afloop van die wedstryd teen die Vrystaat het Luyt die spelers lelik in die kleedkamer uitgetrap. Hy het dit duidelik gestel dat hy wou, hê die koppe moes waai.

Die afrigter, Derrick Minnie, was hierteen gekant. Hoewel hy ook teleurgesteld was, het hy gemeen dat kwistige gebruik van die snoei-skêr net die probleme in die span sou vererger.

Die uiteinde van die saak was dat Minnie hard aangespreek is. Hy is glo aangesê om in die toekoms meer met sy voorsitter en minder met die pers oor spankuses te praat.

Nou wonder die spelers of Minnie nie uiteindelik dieselfde paadjie as sy twee voorgangers, Pa Pelsner en Apies du Toit, gaan loop nie. Albei is onder baie onaangename omstandighede van hul pligte onthef.

Pelsner het redelike welslae met die span behaal, maar toe die Rooibontes eers in twee Curriebeker-eindstryde geklop word en die jaar daarna heeltemal uitsak, was die skrif aan die muur vir hom.

Baie mense was verbaas toe Apies du Toit as sy opvolger aangewys is. Hy was immers 'n groot "Le Roux-man" en was regstreeks betrokke by die voorval wat uiteindelik tot die einde van Le Roux se termyn as voorsitter gelei het.

Ockie Oosthuizen, die destydse kaptein, het sy ontevredenheid met die Transvaalse bestuur te kenne gegee deur by 'n oefening sy rug op Du Toit te keer en te sê dat hy nie meer vir die span wou speel nie. Verskeie spelers het hul steun aan hom toegesê.

Toe Du Toit verlede jaar weer nader geroep is, het Luyt dit egter duidelik gestel dat die verlede vergete was.

Maar toe die "skrum-dokter" nie met die kits-kuur wat Luyt verlang het vorendag kon kom nie, was sy doppie ook geklink. Die gevolg? Transvaal het in die middel van die

LOUIS LUYT is ses jaar gelede as die redder van Transvaal se rugby gesien. Hy was die man wat die groot skade wat in die Jannie le Roux-tydvak aangerig is, ongedaan moes maak. Nou, ses jaar later, begin rugbymense in Transvaal wonder of die verandering ten goede was.
TINUS HORN gee sy indrukke van die rugbywêreld se eie Animal Farm

Pa Pelsner

seisoen sonder 'n afrigter gesit.

Hoewel Transvaal goed na sy spelers omsien, was die manne al by verskeie geleenthede bitter ontevrede met die manier waarop Luyt hulle behandel.

Sy kleedkamer-tirade ná die wedstryd teen die Vrystaat was g'n nuwigheid nie; In 1987, na die Curriebeker-halfeindstryd teen Suidwes, wat Transvaal met 6-3 gewen het, het hy hul vertoning as "pateties" beskryf. Niemand het gedink dit is die regte manier om met spelers te praat wat 'n week later in 'n eindstryd moet speel nie.

Toe Transvaal die eindstryd ver-

loor het hy geen tyd gemors om die skuld daarvoor op Wahl Bartmann en Daan Badenhorst te pak nie. Dié voorval was een van die redes wat Bartmann aangevoer het vir sy besluit om vir Natal te gaan speel.

Die ander redes kan ook voor Luyt se deur gelê word.

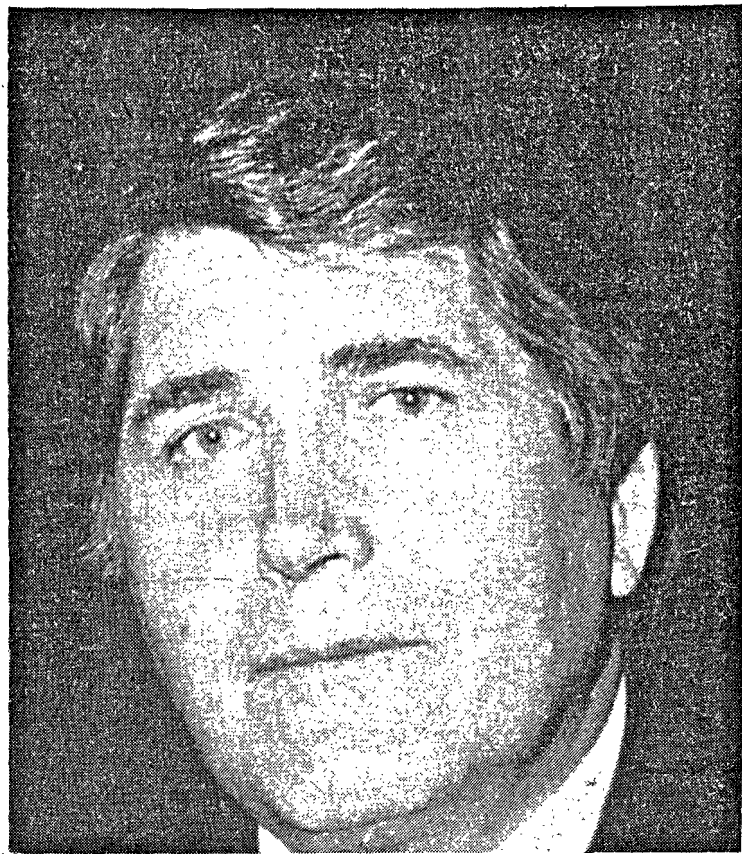
Hy het Bartmann verlede jaar as kaptein vir die seisoen aangewys; 'n paar maande later, toe Jannie Breedts uit Italië terugkeer, was Bartmann die kapteinskamp kwyt.

Om alles te vererger moes Bartmann later in die seisoen in 'n koerant lees dat hy uit die span geskop is ten gunste van Francois Pienaar - 'n besluit wat regstreeks deur Luyt geneem is.

'n Beampte wat jarelange bande met die Transvaalse Rugby-unie het, het vandeeweek gesê Luyt het selfs meer mag as wat Le Roux destyds gehad het.

"In JZ (soos Le Roux in rugbykringe bekend was) se dae was daar darem manne soos Corrie Bormman, Wouter du Toit en Valois Terblans wat hul stem kon dik maak. Nou is almal te bang vir Louis."

Luyt speel nie met sy teenstanders nie: George Rautenbach, voormalige keurder en in een stadium

Louis Luyt

een van Luyt se vertrouelinge, het die fout begaan om vir Chris van Coller te steun toe hy Luyt vroeër vanjaar as voorsitter teengestaan het.

Tot in daardie stadium het Rautenbach se promosie-saak flink met die Transvaalse Rugby-unie sake gedoen. Dit is feitlik onmiddellik stopgesit.

In die lig hiervan kan 'n mens nouliks verwag dat enigiemand Luyt openlik sal teëgaan.

Daar is ook 'n klousule in die Rugby-unie se grondwet ingebou

wat die voorsitter se posisie in 'n groot mate verskans.

Niemand mag hom vir meer as een pos beskikbaar stel nie. As die adjunk-voorsitter dus die voorsitter teenstaan en hy verloor, is hy sy pos as adjunk ook kwyt, wat presies is wat met Van Coller gebeur het.

Selfs Luyt se vyande stem saam dat hy wel die belange van Transvaal se rugby op die hart dra. Maar almal is dit eens dat hy niks en niemand sal ontsien om die welslae waarna hy streef, te behaal nie.

Namibia-rugby ses toetspelers kwyt

TINUS HORN

NAMIBIA se rugbyspan gaan aan die einde van die seisoen minstens ses toetspelers aan Suid-Afrika afstaan.

Dit is die gevolg van 'n onlangse besluit deur die Namibiese regering dat slegs burgers van dié land hom voortaan op die sportveld mag verteenwoordig. Volgens Henning Snyman, afrigter van die nasionale span, is dit 'n slag waarvan Namibia se rugby moeilik sal herstel.

"'n Mens moenie net dink aan die ses toetspelers wat ons verloor nie. Ons diepte word ook kwaai geknou. Sewe of agt van die B-span se spelers word ook deur die besluit geraak."

Daar is aanvanklik besluit om die nuwe reël dadelik van krag te maak, maar Buddy Wentworth, adjunk-minister van sport, het die Namibiese Rugby-unie verlede week laat weet dat hulle die "uitlanders" nog tot die einde van die jaar mag kies.

Dit beteken dat Namibia darem op volle sterkte sal wees vir sy toer na Frankryk en Brittanje aan die einde van die jaar.

Die manne wat van volgende jaar af nie meer vir Namibia sal mag speel nie, is die senter Johan Swart, die losskakels Shaun McCulley en Moolman Olivier, die skrumskakel Basie Buitendach, die flank Alex Skinner en die agtsteman Theo Oosthuizen.

As dié sestal nie die toer kon meemaak nie, sou dit in 'n volslae klug ontaard het, omdat Namibia in hul afwesigheid glad nie teen Frankryk opgewasse sou wees in die beplande reeks van twee toetse nie.

Vroeër vanjaar het die Franse B-span Namibia twee keer oortuigend geklop.

Hoewel die Internasionale Rugbyraad nie vereis dat spelers burgers moet wees van die lande wat hulle verteenwoordig nie, was die besluit nogal te wagte, omdat die Opperraad vir Sport in Afrika dit wel vereis.

'n Mens kan aanvaar dat hulle eintlike oogmerk is om te verhinder dat Suid-Afrikaners die sportboikot omseil.

Dit is egter 'n oor-reaksie. Sedert Namibia vroeër vanjaar onafhanklik geword het, het net twee Suid-Afrikaanse spelers, Olivier en Skinner, daar gaan speel - en nie een van hulle het tot in daardie stadium juis in Suid-Afrika naam gemaak nie.

Daar was sprake dat Michael du Plessis ook 'n aanbod ontvang het om daar te speel, maar omdat sy rugbyloopbaan einde se kant toe staan het hy die Oostelike Provinsie as langtermyn-belegging bo Namibia verkies.

Swart en McCulley word dubbel getref omdat hulle ook vir Namibia krieket speel.

Laasgenoemde sal stellig nou na die Westelike Provinsie terugkeer. Hy het juis vroeër vanjaar 'n goeie werkaanbod uit daardie geweste van die hand gewys.

Skinner, wat al vroeër in sy loopbaan vir die WP se B-span uitgedraf het, sal stellig ook Kaap toe koers kies.

Olivier staan voor 'n moeilike besluit. Gaan hy terug OP toe, sal hy met sy tweelingbroer, Morris, om 'n plek in die uitsoekspan moet meeding.

Oosthuizen het homself vanjaar as 'n skitterende losvoerspeler bewys, en kan byna kies vir watter Curriebekerspan hy wil speel.

Buitendach se loopbaan staan einde se kant toe en dié knou sal seker sy uittrede bespoedig.

Carlos Saura se 'Carmen - The Ballet' is een van die beste dansprente wat nog gemaak is. Dit is nie 'n blote verfilming van die 'Carmen'-verhaal nie. 'n Intrigerende storie - die danser wat die hoofrol dans en die choreograaf raak betrokke in 'n obsessiewe verhouding - word met die dans verengeveg. Saura is Spanje se voorste choreograaf en het in die afgelope vyf jaar 'n regisseur geword - nie net van dansprente nie. Hy het ook die prent 'El Dorado' geregisseer, maar 'Carmen' bly sy beste. Die prent draai nou by die Seven Arts in Grantlaan, Norwood

Fans van Denzel Washington kan hom van vandag af in 'Heart Condition' sien. Hy speel teenoor Bob Hoskins in hierdie prent wat oor rassisme handel. Washington speel 'n prokureur en Hoskins speel 'n LA-polisieman. Hulle wantrou mekaar, maar mettertyd besef hulle dat hulle op dieselfde vrou verlief is ... en later word Washington se hart in Hoskins oorgeplant!

'The Miraculous Mandarin' is 'n verwerkte ballet wat Sondagaand 11nm gebeeldsaai word. 'Mandarin' is gehoreografer deur die Naruk-Dansgeselskap se artistieke direkteur, Ashley Killar, en die regie is behartig deur Raymond Sargent. 'Die mediums van dans en televisie word moeilik vereenselwig - televisie maak in wese gebruik van die nabyskoot, terwyl met dans moet die hele liggaam gesien kan word. Net as die regisseur en choreograaf nou saamwerk kan 'n suksesvolle huwelik teweeggebring word,' sê Sargent. 'The Miraculous Mandarin' is te midde van groot omstredenheid vir die eerste keer in 1926 op die planke gebring. Die musiek van Béla Bartok word gebruik en 'n tema wat baie van Bartok se musiek kenmerk - die sinloosheid van verhoudings tussen mans en vroue - word in die bewegings uitgebou. Selva Hannam dans die rol van die meisie, Mark Hawkins die mandaryn, Izak Coetzee die ou man en Henk Kodde die jong gas. Die boewe is David Krugel, Gabor Tasfi en Bertus Dreyer

Pierre van Pletzen, Truk se Hoof van Drama, is terug van sy oorsese reis. Hy ontken dat hy deels op die onkoste van die Departement van Buitelandse Sake as 'n sogenaamde ambassadeur vir Suid-Afrika in die buiteland gereis het, soos deur Chris Pretorius te kenne gegee is. (Vrydag, 3 Aug). Elke jaar gaan iemand van Truk (op Truk se onkoste) oorsee om kontak te maak met agente en om stukke te kyk. Vanjaar was dit sy beurt, sê Van Pletzen

Vindbag

onder redaksie van
ANDREA VINASSA

Prys van boikotbestuur

WAT ek nou gaan sê mag miskien 'n bietjie vreemd klink, maar dat die NICCC vereistes stel soos: verteenwoordiging deur benoemdes van "people's organisations" op die bestuurskomitees van staatsgesubsidiëerde kultuurinstellings en die geriewe van die uitvoerende rade moet beskikbaar gestel word vir die gebruik van alle kulturele organisasies, beteken eintlik vooruitgang.

Dis nie 'n nuwe aanslag nie, soos die NICCC te kenne wil gee. Nog voor Mzwakhe en sy Cultural Desk is plekke soos Truk en die Staatsteater geboikot. Maar ten minste word daar nou ook die "gees van onderhandeling" geskep.

Sulke "affirmative action" deur progressiewe groepe is welkom. Maar wat my geweldig pla is dat die vooruitgang met 'n klomp teenstrydighede gepaard gaan. Ook opvallend is die geskarrel na mag noudat "alternatiewe strukture" geskep is.

Dis interessant dat die boikot 'n belangrike wapen in dié magstryd is. Dat niemand op konsekwentheid aandring nie, bevoordeel net die magsugtiges.

Die doel van die boikot was om apartheid-kultuur te isoleer en progressiewe kultuur te bevoordeel, maar die boikot is deesdae só 'n klug dat dit progressiewe groepe se geloofwaardigheid meer skade aandoen as wat dit apartheid-kultuur leed aandoen.

'n Onlangse voorbeeld van die boikotklug is die aankondiging van Mara Louw ('n voormalige uitvoerende lid van Sama) en Abigail Kubeka se deelname aan Sun City se Wheel of Fortune ('n dobbel-show). Net 'n paar liedjies sing, nie 'n hele vertoning nie. Sama sê, gaan voort, almal moet eet. Beteken dit dat Bophutatswana nie meer 'n homeland is nie, en dat alles simbolies vergewe is?

'n Mens neem nou aan dat jy nie eintlik integriteit hoef te hê nie, jy hoef net te

Progressiewe kultuurliggame raak by die dag meer uitgesproke, daag die establishment uit en beskuldig staatsinstellings van rassisme. Die Suid-Afrikaanse Musiek-Alliansie (Sama) het die SAUK aangevat oor beweerde ongerymdhede met betaling en speletyd; die National Interim Cultural Co-ordinating Committee (NICCC) het dié week 'n aanslag op die kunsterade geloods en die Film and Allied Workers Organisation (Fawo) se Campaign for Open Media het 'n opmars aanstaande Saterdag na die SAUK georganiseer. (Dit lyk of die struggle en die Grahamstad-Fees se 1820-Stigting uiteindelik akkoord gaan oor 'n beleid vir die toekoms.) ANDREA VINASSA bekijk die kultuurslagveld van 'n veilige afstand

KONSULTEER ... dié towerwoord is die kultuurwêreld se "open Sesame".

Dit klink vir my eenvoudig soos dubbele standaarde. ('n Mens dink aan die luidrugtige boikot wat op die jazz-musikant Ernest Cole neergedaal het toe hy 'n paar gigs in Suid-Afrika wou speel. Hy het ongelukkig nie genoeg of betyds gekonsulteer nie, maar toe hy hier aankom, het hy aangebied om gratis meesterklasse in Dorkay House te gee. Steeds is hy huis toe gestuur met sy stert tussen sy bene.)

Toe Barbara Masekela daarvan beskuldig is dat sy die boikot breek deur by die Grahamstad-Fees te praat, het sy haar nie daaraan gesteur nie. Daar word nou gekerm oor die beplande optrede van Abdullah Ibrahim by die Weekly Mail-Filmfees. Dollar Brand gaan beslis in die oë van 'n klomp mense die kulturele boikot breek.

Mark-Teater

Terug by Truk en die NICCC wat, as ek dit nie mis het nie, aangestel is om nog 'n komitee te benoem en nie om allerlei beleidsdokumente op te stel nie.

Die verbod op Shawn Slovo se outobiografiese rolprent 'A World Apart' is opgehef - sonder snitte, maar met 'n ouderdomperk van 2 tot 16. Die prent sal deur Fawo versprei word. Barbara Hershey speel die hoofrol in dié prent oor die verhouding van 'n 13-jarige kind, gespeel deur Johdi May (bo), met haar politiek-betrokke ma

Van hulle beskuldigings is inderdaad geldig. Truk is nie vry te spreek van rassisme nie.

As verweer wil ek net yra: Hoe kon dit anders as daar sedert die bestaan van die Staatsteater 'n boikot geld? Het die boikot nie deels gesorg dat dié instellings 'n rassistiese profiel kry nie? En natuurlik sou progressiewe teatermense verkies om by die Mark-Teater te werk.

Maar ... by Truk is daar inderdaad geen swart persoon in enige bestuursposisie nie. Daar is wel hooggeagte akteurs soos Peter Se-Puma, Nomsa Nene en Momhle Nkonyeni wat jare lank al hul artistieke merk maak (en ook kwalifiseer vir dinge soos huislenings, ens), maar agter die skerms is alles spierwit.

"Jong vroue uit dramaskool is aangestel bo swart tegnici wat 15 of 20 jaar diens gedoen het by Truk," sê 'n oud-lid van die geselskap, "Die verskoning was altyd dat jy 'n swart mens nie in 'n gesagsposisie kon plaas nie, want jy kan hulle nie vertrou nie." Die ergste verskoning wat ek gehoor het was dat die verhoogbestuurder nie die teks tydens repetisies kon volg nie.

"Die raad is eenvoudig nie ingestel op swart gehore nie. Ja, die geselskap is geïntegreerd, maar die stukke is nog steeds op wit gehore genig."

Ek stem nie heeltemal saam dat Truk se opvoerings in die afgelope tyd net 'n wit gehoor sou trakter nie. "Macbeth", "Animal Farm", "Mary Stuart" en "Demea" was elkeen pogings om 'n geïntegreerde geselskap te gebruik.

"Koning Lear", "Donderdag se Mense" en "Die Storm" ook, maar hulle was in Afrikaans. En as 'n mens versigtig na die rolverdeling kyk, het die swart lede gewoonlik bediendes gespeel. Hulle ondersteun die status quo, dus.

"Place of Stones" (oor Sol Plaatje), "The Blacks" en "Sekunjalo" het nader beweeg aan 'n swart gehoor. "Houd-den-Bek" is waarskynlik die naaste aan die ideaal. Maar kyk waar die stuk op die planke gekom het ... die Roodepoortse Stadsteater en die Staatsteater, Pretoria. Miskien het die NICCC 'n saak. Die Dansgeselskap is egter oorwegend swart en tree dikwels in die townships op.

Maar is dit nie tyd om te begin soek na 'n gemene menslikheid nie en ooreenkomste pleks van verskille te benadruk nie? Want dié kleurbewustheid is so tydrowend en belaglik soos boikotbestuur. (Ai, Truk het hoeka vandeeweek weer die boikot gebreek deur 'n Amerikaanse dramaturg Steven Dietz hierheen te nooi. Hy het "God's Country" geskryf. Dit handel oor rassehaat.)

Fynproe

NETTIE PIKEUR

OU kookboeke is fassinerende goed -veral wanneer hulle streekskos van toentertyd bevat. Deesdae se kokke met hul nouvelle-ertjies en blomradysies staan nie die outydse kok aan nie.

Neem nou maar vir Julia Child, 'n meester op haar gebied. Die Amerikaanse vrou, wat ook 'n TV-ster is, se reeks kookboeke is indrukwekkend en bowenal uiters bruikbaar. Niks nonsens aan haar kos nie, en boeta, sy kan verduidelik hoe jy 'n gereg aanmeekaarslaan.

Dus juig ons almal oor haar lieflike nuwe boek "The Way to Cook". Dis 'n koffietafel-uitgawe, vol kleurfoto's en tekeninge. Dit kos amper R100 maar dis 'n heerlike publikasie met glashelder ver-

duidelikings en die lekker kommentaar wat Julia se spesialiteit is. Een van die redes vir haar gewildheid is omdat sy Franse kos vir die Amerikaners toeganklik gemaak het - en eintlik andersom. Anders as by die hogere Franse driester-kokke, is niks benede Julia se waardigheid nie, nie eers die lae hamburger nie.

In die nuwe boek is daar 'n lang hoofstuk oor deeg, insluitende brooddeeg vir hamburgers. O, en skielik verlang ons almal na Saterdag in ons kinderdae, toe ma vir ons heerlike hamburgers gemaak het, juis met brood wat so effens bros en warm was, glad nie soos die woen-watte wat braai-restaurants uitgee nie.

Ma het op die tafel uitgestal: 'n Bakvol

bruingebraaide frikadelle geur met koljander, nog 'n bak met die perfekte hamburgerbrood, en dan tamatie, blaarslaai, uieringe en natuurlik piekels, regte brandpiekels en suuruitjies en behoorlike tamatiesous en blatjang.

Jy bou jou hamburger na smaak, en eet dit met jou hande. Ons het nie eers daaraan gedink om tjips te vra nie, en brosgebraaide uieringe was ongehoord. Nee, 'n hamburger op sy eie, op eerlike brood, is uithaler-junk food.

Julia se resep vir brooddeeg is te lank om hier te herhaal, maar sy gee 'n interessante wenk vir iets wat jy met pizzadeeg kan maak: Calzone. As jy nie kan pizzadeeg maak nie, loop na enige van die derduisende pizza-joints

en bedel 'n bolletjie rou deeg.

Calzone

Tuis laat die deeg nog een keer uitrys, en rol dan vinnig in 'n sirkel uit met 'n koekroller, of leë wynbottel - werk net so goed.

Intussen sny jy fyn snytjies cervelat-wors, en 'n klomp snye gruyere-kaas. Stoom ook liggies een groente soos vinkel, wat nou beskikbaar is, tot gaar en sny ook in snytjies.

Nou drup jy eers olyfolie op die deeg, net soveel as jy begeer. Dan pak jy net op die een helfte van die deegsirkel - die wors, en dan stukkie kaas, vinkel, weer wors en so aan, tot alles opgebruik is. Tussenin strooi jy peper en 'n kruid soos oreganum, en nog olyfolie. Vou nou die ander helfte van die deegsirkel versigtig bo-oor sodat jy 'n halfmaanvorm het. Druk die rande ferm op mekaar om die pakkie toe te maak. Bak die heerlikheid in 'n taamlieke warm oond, sê so 220 grade Celsius, vir 'n halfuur tot die deeg gaar is.

'n Wonderlike happie, baie Italiaans, en smaak soos 'n kleinliggie van pizza.

'n Ander skrywer wat sogenaamde junk food kan omtoor in aptlylike kos, is Len Deighton. Die vermaarde skrywer van spioenromans was op sy dag 'n pretty fancy kok, en hy het verskeie boeke daarvoor geskryf, ryklik geïllustreer.

Hy beweer dié gereg wat afkomstig is uit Suidoos-Amerika (veral Texas) is in Mexico onbekend, die naam ten spyte. Dis 'n cowboy-junk food soort gereg, en Len se resep het interessante resultate opgelewer.

Chile Con Carne

Week 250g droë rooiboontjies oomag in koue water. Kook die volgende dag die bone in dieselfde water tot amper sag - prut saggies. Braai een ui in botter of vet (dis mos cowboy-kos!), en wanneer dit mooi bruin is, voeg 'n teelepeltjie

komynsaad en 'n knypie oreganum by. Roer, en voeg dan twee blikke vol afgeskilde tamaties by, of skil vier groot tamaties self.

Nou vir die brandgedeelte: sommige mense hou van baie warm chile, en voeg by een rooi of groen brandrissie, fyngekap, 'n skoot Tabasco of cayenne-poer. Oordeel self en proe maar.

Nou word 750 g maalvlies, 'n goeie graad, bygevoeg. Roer goed deur en prut tot die vlies net gaar is.

Len sê vier minute, maar ons het dit darem te min gevind. Sê so 15, net vir die geure om mooi deur te trek.

Jy skep dié konkoksie in diep bakkies op en eet net so. Miss Pikeur het natuurlik fiemies en drup 'n paar lepels jogurt oor.

Terwyl ons hier onder in die suide van die Amerikas kuier, maak soos hulle en gebruik daardie klomp avokadopere wat almal tegelyk aan die boom ryp word.

Dis eg Mexikaans, ryk en geurig, en het vele gebruike.

Smeer op brood, gebruik dit as 'n doopsousie (gewoonlik 'n euwel, maar so is dit nogal lekker) en gooi die res uiteindelik by 'n blikkie of twee goeie consomme vir 'n lekker sop.

Guacamole

Neem soveel avokadopere as jy benodig, skil af en maak die vleis fyn met twee vurke.

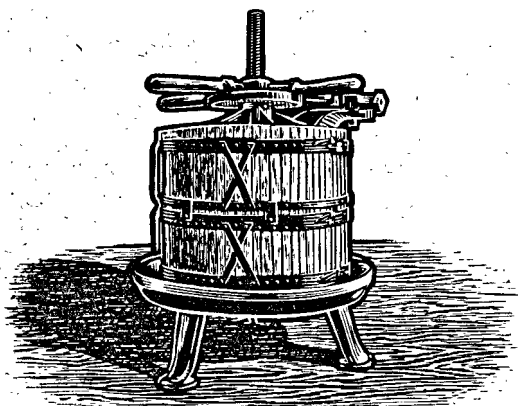
Gooi dadelik die sap van een tot vier suurlemoene by anders word die fyn groen vleis swart.

Nou sny jy 'n vars tamatie fyn en voeg by, asook 'n klein bietjie vars uie, ook fyngekap. Sout en peper, natuurlik, asook 'n paar blare dhania, oftewel vars koljander-blare.

'n Knypie fyn komynsaad verbeter die smaak nog meer, en daar is mense wat sê guacamole moet ook knoffel by hê.

Besluit self, maar waarsku dan jou gaste eers.

En wys dan vir die kinders hoe kweek 'n mens jou eie boom van 'n avokadoperit, in 'n fles, met vuurhoutjies om dit te stut.

Die volume Sauvignon Blanc

wat die Pierre Simond

wingerd lewer, is —

dit moet ons erken —

beperk.

Die genot wat dit verskaf is gelukkig nie.

Al is dit beskeie, lewer die Pierre Simond wingerd 'n wyn wat beslis meer as die som van sy dele meebring. Grootte, ligging en unieke grondsoorte span saam om 'n Sauvignon Blanc te skep wat, alhoewel dit nie maklik verkrygbaar is nie, 'n ryke beloning bied aan diegene wat gelukkig genoeg is om 'n bottel in die hande te kry.

BOSCHENDAL

WAAR DIE FRANSE HUGENOTE DIE WYNKULTUUR GEVESTIG HET.

BJ LANKWARDEN
skryf oor wyn

Hou ons by, hm?

HOEWEL wyn-
maaktegnieke die laaste dekade baie verbeter het, trap te veel vervaardigers nog in die slaggat van te veel produkte bemark en slaag hulle dus met baie van hulle nie.

Dit is belangrik dat ons wynmakers 'n nis in die mark probeer kry om

sodoende hul naam hoog te hou en groei in verkope te verseker. Ons gehalte neem toe, maar die gehalte in die res van die wêreld ook. Hou ons by?

Noudat wyne van die New World-Wynveiling eindelijk in die winkels beskikbaar is, kan 'n mens interessante wyne gaan

proe wat gewoonlik nie hier rond te sien is nie.

Die Chileense wyne in die besonder is van hoë gehalte en 'n plesier om nou te drink. Wyne soos die 1987 FJ Correa Errazuriz Cabernet Sauvignon, die 1986 San Pedro Cabernet Sauvignon, die 1984 Gran

Tarapaca Cabernet en die 1985 Valdivieso Cabernet is almal baie aantreklik en drinkbaar.

Hul pryse is selfs aantrekliker as die van die uitstekende 1989 Los Vascos Sauvignon Blanc en die 1988 Miguel Torres Gewürztraminer.

Die Chileense Chardonnays smaak anders as waaraan ons gewoon is omdat hulle nie in nuwe eike verouder word nie en dus net vrugte het. Steeds 'n interessante en gemaklike wyn om te drink en wyne soos die 1989 Los Vascos Chardonnay en die 1987 Santa Carolina Chardonnay moet nie misgeloop word nie.

Veral besonders is die 1988 San Pedro Merlot - 'n tipiese merlot wat baie vrugte vertoon en 'n briljante rooi kleur. 'n Wyn om weeren weerte drink.

Hierdie is die gemaklike drinkwyne wat nou gedrink kan word sonder enige verdere veroudering.

Iets wat nie gesê kan word van baie van die wyne van die VSA, Australië en Nieu-Seeland nie.

Daar is natuurlik baie Australiese witwyne wat nou gedrink kan word, soos die 1981 Chateau Reynella Coonawarra Ryn Riesling, die 1983 McWilliams Mount Pleasant Hunter Semillon, die uitstekende 1984 Tyrrell's Vat 47 Chardonnay en die 1987 Wyndham Verdelho.

Maar meeste van die Aussie-rooiwyne en van die ander witwyne kan met veiligheid nog 'n paar jaar lank rus.

Lees volgende week verder

Gallery
Standard Bank Sentrum

Wenners van Standard Bank se Jongkunstenaarstoekenning

Bonnie Ntshalintshali
en
Fèe Halsted-Berning

Plek:
Standard Bank Sentrum Gallery
H/v Simmonds- & Frederickstraat
Johannesburg

U word uitgenooi om die uitstalling te besigtig
Reël vir parkering: Tel: 636-2354

Galery-ure:
Maandag - Vrydag 08:00 - 16:30
Saterdag 8:00 - 12:30
Die uitstalling sluit op Saterdag, 25 Augustus 1990

Dollar, Woody, Krzysztof, Elaine, Idrissa en ander

Abdullah Ibrahim

ANDREA VINASSA

DIS amptelik. Die man van Mannenberg kom huis toe. Abdullah Ibrahim, die Suid-Afrikaanse jazz-pianis wat negentien jaar gelede die land as Dollar Brand verlaat het, sal ook die eerste keer sedert sy ballingskap in Suid-Afrika optree.

Hy is deur die organiseerders van die Weekly Mail-Filmfees genooi om vanjaar se fees - onderskeidelik by die Great Hall, Wits in Johannesburg en die Luxurama-Theater in Kaapstad - te open. Hy sal ook na die vertonings 'n uur lank optree. Die fees begin op 27 Augustus in Kaapstad en op 3 September in Johannesburg.

Ibrahim, wat in New York woon, sal 'n week lank in Suid-Afrika vertoef.

Ibrahim is genooi, sê die fees-organiseerder, Lisa Key, omdat hy die rolprentmusiek geskryf het vir twee van die prente wat vertoon sal word.

Die een is Idrissa Ouedraogo se "Tilal" en Claire Denys se "Chocolat" - dié prent handel oor die verhouding tussen die koloniale magte en die inboorlinge van Kameroen.

Die vertonings van Ouedraogo - hy kom van Burkina Faso - se prente "Tilal" en "Yaaba" is opsigself 'n gelukslag vir die fees. Afrika-regisseurs het in die verlede weggebly by die fees weens die kulturele boikot. Dit is die eerste Afrika-prente wat op die fees vertoon word.

"Ons onderhandel met organisasies soos die Federation of Pan Africanist Filmmakers en hoop om in die toekoms meer Afrika-prente te kry," sê Key.

Nog 'n gelukslag is Woody Allen se jongste prent, "Crimes and Misdemeanors". Mia Farrow, Alan Alda, Claire Bloom, Anjelica Houston, Martin Landau, Sam Waterston en Allen self speel in dié Manhattan-verhaal.

Op die fees word ook Krzysztof Kieslowski se "A Short Film About Love" - onthou sy "A Short Film About Killing"? - vertoon wat beloof om 'n hoogtepunt te wees. Dit handel oor 'n poskantoorwerker se obsessiewe liefde en begeerte vir 'n vrou wat oorkant hom in sy woonstelblok woon. Hy loer haar deur 'n teleskoop af.

Die fees dien as 'n vertoonkas vir talle plaaslike en internasionale prente wat jare lank in argiewe gelê het. Daar is 'n week van "resistance cinema", met behulp van die Film and Allied Workers Organisation, en 'n kort rolprentwedstryd. Elaine Proctor se "On the Wire", wat in Zimbabwe verfilm is, Chris Austen se prent oor 'n Maleier-musikant, "Salif Keita - Destiny of a Noble Savage", en Gavin Young se dokumentêr oor 'n swart kunstenaar, "Sixpence a Door", is ook op die program.

Banaliteit seëvier in 'televisie'-stuk

THE HEIDI CHRONICLES Met Dorothy Ann Gould, Nicky Rebelo, Jonathan Rands, Fiona Ramsay

ANDREA VINASSA

TERWYL Truk die afgelope maande konsekwent - en suksesvol - probeer om 'n nie-rassige teater te skep en in stand te hou, sukkel die "bastion van progressiewe teater", die Mark-Teater, om 'n beleid te kry wat die wisselvallighede van loket en gehoor kan bevredig.

Dit wil trouens voorkom of nie-rassige teater nie eintlik vir die Mark gewerk het nie en dus had ons produksies soos "Burn This" waarmee "gesofistikeerde" wit gehore uit die noordelike voorstede kon identifiseer en "Township Fever" vir die swart gehore. "Double Thick Dreams" en sy swart eweknie, "Blues Afrika Café", was onverteerbare mengsels van kos en didaktiek, met wyd uiteenlopende teikengehore. Sedert

Athol Fugard en Barney Simon - "Born in the RSA" en "Black Dog Njemnyama" - se pogings, het die Mark in individuele stukke al meer uitsluitend geword.

'n Mens verstaan die Mark se penarie. Anders as die staatsgesubsidiëerde Truk, is die Mark verplig om baie meer mense gelukkig te hou - soos hul borge in die sakewêreld en die strugle in die algemeen - én hulle moet hulle bekommer oor die loket. Hulle kry beslis swaar.

Die keuse van die vreemdsoortige "The Heidi Chronicles" kan 'n mens net toeskryf aan buitengewone druk om kop bo water te hou. Wat die stuk vir geïntegreerde SA-gehore te sê het, weet nugter.

Objektief beskou het "The Heidi Chronicles" belooft om 'n ervaring en 'n half te wees. Dit het 'n Tony-prys en 'n Pulitzer-prys gewen! Bid jou dit aan. Heimwee en LSD-flashbacks het die beoordelaars se verstand seker belemmer.

Buiten 'n monoloog waarin die sentrale karakter, die feministiese kunsgeskiedkundige

Heidi Holland, oor vroue in 'n gym praat, is "Chronicles" net 'n luidrugtige, oppervlakkige, episodiese terugblik op die sestigs, sewentigs en tagtigs. En banaliteit seëvier.

Holland is 'n soort "Misfit for All Seasons" ... sy kon nie juis inpas by die seksuele revolusie of die militante feministe nie en het toe ook agtergebly toe die Women's Libbers van die sestigs die Baby Boomers van die tagtigs geword het. Holland het haar meer tuisgevoel in die Romantiese skilderye van weleer ... haar feminisme het ontwikkel uit die miskenning van vrouekunstenaars van vervloë dae. Holland se buitestaanderstatus sorg dat nóg die ander karakters nóg die issues enige verdiepende behandeling kry.

Dis ironies dat die stuk uitvaar teen die oppervlakkigheid van televisie. Dit het nie veel meerlig te werp op die wêreld as "thirtysomething" nie. Al wat ek gemis het was die ads. Amerikaanse televisie gaan met rasse skrede vooruit en die teater probeer net na-aap.

"Chronicles" is ook vol walglike stereotipes: die moffie, die dyke, die Southern bride, die glibberige Don Juan, die hippie-slet, ens, ens. Om dinge erger te maak, laat Clare Stopford die hele simpel affêre soos 'n parodie lyk. Daar is talle histrioniese tablo's en gillende vroue wat feminisme 'n slegte naam gee.

Stopford se rolverdeling is dikwels in die kol, maar soms nie. Dorothy Ann Gould gee 'n fyn genuanseerde en verwickelde vertolking van Holland; Fiona Ramsay glip gemaklik van karakterisering tot karakterisering; Jonathan Rands worstel moedig met 'n rol wat uiteindelik té ligsinnig sinies is. Jennifer Steyn, Charlotte Butler (buiten die verskrinklike dyke in combat gear), Warwick Grier en Michelle Scott doen aanvaarbare werk. Stopford se een groot glips was die keuse van Nicky Rebelo in die rol van Holland se Joodse minnaar. Dié ekstroverte, verwaande kêrel pas Rebelo se speelstyl glad nie. Hy is bloot gespanne en sukkel geweldig met die Amerikaanse aksent.

Minimale liefde

Guy de Lancey

A LOVE STORY Met Megan Kruskal en Guy de Lancey Regie, teks en ontwerp: Chris Pretorius

ANDREA VINASSA

AS jy dringende, indringende teater verlang, hoef jy nie verder te soek as die Laager by die Mark-Teater nie.

Met "A Love Story" vertoon Chris Pretorius vir die eerste keer werklik sedert hy Johannesburg toe verhuis het, die eiesoortige kenmerke wat hom berug gemaak het in die Kaap. (Hy het ook duidelik 'n ding of twee oor body language by sy vrou geleer.)

Op die letterlike vlak gee Pretorius vir ons twee jongerige karakters in 'n hotelkamer in Maputo: post-koloniale Afrika, nostalgie vir

'n vervloë Europese kultuur word veronderstel. 'n Liefdesverhaal speel voor ons oë af.

Op 'n meer universele vlak postuleer Pretorius: "Elke keer wanneer die eksistensialisme terugkeer, is dit erger as die vorige keer." Die grondslag is 'n minimale teks - dit is nie net om minimalisme se onthelwe nie - met 'n ryk subteks.

Die ontredderlike karakters het niks om vir mekaar te sê nie ... dié verlies aan woorde is die uitdrukking van hul onvermoë om hul dilemma te omskryf of te verstaan. Vervreemding, ontwrigting, verlatenheid ... dit word alles - met humor - meegedeel in 'n shorthand wat 'n mens uiteindelik emosioneel verwoes laat. Maar, soos 'n yuppie-vriend van my opgemerk het "Hulle het geen probleme nie. Hulle het nie huislenings en baba's nie."

dié week by die MARK-TEATER

MARK-TEATER

Maan - Vry: 8nm. Sa: 6nm & 9nm
Dorothy Ann Gould in

THE HEIDI CHRONICLES deur Wendy Wasserstein
Regie deur Clare Stopford - 'Nie net 'n snaakse stuk nie, ook 'n wyse een' - NY Daily News

DIE LAAGER

Guy de Lancey en Megan Kruskal in
A LOVE STORY -

regie en teks deur CHRIS PRETORIUS
- Die keersy van 'thirtysomething' -
Ma tot vr 8.15nm; Sa 6.15nm & 9.15nm

WAREHOUSE BY DIE MARK

Bruce Cassidy en Barney Rachabane se CONVERSATIONS -
20 Augustus tot 15 September - Ma - Sa 8.30nm/ Sa 2nm

KIPPIES BY DIE MARK

Di tot So: 9nm

Township Fever Band - Met Mfaniseni Thusi en Duke Makasi -
832-1646

MARK-GALERIE

Ralf Grunder - 'Grafitti van die Berlynse muur'

Telefoon 832-1641

Bespreek by enige Computicket, tel 28-3040
Johannesburgse Vlootmark: Elke Saterdag van 9vm tot 4nm
Nuwe mark in Pimstraat van 9vm tot 4nm. Sondag by die Mary Fitzgeraldplein van 9vm tot 4nm.

MY CHILDREN! MY AFRICA!
 deur Athol Fugard
 Met John Kani, Kathy-Jo Ross en
 Rapulana Seiphemo
 Regie: Athol Fugard
 In die Baxter-Teater

SPOKE

Deur Henrik Ibsen
 Met Paul Malherbe, Louw Verwey,
 Isabella Mostert, Antoinette
 Kellermann en Gustav Geldenhuys
 Regie: Marthinus Basson
 In die Nico Malan Arena

ARNOLD BLUMER

DIS verstommend hoe veranderende situasies 'n mens se persepsies verander. Verlede jaar toe ek Fugard se stuk met dieselfde rolbesetting sien, was my indruk een van valerige langdradigheid oor 'n saak waaraan in elk geval geen self meer te smeer was nie. Wanneer Mr M., die onderwyser (John Kani), die deugdes van boeke teenoor klippe opweeg, het hy outydse idees verkondig wat geen kans op oorlewing had nie. Boonop was hy 'n "government stooge" en hy was 'n "police informer".

Nou, by die heropvoering van die stuk na 2 Februarie, nadat die jeug deur die ANC en NECC aangesê is om terug te gaan skool toe, kry hierdie onderwyser amper martelaarstatus. En as in die nie alte verre toekoms die minister van nasionale opvoeding iemand van die ANC is, sal Fugard se stuk nogeens 'n ander boodskap lewer.

Die huidige opvoering sien ek teen die agtergrond van die diskoers oor Eurosentrisme versus "people's culture", en in dié verband wil ek vra of Fugard se stuk nie iets is soos "elitist

Die stryd duur voort

people's culture" of "eurocentric popular culture" nie? Iets wat 'n brug kan slaan in hierdie debat tussen twee eksklusiewe standpunte? Want vasklou aan net een van hulle ten koste van die ander sal dodelik wees vir ons toekomstige kultuur.

Hoe dodelik word gewys deur die ontkiemende vriendskap tussen die leerlinge Isabel Dyson (Kathy-Jo Ross) en Thami Mbikwana (Rapulana Seiphemo) wat dan ter wille van die strugle uitmekaarbreek. En vandag is dit ironies, want dis nie meer so duidelik sigbaar hoekom Thami dit nodig vind om sy skoolopleiding te staak en die land te verlaat nie.

John Kani is 'n formidabele, iewat ouderwetse onderwyser met outoritêre grille en al, wat soos 'n kind bly word wanneer "sy kinders" sukses behaal.

Miskien moet die dramaturg 'n paar van sy moraliserende toesprake inkort. En weer eens is ek getref deur die twee "skoolkinders" se spel: die jeugdige woede en frustrasie van Ross en die subtile verandering van outoniteitshorige leerling tot uitdagende rebel by Seiphemo. Die eenvoudige dekor deur Susan Hilferty en Fugard se ingetoe regie dra grootliks by tot die sukses van hierdie heropvoering.

Nerina Ferreira se lekker loslit-vertaling van Ibsen se meer as 100 jaar-oue stuk plaas dit midde-in 'n Suid-Afrikaanse (Afrikaanse)

werklikheid wat vir menige stedeling miskien verby is, maar op die platteland tot baie onlangs, miskien vandag nog, kopsere veroorsaak.

Dit gaan oor 'n bekrompe dominee (Paul Malherbe) wat sy siening van wat reg en verkeerd is so in sy kudde se kele afdruk dat niemand meer wil sê wat hy/sy rêrig voel of dink nie.

Tot daardie een aand voor die inwyding van die weeshuis, vernoem na die oorlede kamerheer Alving, 'n vooraanstaande lid van die gemeenskap. Sy weduwee, Helene Alving (Antoinette Kellerman) laat die spoke van die verlede uit die klerekaste en agter die gordyne te voorskyn kom. Kamerheer Alving was glad nie so voorbeeldig soos almal gedink het nie, die diensmeisie is sy buite-egtelike kind. Sy seun het sy geslagsiekte geërf en sy vrou het 'n verhouding probeer aankoop met die einste dominee wat so hoogheilig optree.

Hier word gewys hoe lewens op leuens gebou word, hoe huigelary hoogty vier en hoe lewens daardeur verwoes word. Marthinus Basson het heel bedeesd regie gevoer binne die "realistiese" dekor van Birrie le Roux.

Die sterkste persoonlikheid op die verhoog van begin tot einde is Antoinette Kellermann, 'n toonbeeld van selfbeheersing wat selfs haar emosionele uitbarsting teen die einde kan beperk tot 'n paar droë snikke. Teenoor haar kom Paul Malherbe se dominee effens bleek voor: dis byvoorbeeld nie heeltemal verstaanbaar hoekom

hy so 'n gesag in sy gemeenskap het nie. Op die vehoog het Antoinette Kellerman baie meer gesag. Kostelik is Louw Verwey se emosionele afperser, Engstrand. Met snaakse trekkings rondom sy mondhoëke en 'n sagte huilerige, maar nogtans hoorbare stem, smeer hy so baie heuning rondom die dominee se baard dat dié skaars meer sy mond kan oopmaak van al die klewerigheid.

Gustav Geldenhuys se rol as Oswald Alving stel eise aan hom wat hy lanklaas moes baasraak, en hy doen dit uitstekend, veral op plekke waar hy maklik melodramaties oorboord sou kon gegaan het. Isabella Mostert in die rol van Regine Engstrand (wie se voornaam terloops op drie verskillende maniere uitgespreek word) bly taamlik op die agtergrond, maar dis hoofsaaklik die teks se skuld. Hier sou ek 'n bietjie meer waagmoed van die regisseur verwelkom het om te verduidelik hoekom Oswald so behep raak met die meisie.

Dis verblydend om na 'n lang tyd weer 'n Afrikaanse vertaling van Europese "klassieke" werk in die Kaap op die verhoog te sien, en moontlik mag dit bydra tot 'n verdieping in die debat tussen "Eurosentris" en die voorstanders van "people's culture".

Dis in elk geval die moeite werd om hierdie opvoering by te woon, ongeag aan watter kant jy staan, al is dit net om nuwe argumente vir jou kant se standpunt te kry.

Gruwelike Viëtnam- home movie

84 CHARLIE MOPIC
 Met Richard Brooks, Christopher
 Burgard, Nicholas Cascone
 Regie: Patrick Duncan

ANDREA VINASSA

HOPELIK is "84 Charlie Mopic" die laaste Viëtnam-prent wat ons sal sien. (Waarskynlik nie). Dit is seerkerlik die spannendste een.

Die regisseur Patrick Duncan bevry die genre van enige romantiek, glans, aanloklikheid, heldhaftigheid of mitiese grootsheid wat nog daaraan kleef. Oliver Stone lyk teenoor hom soos 'n feëttjie uit 'n Broadway musical.

"Mopic" is soos 'n slegte home movie, maar het meer trefkrag as al die Viëtnam-fieks wat ons voorheen gesien het.

Duncan se doel was om die banaliteit, die verveligheid en die vreesaanjaende besonderhede van 'n bosoorlog onpartydig en sonder emosionele manipulerings uit te beeld. En hy slaag.

"Mopic" se aanslag is so intiem dat 'n mens deurgaans die gevoel van 'n voyeur kry ... die dialoog is nie deur 'n draalboekskrywer goedgekeur nie en baie daarvan verstaan jy nie eens nie.

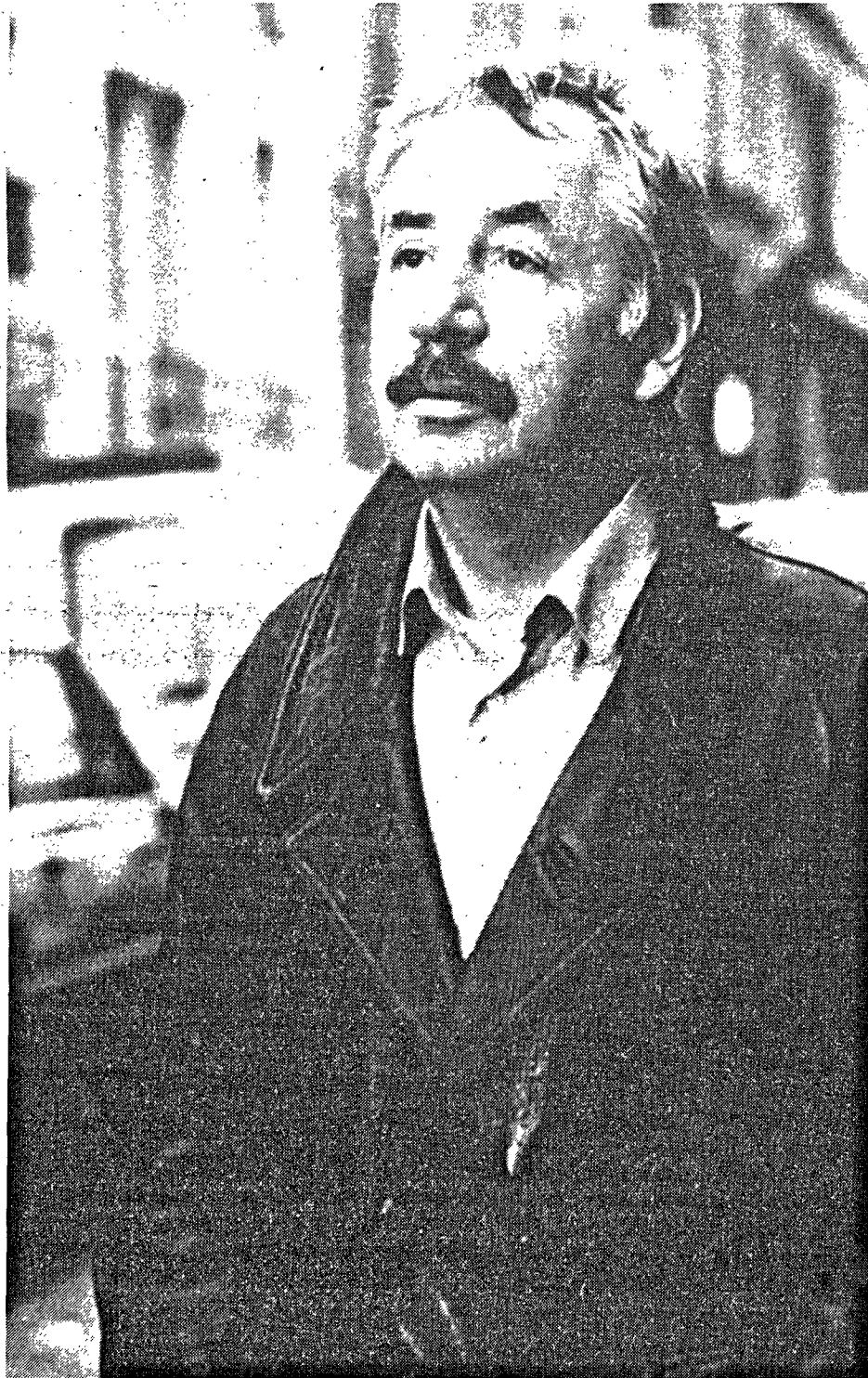
Daar is geen taalversorging nie. Daar is geen sensurering nie. Die Viëtnam-jargon, die grappies en die subkultuur van oorlewing is veral insiggewend. Dinge soos: "Sarge, my shit's gone all flaky" dui aan presies hoe bang 'n soldaat is.

En "I'm so short you have to dig a hole to kick my ass" ... hulle weergawe van "min dae".

Die effektiwiteit van die prent - dit maak jou so gespanne dat jy naderhand naar en duiselig word - is te danke aan Duncan se tegniek.

Hy gebruik 'n "hand held"-kamera en 'n mens word regstreeks getraakteer op wat 'n oorlogkameraman op 'n recee deur die lens sou sien.

Eina!

'Ripoux Contre Ripoux' is die kwintessensiële Franse komedie. Meegevoel en humor word nooit geskei nie. Dis 'n 'cop movie' oor twee korrupte Paryse polisiemane gespeel deur almal se gunsteling oom, Phillippe Noiret (bo), en Thierry Lhermitte. Julle sal miskien die prent 'Ripoux' onthou, ook met dié twee. Die regisseur, Claude Zidi, het hom só geniet met hierdie een, dat hy weer met Noiret en Lhermitte moes werk. Die jongste prent - dit is nie 'n opvolgprent nie, dit speel iewers in die middel van 'Ripoux' af - is die meer as bevredigende eindresultaat. Gaan kyk gerus

'n Skietsel in Kaapstad

'N ONE SKIETSEL SHOW
 Met Antoinette Butler

LOUIS DE VILLIERS

EEN van die genotvolste musikale ervarings was 'n optrede van Antoinette Butler en die Skietsels vroeër vanjaar. Skietsel is 'n afkorting vir "oorskietsels", maar die musiek wat hulle maak, bewys weer eens dat oorskietsels dalk die lekkerste gereg is.

Antoinette Butler en die Skietsels se musiek is regte "nuwe Suid-Afrikaanse musiek" - in die beste betekenis van die woord, vóór FW dit verdag begin maak het.

Johnny Clegg, soveel as wat ek sy musiek waardeer, het 'n "wit Zoeloe" geword en Paul Simon, hoe suksesvol dit ookal was, het wit lirieke met swart musiek gekombineer.

Die Skietsel het dit daarenteen reggekry om 'n totaal nuwe klank te skep wat 'n harmonieuse nuwe geheel skep uit die wit/Europese en swart kulturele invloede.

Die groep het onlangs probeer om in Johannesburg 'n opname te maak, maar hulle kon niemand kry om dit op hulle voorwaardes te doen nie. Ek hoop hulle kry dit tog reg. Dit sal jammer wees as die happening toegelaat word om te verskiet.

Butler het onlangs "A One Skietsel Show" sonder die band aangebied. Die show behels 'n kombinasie van kabaret en toneel.

Die program bestaan uit sketse wat put uit Butler se liefde vir ons bittersoet land en haar eie ervarings. Dis vol deernis, maar lewer ook skerp sosiale kritiek.

Sy vertel hoe sy haar verlustig het in die vars, groen gras en fynbos van Rondebosch Common en terwyl sy onderstebo opkyk na die blou lug, oorval word deur twee "manne in blou" wat haar gedrag verdag vind. "Deursoek haar vir dagga, sersant!" Sy vertel dat sy 'n Karoo-meisie is en doen 'n pragtige skets van 'n bloukop-koggelmander en 'n plattelandse meisie wat in die groot stad moet konformeer met die sosiale norme van hoëhakskoene, grimering en Engels-praat. ("Now I can't remember, does one speak English or do you talk English?")

Dit alles met die minimum van begeleiding. Die tweede helfte van die program, getiteld "Wild Honey", beslaan 'n dansstuk van Southern Women wat glo op Grahamstad groot sukses geniet het. Dit begin met Joy Macnab se mooi opera-agtige komposisie, terwyl vier skugter, vershuierde Mediterreense dansers op die verhoog verskyn. Later verskyn 'n meer selfversekerde en sensuele danser sonder 'n sluier. Naderhand begin die skugter dansers hulle inleef in die bevrydende, kleurvolle choreografie.

Isintaliano is to Soweto what the Lambada is to Brazil

Others say it heralds the return of Italian fashion to the South African fashion scene: The return of palazzo pants, suede shoes, floral shirts and thin, turned-down belt worn as high fashion by township youths. This is the reason the dance is called Isintaliano.

Out of fashion are the amaPantsula who once dominated the scene with their Florsheim and Crockett and Jones shoes. According to the dance students at Fuba the Mapantsula who danced as if their waists would snap, modelled themselves on big money spending American gangsters. They are old news.

They have gone out of fashion with the states of emergency and shebeen culture, say the children of ex-Sophiatown shebeen habitues. The students say that the drug dealers and motor thieves of Soweto these days don pure linen shirts and Italian shoes.

But Sinyaka Kunene, currently known for Zulu rap music and a few "bubble gum" hits, says he invented the craze. "You see I began this whole thing. No, amaPantsula have not become extinct, they have just grown up. I recognised this new trend and began to compose music for it.

"I put young children of about four or five on the stage and they would dance this dance to my music. The popularity of my music has gone hand in hand with the popularity of this new craze."

But before this dance fashion, a dance considered even more outrageous caused an outcry in the black press. It was called Isitshweta. At the height of the State of Emergency youths would strip off their clothes and dance on the rooftops. They also started taking off their clothes at music festivals in the townships.

According to Debra James of the Social Anthropology Department at the University of the Witwatersrand, who has conducted research into dances and how they relate to social conditions, "dance is not only an art form, but often a way of expressing views. In this sense it is not unique from other art forms."

One of the reasons Isintaliano is so sexual could be that men and women dance together, says James. Unlike rural dances where men dance in a group and women dance in a separate group.

There is also evidence that dances often arise to express responses to new conditions. Both music and dance changed after residents of Sophiatown were moved from their homes to Orlando in the '50s.

But no one can quite identify the conditions that have generated Isintaliano.

According to a representative of the South African Musicians' Alliance: "It is as a result of television's influence that the young in urban areas have caught the fever." He says the dance, the haircuts, the new dress styles have been popularised by TV2 and TV3.

Before TV2 and TV3 youth in various areas had very localised subcultures and ways of dressing and dance. Due to the penetration of television in South African youth culture, trends spread rapidly throughout the country, he says.

Not only is the dance performed in the night clubs, but it has revolutionised the toyi-toyi. The dance, according to a Fuba student and choreographer, has found its way back into mass meetings.

Instead of dancing the normal fierce toyi-toyi steps the students add to it a number of Isintaliano's jazzy steps.

A new dance craze has hit town. THANDEKA GQUBULE investigates

"Every movement means something," shouts the dance teacher at the Federated Union of Black Artists in Johannesburg, "In our movements lie our physical and mental concerns".

But his unruly students don't share his enthusiasm for the movements and concepts. Occasionally they defiantly burst into dance - an unconventional new dance.

This dance is a new infection, an epidemic in the townships of South Africa. From Johannesburg to Cape Town toddlers, children, teenagers and young adults have caught the bug - Isintaliano or the "skybird".

They hoist arms in the air as if to imitate an eagle in flight. They then rhythmically gyrate their pelvises in sexually suggestive movements. They shuffle their feet as in the toyi-toyi. Then they bend over and rock their arched backs.

Often in the heat of the night in one of Johannesburg's night clubs someone shouts "Lahlumlenze" - Zulu for "throw out your leg". A few hundred legs fly permissively up into the air. Then a minute later every one on the dance floor is bent over double, perspiring and rocking.

Loved by the young and dreaded by the old, as a manifestation of a deviant younger generation, Isintaliano is to Soweto and Gugulethu what the Lambada is to Brazil, Paris, Madrid or New York.

But it is not just a dance, it is a cultural movement sporting its own hairstyles, music, fashions and social venues.

Already a polemic is raging as to the exact roots of the dance. Some say the dance is derived from the toyi-toyi which is accompanied by freedom songs. Those who hold this view also believe because the toyi-toyi is sung at funerals, night vigils and other sorrowful occasions, a need developed for a dance for times of pleasure. "The new South Africa, perhaps?" asks playwright and journalist Khaba Mkhize.

There are those who believe the dance and particularly the bending movement derive from the wine-pickers of the Cape.

Belated release proves Masekela's prowess

Hugh Masekela's 'Home is Where the Music is' is brilliant, but has the music come home? SHAFATH-AHMAD KAHN believes not

SOUTH AFRICAN exile Hugh Masekela is a legend in his own time in the ghettos but what he recorded eighteen years ago in London, simply won't whet the appetites of the folk who begin to get excited when the racy sound of sharpened marabi, mbaqanga and kwela reverberates in their community halls.

His "Home is Where the Music is", which the fledgling Johannesburg-based Sun Music Company is presently marketing together with several other international oldies for Tusk Records, is for lovers of "pukka" jazz that has been nurtured on another continent, namely America.

And it's delightfully mesmeric stuff - except that the closest it gets to home is that, among others, the late Kippie Moeketsi ("Blues for Huey") and exile Caiphus Semenya ("Nomali", "Moesha" and others) composed some of the tracks and that alto-saxophonist Dudu Pukwana and drummer Makhaya Ntshoko accompanied Masekela on the album.

When the Johannesburg-based Jazz Foundation and exiled music professor in the US, Hotep Idris Galeta, recently signalled that the music of many of our exiled musicians would need to be showcased in concert halls - that had yet to be set up in the country - when they eventually return, they were not sucking fanciful notions from their thumbs.

Masekela, for one, proves with this 1972 album that his music could provide excellent concert hall material. The maestro proves too, that as far back as 1972, he was a jazz athlete capable of attaining olympic heights with his horn.

Much of this jazz giant's musical inspiration is known to have emanated from South Africa's sprawling townships but, in this album, there is only one track ("Minawa") that has the sound most likely to bellow from a black dormitory.

For ardent international jazz buffs, however, Masekela's incredibly belated release in South Africa is a must for their collection.

Nuwe galery, nuwe besem?

Robin Hawkins woel in die Kaap

DIE Freedom Now-tentoonstelling is 'n debuut vir die nuwe Jacobs Likaityz-Galery (Bo-Buitengrachtstraat 93, Tamboerskloof). Sterk en nogal interessant. Die volle titel van die tentoonstelling is eintlik: The "Freedom Now" Namibian Independence Art Exhibition.

In die eerste plek, 'n netelighedjies: waarom nou "Namibian" as bra min van die werk verwys na Namibia ... en nog minder van die kunstenaars in Namibia woon of gewortel is. Miskien eerder "Freedom Now" en dit daar gelaat. Schluss.

Die paradokse wat die debuut vir my interessant maak, is min of meer die volgende: Die galery self ruik nogal sterk na kapitaal. Kyk, geld is altyd 'n kwessie en besigheid is mos noodwendig besigheid.

Maar die inhoud en oriëntering van werke in hierdie spesifieke versameling staan vir my nogal in sterk kontras met die vertoon/verkoopslokaal. Daarenteen moet ek ook sê dat die uiterse verbruikersvriendelike ruimtes van die galery 'n baie aangename plek maak om met 'n tikkie kuns en kultuur te ontspan.

Die opening deur prof. Jakes Gerwel was beslis 'n noemenswaardige gebeurtenis. Dis nie elke dag dat Gerwel so iets doen nie, en gevolglik was die sosiale "mix" buitengewoon... akademies, beleggingsvalke, politici, retorici en die ou bekende openingsvlieë was almal daar. Stampvol, alles in ag geneem, 'n sterk debuut.

En as dié tipe galery nou juis dié tipe versameling vir sy debuut kies, ontstaan die vraag mos onmiddellik of mens dalk hier met die een of ander beleidsverklaring te doen het, of nie.

Van die stygende markwaarde van "struggle"-kuns is ons almal bewus. In welke mate is dit

werklik 'n sonde? Die tentoonstelling sal tot 31 Augustus duur. Maak maar 'n draai. Willie Bester se collages/skilderye alleen is die moeite werd.

Not Even The TV op die verkeerde stasie

Al sê mens nou wat, The Base is eenvoudig nie die regte plek vir dié tipe "band" nie, en die flop is by die mense - nie by die bestuur of die orkes nie. Funky disco pop. Let's bop till we drop. Dis die mentaliteit. En mense, dis nou feit.

Dit was of ek onder apartheid woon. Die gehoor in twee vyandige kampe verdeel: die disko-mense, en die nie-diskomense. Soos olie en water. Disko aan, groep A op die vloer. Disko af, een-twee plekke ruil, Groep B op. Ek wou my klaar lag.

Maar die klank is goed en Ian Hom (klankman van die klub) het soos gewoonlik 'n goeie job gedoen.

Soos ek verlede keer genoem het hou ek van Dave Masters se styl. Dis dikwels egter weens die aard van hulle instrumentering moeilik om hom ordentlik te hoor, maar met Ian se hulp was dit Vrydagaand nie die geval nie. Lieflik. Die verlies van hulle een kitaarspeler het my nie vreeslik gepla nie.

Ook nie verlies van Carl Johnson op tromme nie (hy speel nou kitaar vir Pure War). Die kitaar is nie vervang nie, maar Karl se plek is ingeneem deur die vrou van een van die lede. Vyf maande verwagting ... en sy het 'n lang, harde stel baie bekwaam oorleef. Dis waarom ek van Not Even the TV hou: hulle werk.

Met die Dolly Rockers was ek egter verveeld. 'n Reputasie het hulle miskien wel, maar oorspronklikheid het hulle maar min. En trefkrag nog minder.

Netjies genoeg, is dit so 'n halfmas vermenging van Simple Minds en allerhande ordinêre Britse

invloede. Niks fokuspunte ... niks persoonlikheid ... niks persoonliks nie. Nee wat.

Rock The Earth 2 - Jamieson Hall, Universiteit van Kaapstad

Melissa Prophet het my die naweek nogal verbaas. By die tweede Rock The Earth-konsert, Saterdagdaand op kampus, het die redelik nuwe groep baie goed geklink.

Die klein, klein sangeressie wat gewoonlik soveel hulp moontlik van die klankstelsel nodig het, het pragtig in die meng ingepas en vir die eerste maal het hulle my as iets bo die gewone getref. Weer eens 'n groep wat baie hard werk, en dit wys.

Ses maande terug was hulle maar swak. Haar stemmetjie was pap en redelik dikwels vals, dit kan mens nou nie meer sê nie. Hulle was volkome op hulle gemak, warm en baie professioneel.

Een van die hoogtepunte van 'n lekker aand, met feitlik al die Kaapse groepe op dieselfde platform, nou wel die akoestieke nagmerrie van enige musikant (met daardie aaklige koepel wat so antwoord gee), maar darem een wat deur baie vernuftige klankversorging van Joe Gore getem is. Altesaam 'n woelige naweek.

TRUK-TONEEL bied aan

GOD'S COUNTRY

Steven Dietz se skokkende en omstrede stuk oor die opwelling van regse geweld
regie: Terrence Shank

met Michael Richard, Dale Cutts, Jacqui Singer, James Borthwick, Graham Hopkins, Shirley Johnston
WINDYBROW, Jhb: 21 Aug - 15 Sep
MOMENTUM, Staatsteater Pta: 20 - 29 Sep

